15 - ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
ΟΡΘ. & Θ. ΛΕΙΤ. ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ΄)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (γ') Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,

ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν..

Τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα...

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν

σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, *μόνη εὐλογημένη*.

Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς...

Χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἱερεύς: Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν... Ὅτι ἐλεήμων...

Ἀναγνώστης: *Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.*

Ἱερεύς: Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ,...

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

ΨΑΛΜΟΣ Γ΄ (3)

Κύριε τὶ ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;

πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα, ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου. Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ΄ (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου.

Οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ

ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστί διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΒ΄ (62).

Ὁ Θεὸς, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ

χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας· μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ΄ (87).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν

σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς· παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;

Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;

Κἀγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τὶ Κύριε ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ

νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ΡΒ΄ (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ’ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε

Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα

ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (Δὶς)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρὶς)

Ἡ *ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.*

ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΗΧΟΣ Α΄

Ἦχος Πα

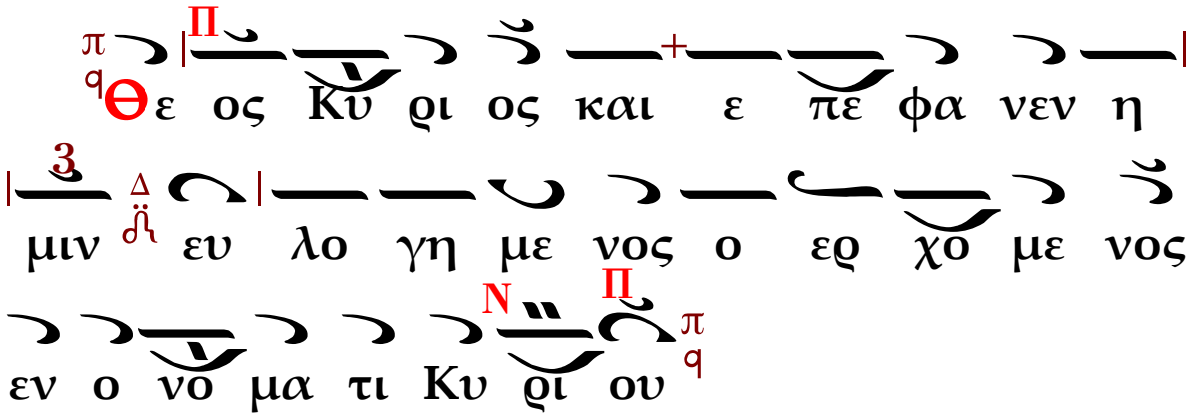

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. (Τὸ αὐτό)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

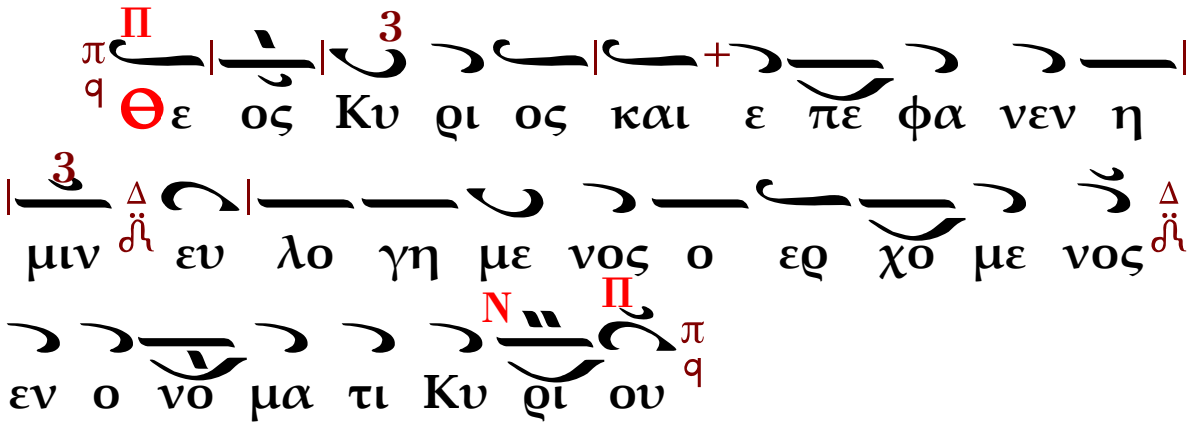

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ αὐτό)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος ⸗ Πα

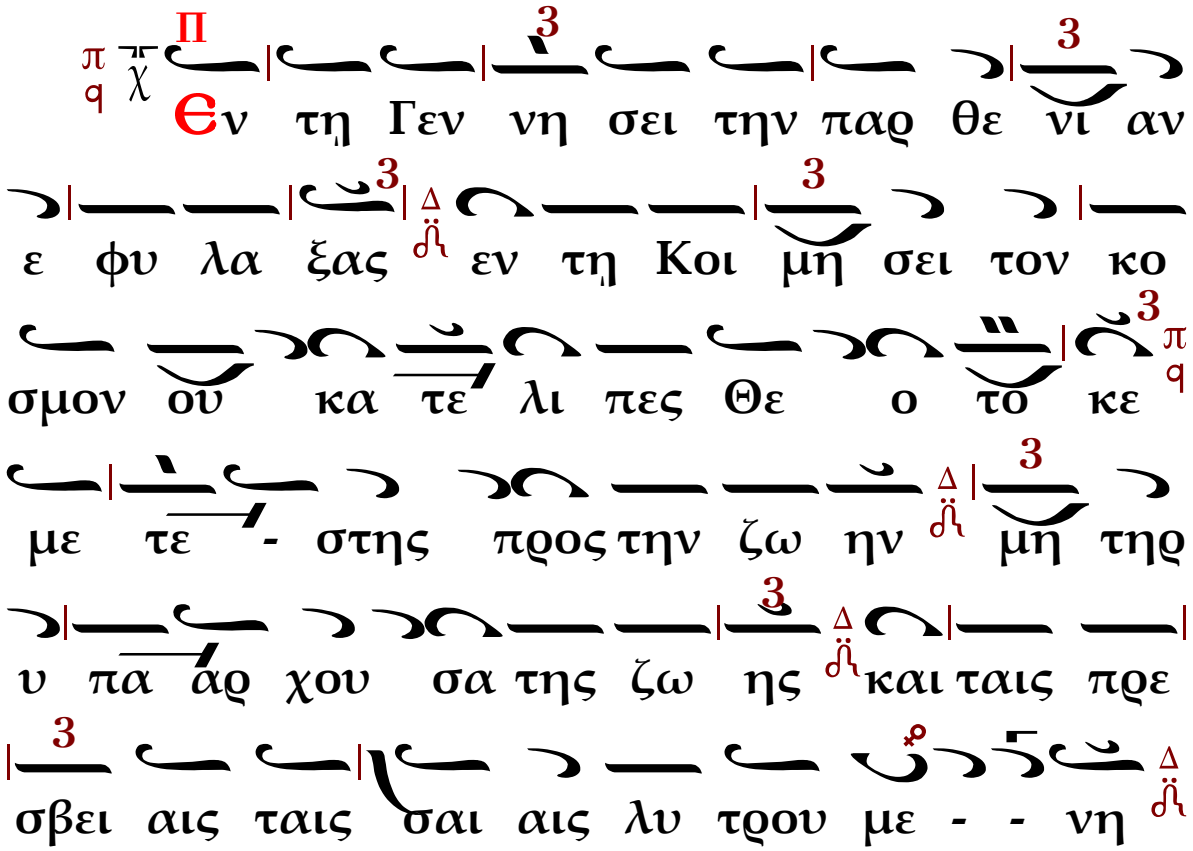

(δις)

(Το τρίτον) §

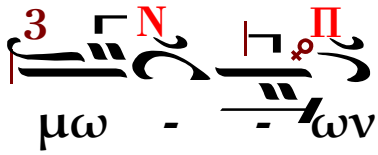

π
q

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετά την Α΄ στιχολογίαν

Ἦχος

(Κατεπλάγη Ἰωσήφ)

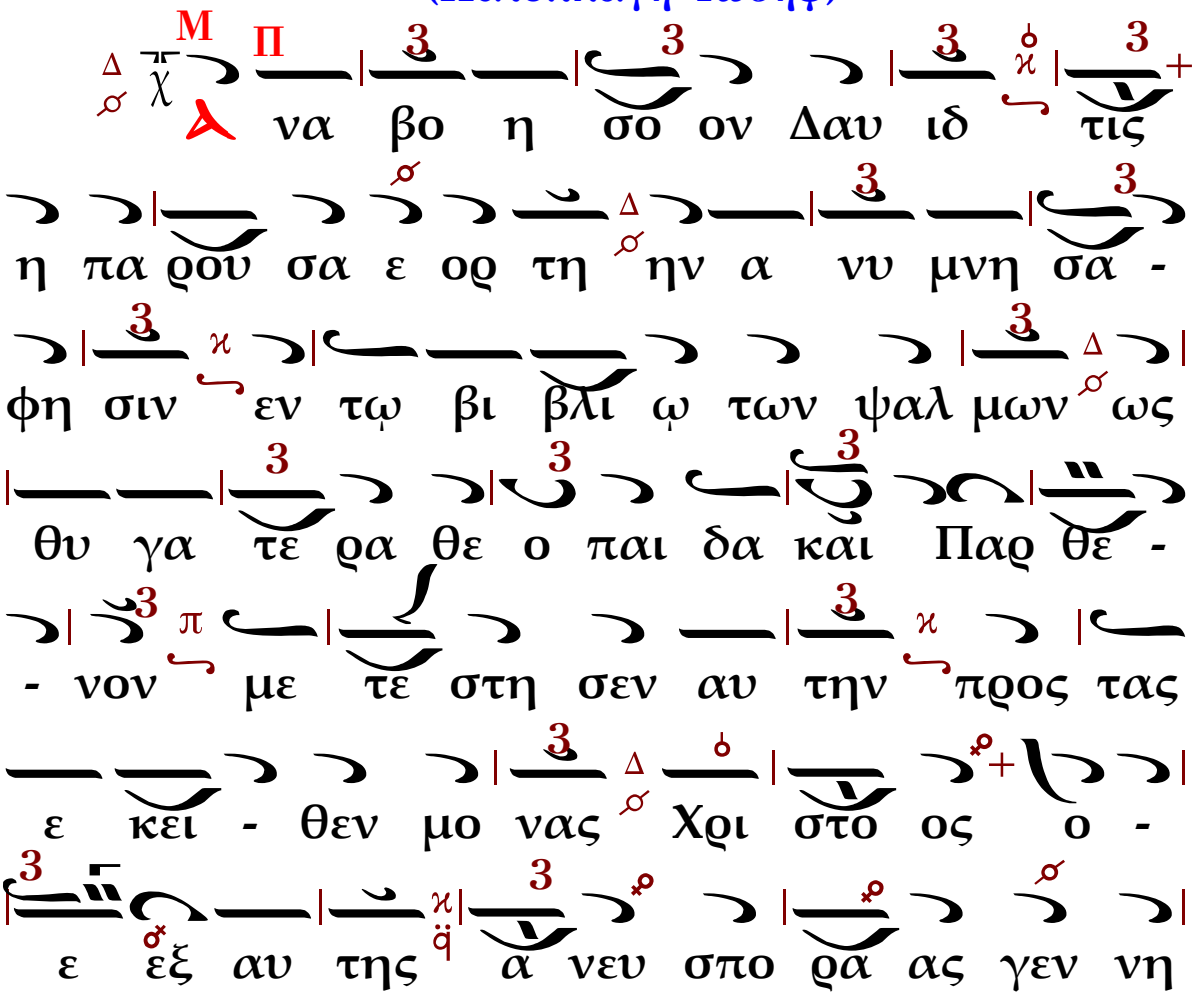

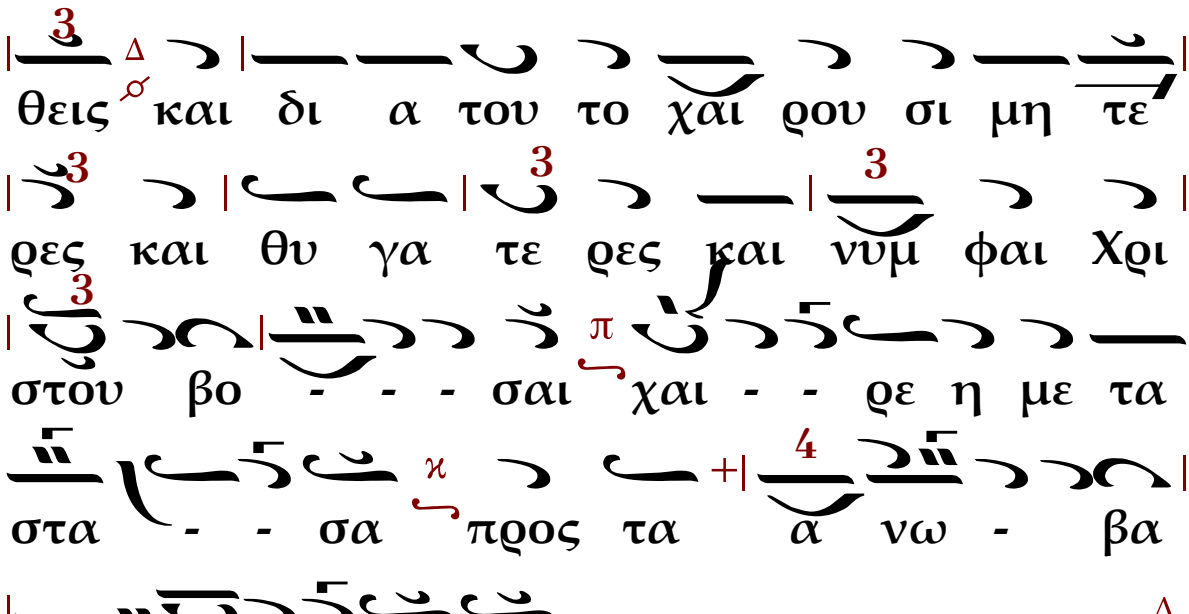

Δόξα... Καὶ νῦν... (τὸ αὐτό)

Μετά την Β΄ στιχολογίαν

(Τόν τάφον σου Σωτήρ)

Ἦχος Α΄

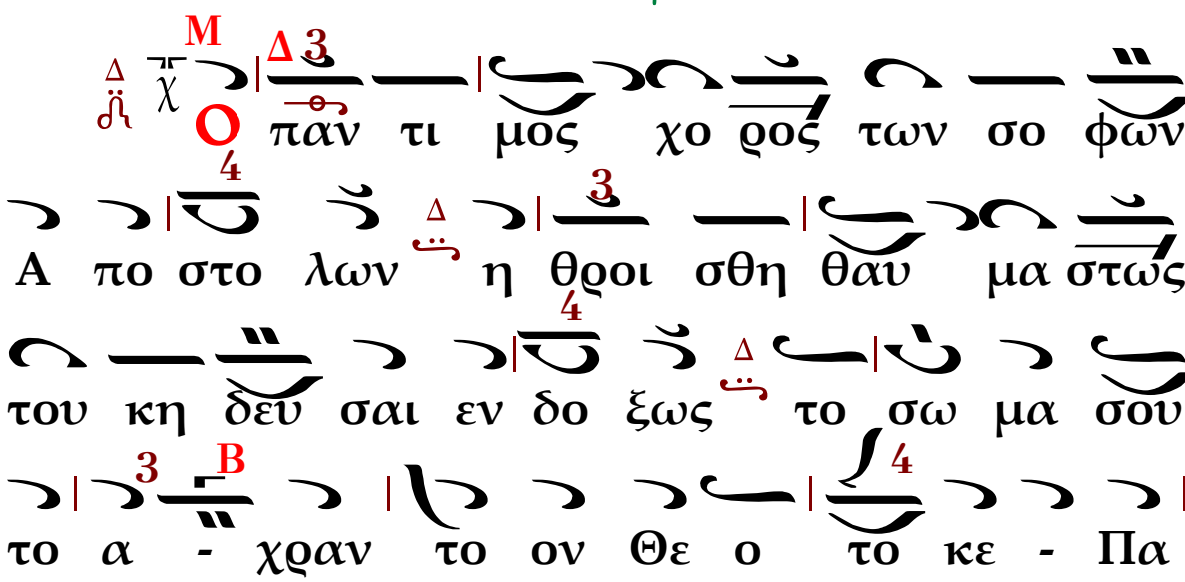

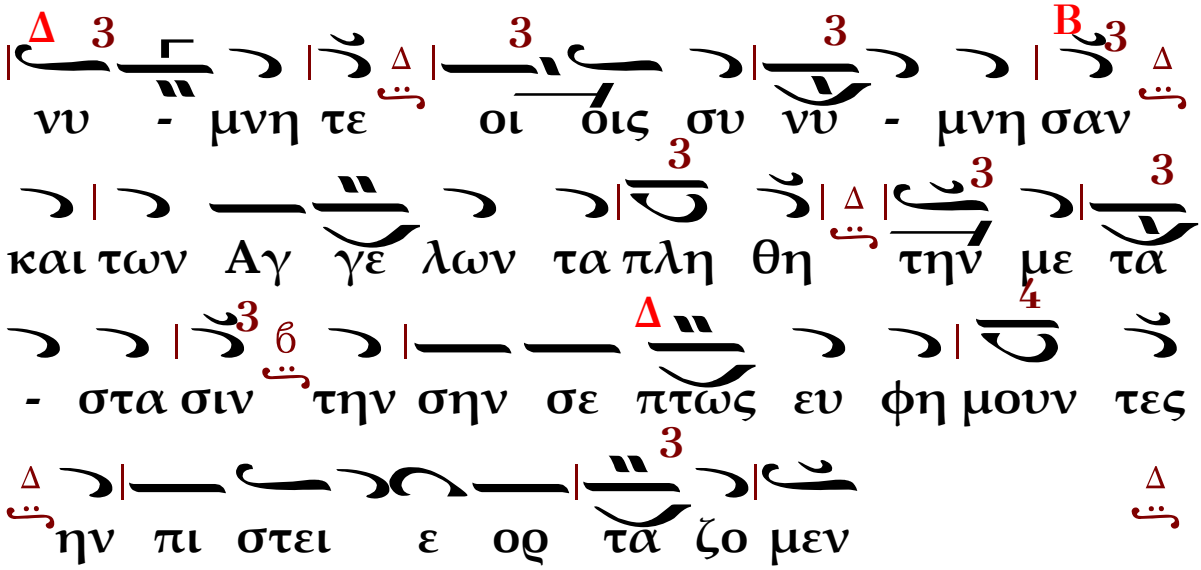

Δόξα... Καὶ νῦν... (τὸ αὐτό)

Μετὰ τὸν Πολυέλαιον.
Κάθισμα. Ἦχος γ΄. (Τὴν ὡραιότητα)

Ἦχος Γα

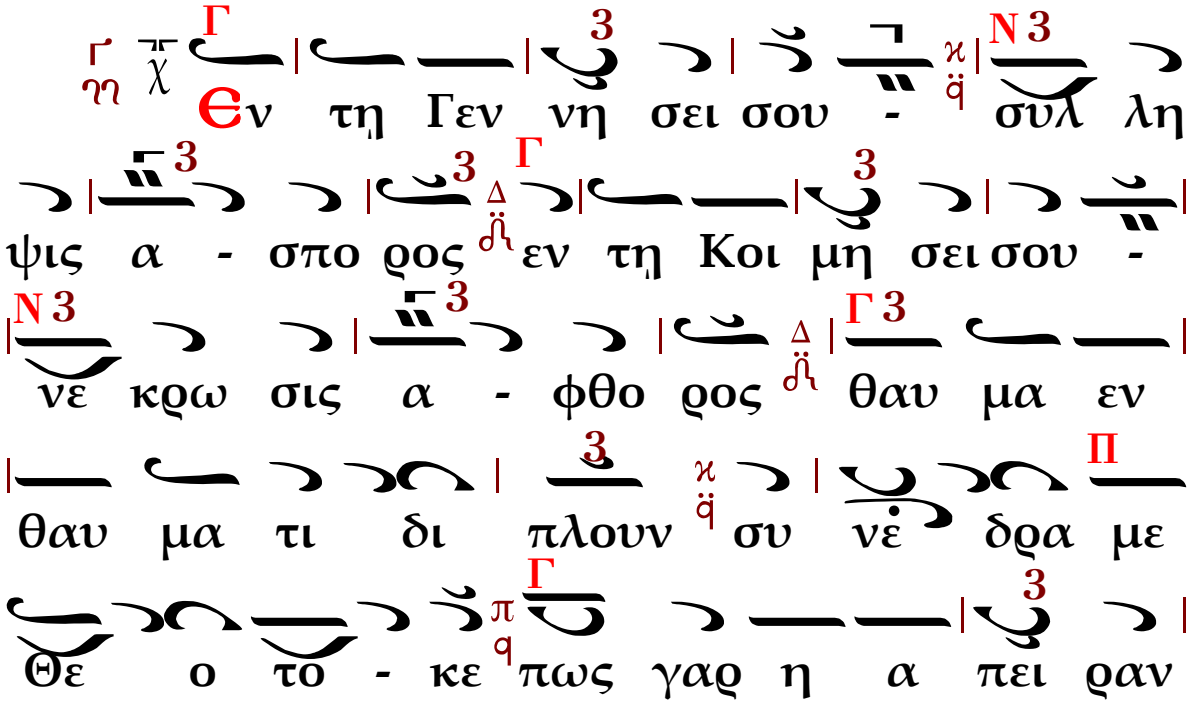

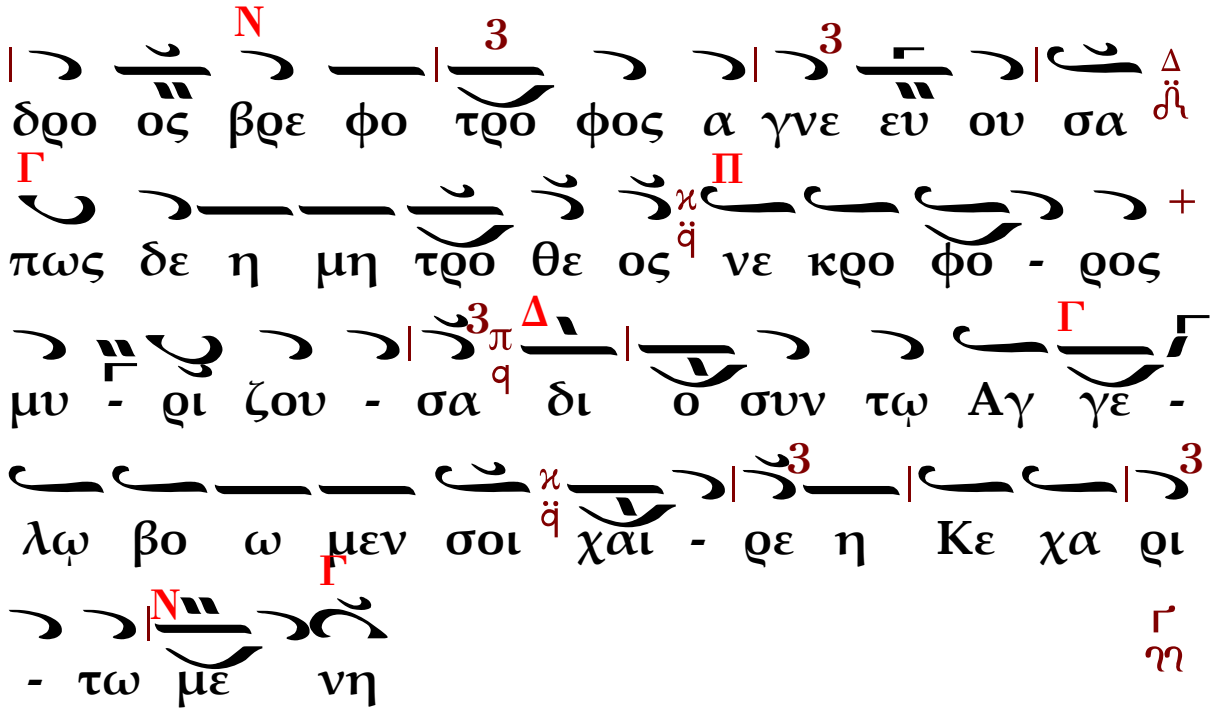

Δόξα... Καὶ νῦν... (τὸ αὐτό)

ΤΟ Α΄ ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ ΤΟΥ Δ΄ ΗΧΟΥ

Ἦχος

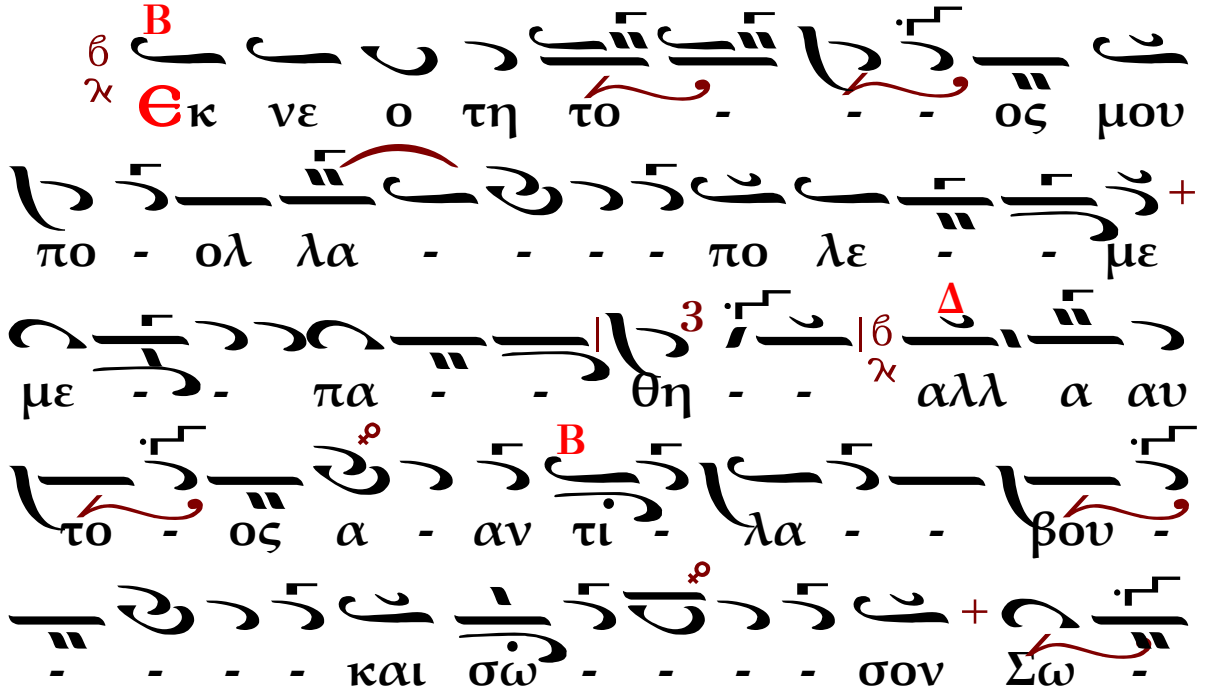

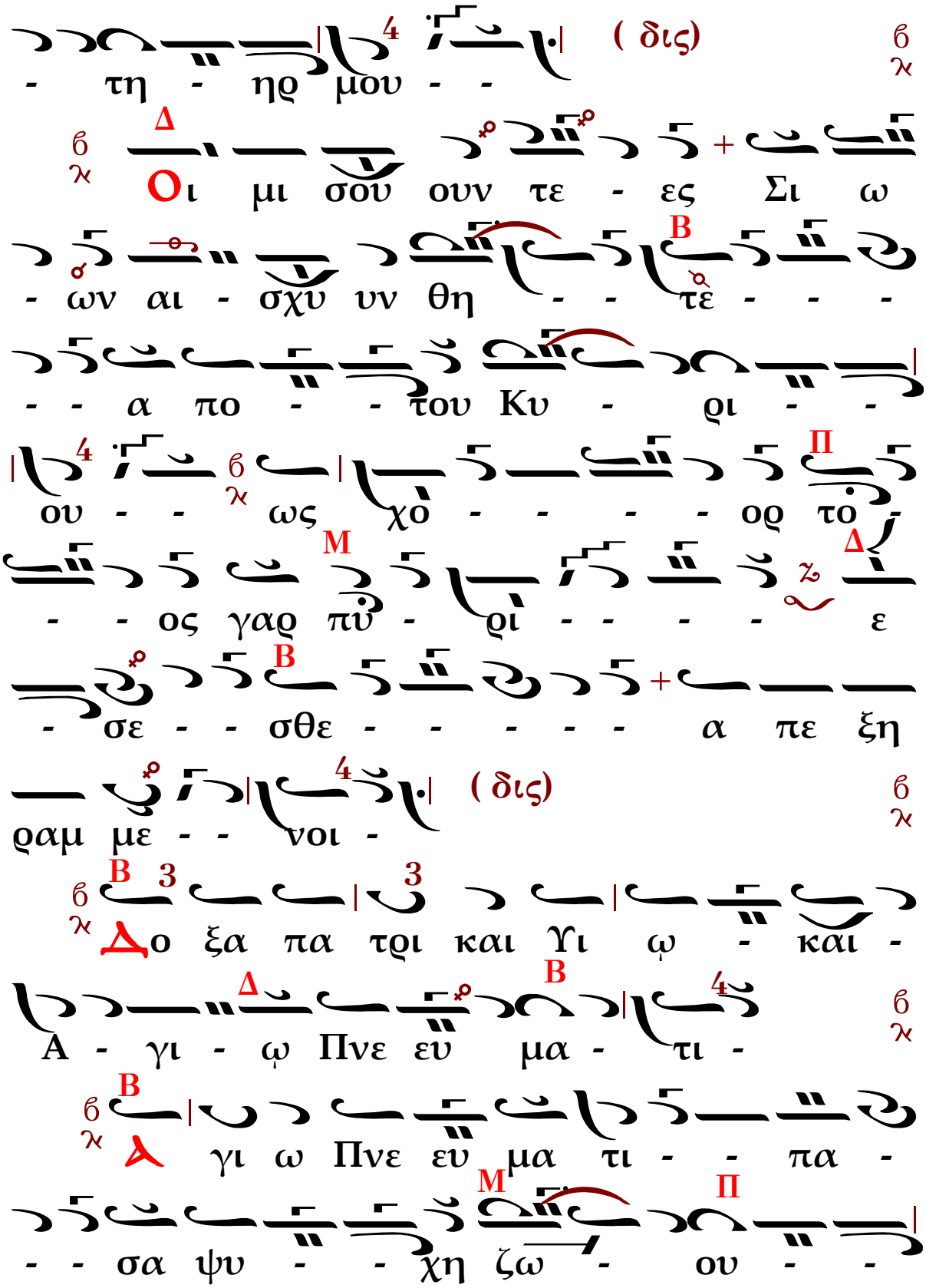
(δις)
- τη - ηρ μου - -
Δ
Οι μι σου ουν τε - ες Σι ω
- ων αι - σχυ υν θη - - τε - - -
Β
- - α πο - - του Κυ - ρι - -
ου - - ως χο - - - - ορ το -
Π
- - ος γαρ πυ - ρι - - - - ε
Μ
- σε - - σθε - - - - - α πε ξη
Δ
Β
ραμ με - - νοι -
(δις)
Δο ξα πα τρι και Υι ω - και -
Α - γι - ω Πνε ευ μα - τι -
Β
γι ω Πνε ευ μα τι - - πα -
- - σα ψυ - - χη ζω - ου - -
Μ
Π

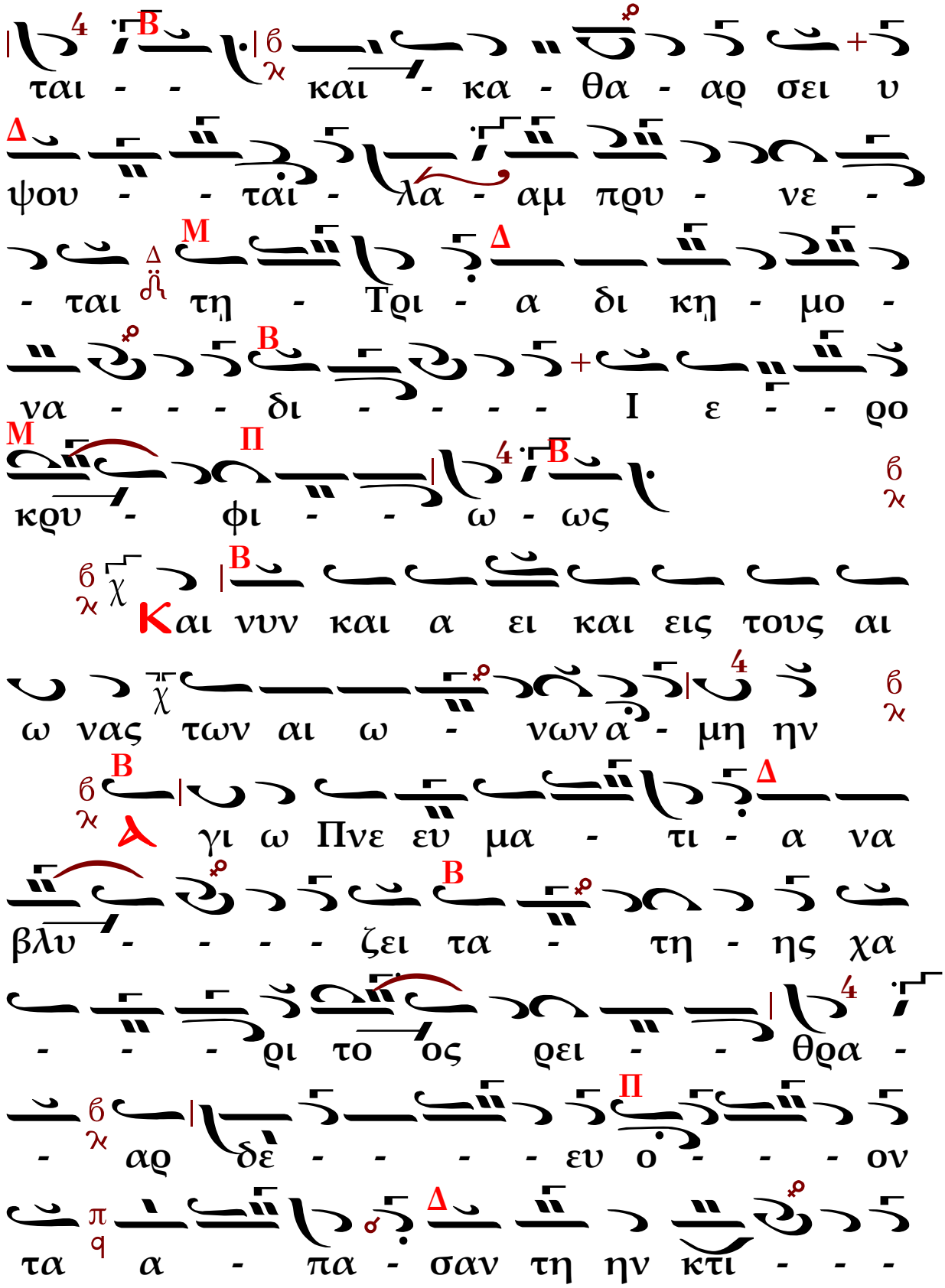
ται - - και - κα - θα - αρ σει υ
ψου - - τάι - λα - αμ πρυ - νε -
- ται τη - Τρι - α δι κη - μο -
να - - - δι - - - - Ι ε - - ρο
κρυ - φι - - ω - ως
Και νυν και α ει και εις τους αι
ω νας των αι ω - νων α - μη ην
γι ω Πνε ευ μα - τι - α να
βλυ - - - - ζει τα - τη - ης χα
- - - ρι το ος ρει - - θρα -
- αρ δε - - - - ευ ο - - - ον
τα α - πα - σαν τη ην κτι - - -

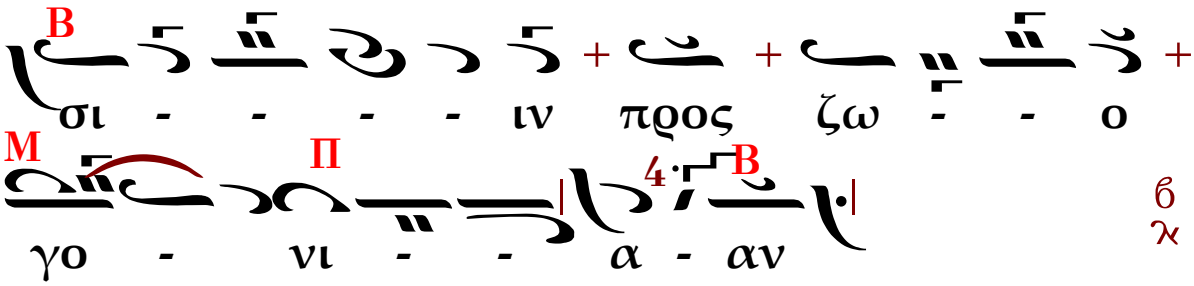

Τὸ Προκείμενον

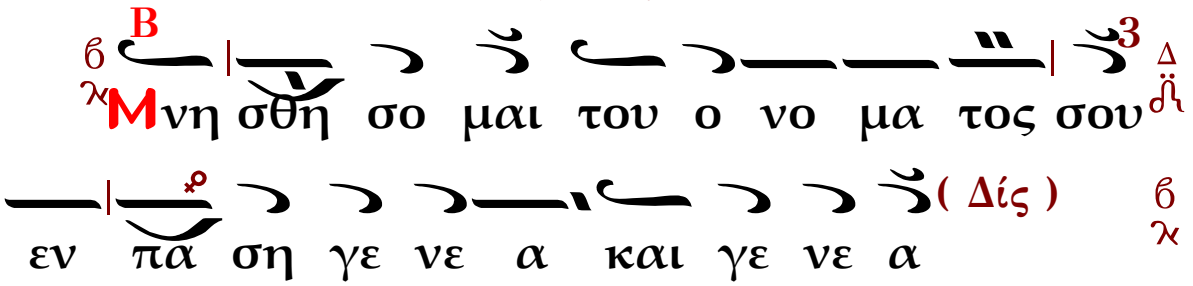

Στιχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Τὸ τρίτον.

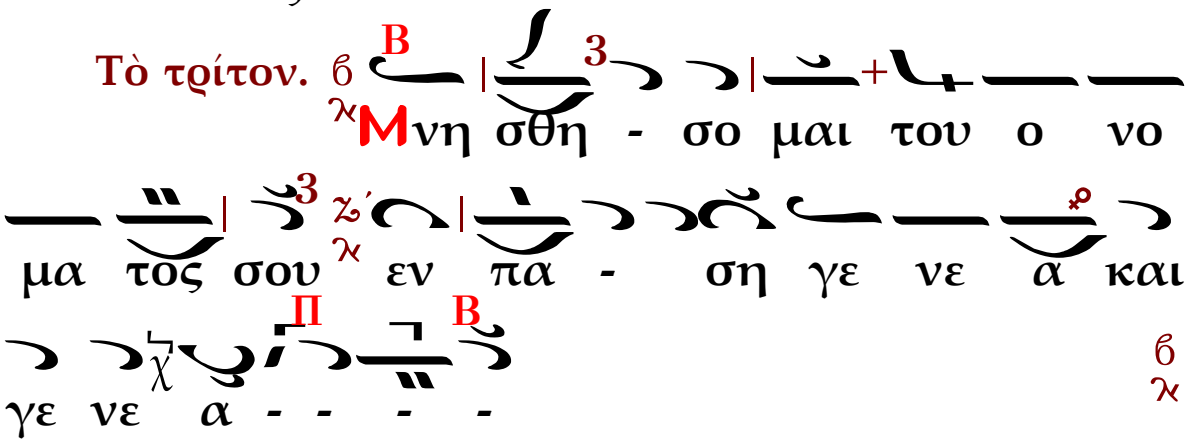

Η ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι

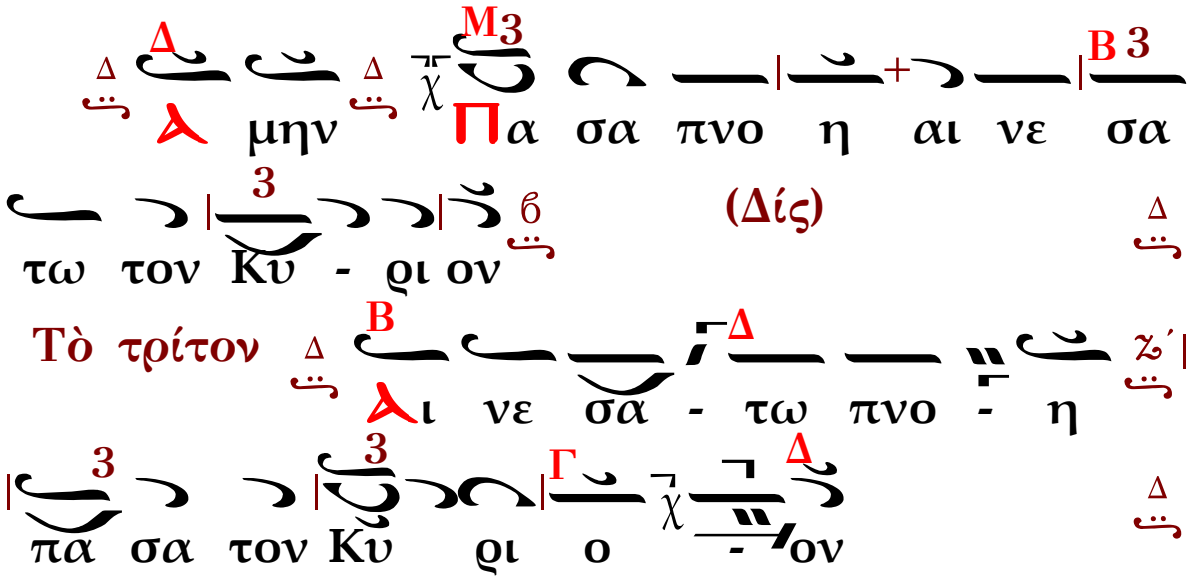

Ἦχος πλ. Νη

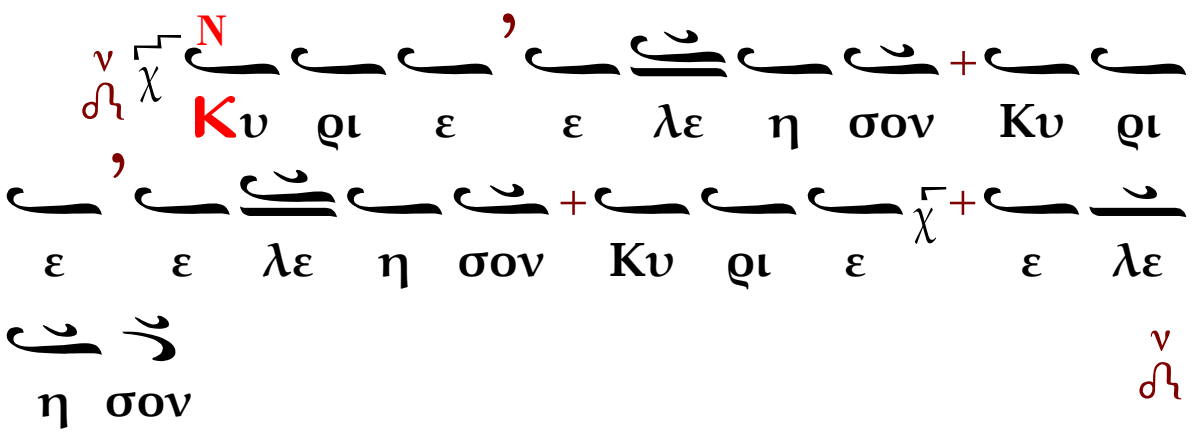

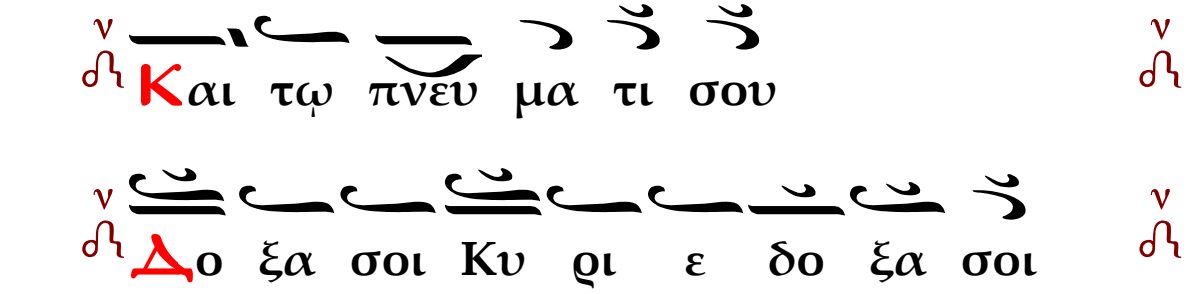

ὁ Ν' Ψαλμὸς (χῦμα)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,

καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,

καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΜΕΤΑ ΤΟ Ν΄ ΨΑΛΜΟΝ

Ἦχος Δι

Α΄ Χορός

Δο ξα Πα τρι και Υι ῳ και

α γι ῳ Πνευ μα τι Ταις της Θε ο

το - κου πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων

εγ κλη μα - - των

Β΄ Χορός

Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων α μην Ταις της

Πα να χρα αν του πρε σβει αις ε λε η

μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε

μω ων εγ κλη μα - - των

Ἦχος π Πα

Ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρ μων σου ε ξα

λει ψον το α νο - μη μα - - - μου

Ο τε η Με τα στα σις του α χραν

του σου σκη νους ηυ τρε πι - - - ζε -

- το το τε οι Α πο στο λοι πε ρι κυ

κλουν τες την κλι - νην τρο - μω - - ε

ω - - ρω - ων σε και οι μεν

α τε νι ζο ο ον τε - ες τῳ σκη - -

νει θα αμ βει - - συ νει - - χο -

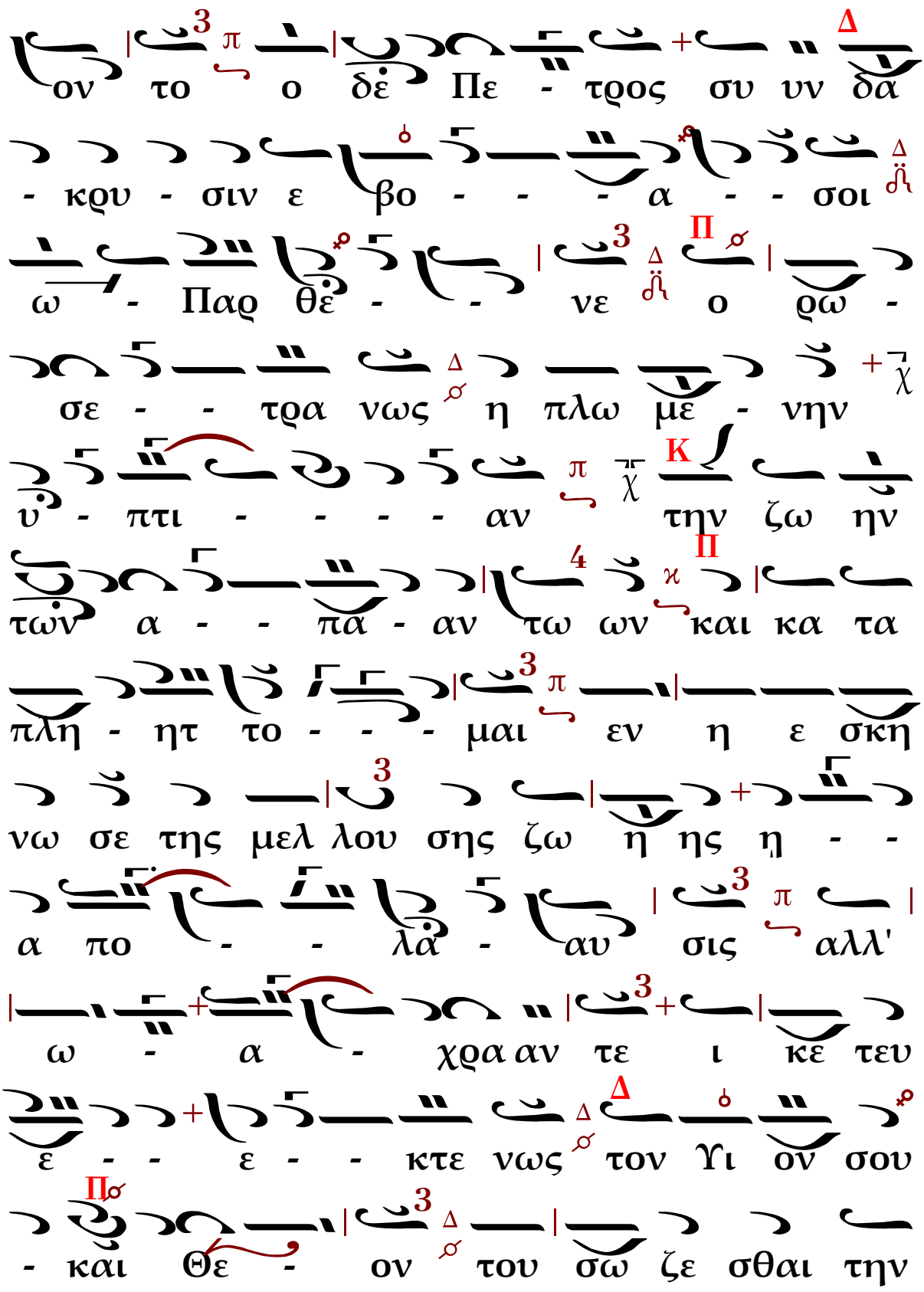
ον το ο δὲ Πε - τρος συ υν δὰ
- κρυ - σιν ε βο - - - α - - σοι
ω - Παρ θὲ - - νε ο ρω -
σε - - τρα νως η πλω με - νην
υ - πτι - - - - αν την ζω ην
τῶν α - - πὰ - αν τω ων και κα τα
πλη - ητ το - - - μαι εν η ε σκη
νω σε της μελ λου σης ζω ῆ ης ῃ - -
α πο - - λὰ - αυ σις αλλ'
ω - α - χρα αν τε ι κε τευ
ε - - ε - - κτε νως τον Υι ὸν σου
- και Θε - ον του σω ζε σθαι την

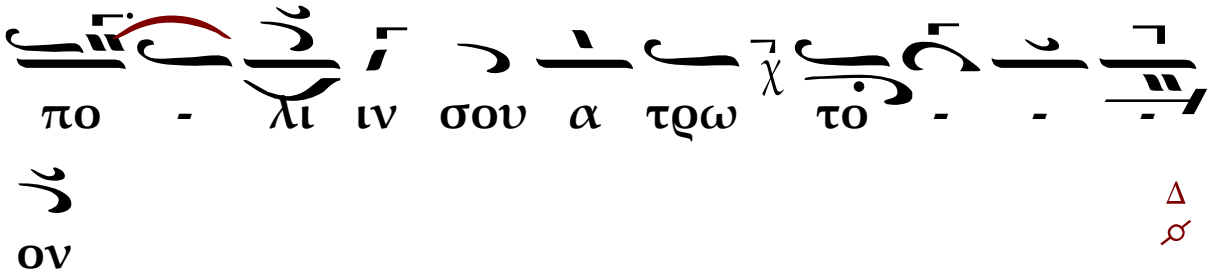

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...
Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

Ἦχος Δι

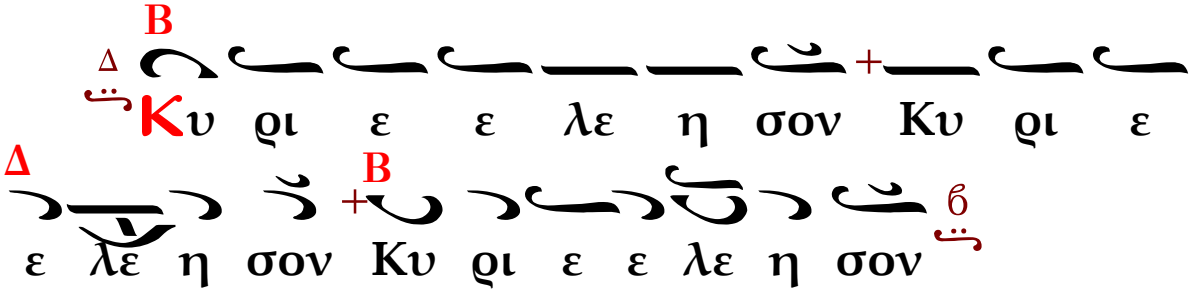

(ἐκ τρίτου)

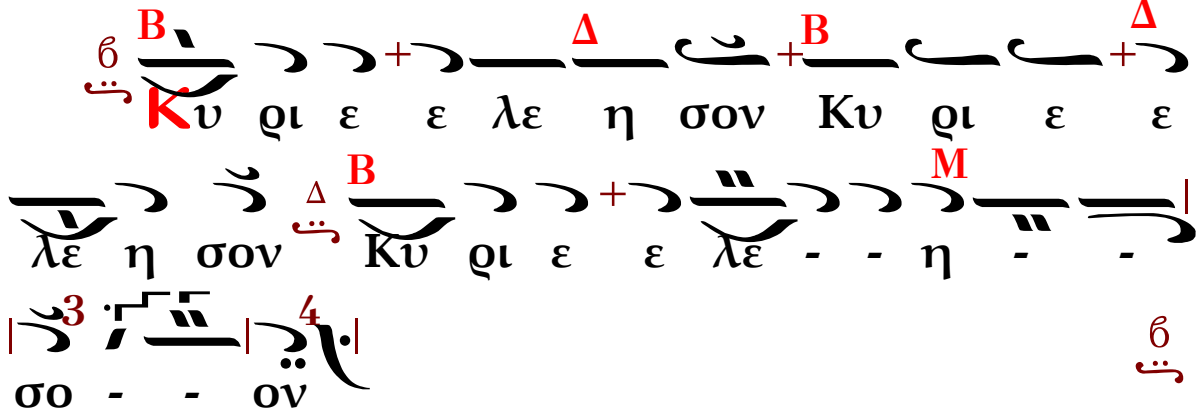

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν

ΚΑΝΩΝ
ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ - ΟΙΚΟΣ
ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κανὼν Α΄ τῆς Ἑορτῆς.
Ὠδὴ α΄ Ἦχος α΄
Ὁ Εἱρμὸς

«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ, ἡ ἱερὰ καὶ εὐκλεὴς Παρθένε μνήμη σου, πάντας συνηγάγετο, πρὸς εὐφροσύνην τοὺς πιστούς, ἐξαρχούσης Μαριάμ, μετὰ χορῶν καὶ τυμπάνων τῷ σῷ, ᾄδοντας Μονογενεῖ, ἐνδόξως ὅτι δεδόξασται».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ἀμφεπονεῖτο ἀΰλων τάξις, οὐρανοβάμων ἐν Σιὼν τὸ θεῖον σῶμά σου, ἄφνω δὲ συρρεύσασα, τῶν Ἀποστόλων ἡ πληθύς, ἐκ περάτων Θεοτόκε, σοὶ παρέστησαν ἄρδην, μεθ᾽ ὧν ἄχραντε, σοῦ τὴν σεπτήν, Παρθένε μνήμην δοξάζομεν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἁγνή, Θεὸν κυήσασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητήν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνῄσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρῃ διαιωνίζουσα.

Κανὼν Β΄ τῆς Ἑορτῆς.
Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
Ὠδὴ α΄ Ἦχος δ΄
Ὁ Εἱρμὸς

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τήν Κοίμησιν».

Δόξα Πατρί...

Παρθένοι νεάνιδες, σὺν Μαριὰμ τῇ Προφήτιδι, ᾠδὴν τὴν ἐξόδιον νῦν ἀλαλάξατε· ἡ Παρθένος γάρ, καὶ μόνη Θεοτόκος, πρὸς λῆξιν οὐράνιον διαβιβάζεται.

Καὶ νῦν....

Ἀξίως ὡς ἔμψυχον, σὲ οὐρανὸν ὑπεδέξαντο, οὐράνια Πάναγνε, θεῖα σκηνώματα, καὶ παρέστηκας, φαιδρῶς ὡραϊσμένη, ὡς νύμφη πανάμωμος, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

(Κατάληξις)

Κανὼν Α΄ τῆς Ἑορτῆς.
Ὠδὴ γ΄, Ἦχος α΄
Ὁ Εἱρμὸς

«Ἡ δημιουργική, καὶ συνεκτικὴ τῶν ἁπάντων, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις, ἀκλινῆ ἀκράδαντον, τὴν Ἐκκλησίαν στήριξον Χριστέ· μόνος γὰρ εἶ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος».

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Γυναῖκά σε θνητήν, ἀλλ᾽ ὑπερφυῶς καὶ Μητέρα, Θεοῦ εἰδότες Πανάμωμε, οἱ κλεινοὶ Ἀπόστολοι, πεφρικυίαις ἥπτοντο χερσί, δόξῃ ἀπαστράπτουσαν, ὡς θεοδόχον σκῆνος θεώμενοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς

Ὑπέφθασε χερσί, ταῖς ὑβριστικαῖς τοῦ αὐθάδους, τομὴν ἡ δίκη ἐπάξασα, τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, τὸ σέβας τῇ ἐμψύχῳ κιβωτῷ, δόξῃ

τῆς Θεότητος, ἐν ᾗ ὁ Λόγος σάρξ ἐχρημάτισε.

Κανὼν Β΄ τῆς Ἑορτῆς.
Ὠδὴ γ΄, Ἦχος δ΄
Ὁ Εἱρμὸς

«Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Δόξα Πατρί...

Θνητῆς ἐξ ὀσφύος προαχθεῖσα, τῇ φύσει κατάλληλον Ἁγνή, τὴν ἔξοδον διήνυσας, τεκοῦσα δὲ τὴν ὄντως ζωήν, πρὸς τὴν ζωὴν μεθέστηκας, τὴν θείαν καὶ ἐνυπόστατον.

Καὶ νῦν....

Δῆμος θεολόγων ἐκ περάτων, ἐξ ὕψους Ἀγγέλων δὲ πληθύς, πρὸς τὴν Σιὼν ἠπείγοντο, παντοδυνάμῳ νεύματι, ἀξιοχρέως Δέσποινα, τῇ σῇ ταφῇ λειτουργήσοντες.

Η ΥΠΑΚΟΗ

Ἦχος πλ. δ Κε

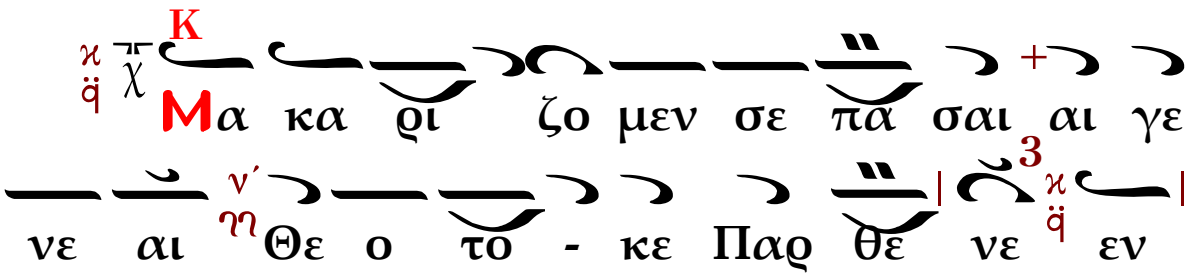

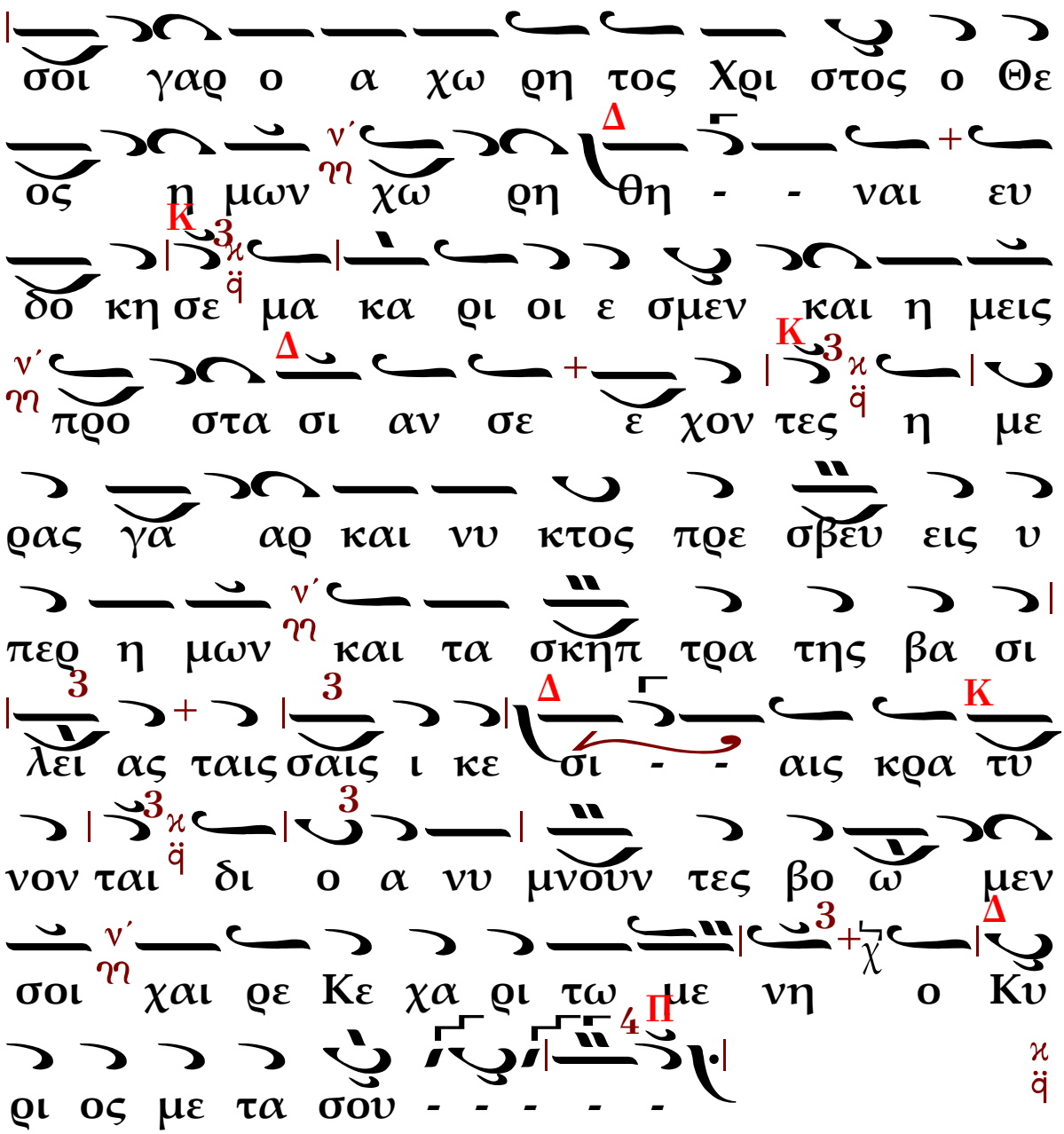

(Κατάληξις)

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ

νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, *ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.*

Ὁ Οἶκος.

Τείχισόν μου τὰς φρένας Σωτήρ μου· τὸ γὰρ τεῖχος τοῦ κόσμου ἀνυμνῆσαι τολμῶ, τὴν ἄχραντον Μητέρα σου, ἐν πύργῳ ῥημάτων ἐνίσχυσόν με, καὶ ἐν βάρεσιν ἐννοιῶν ὀχύρωσόν με· σὺ γὰρ βοᾷς τῶν αἰτούντων πιστῶς τὰς αἰτήσεις πληροῦν. Σὺ οὖν μοι δώρησαι γλῶτταν, προφοράν, καὶ λογισμὸν ἀκαταίσχυντον· πᾶσα γὰρ δόσις ἐλλάμψεως παρὰ σοῦ καταπέμπεται φωταγωγέ, *ὁ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.*

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς πανσέπτου Μεταστάσεως τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Οὐ θαῦμα θνήσκειν κοσμοσώτειραν Κόρην,
Τοῦ κοσμοπλάστου σαρκικῶς τεθνηκότος.
Ζῇ ἀεὶ Θεομήτωρ, κἂν δεκάτῃ θάνε πέμπτῃ.

Ἧς ταῖς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἦχος Πα

Ὠδὴ α΄. Πε ποι κιλ με νη τῃ θει ᾳ
δο - ξῃ η ι ε ρα και ευ κλε
ης Παρ θε νε μνη μη σου παν τας συ
νη γα γε το προς ευ φρο συ νην τους πι
στους ε ξαρ χου σης Μα ρι αμ με τα χο
ρων και τυμ πα νων τῳ σῳ α δον τας
Μο νο γε νει εν δο ξως ο τι δε δο -
ξα - σται

Ὠδὴ γ΄. Η δη μι ουρ γι κη και συ νε
κτι κη - των α παν των Θε ου σο φι -
α και δυ να μις α κλι νη α κρα δαν

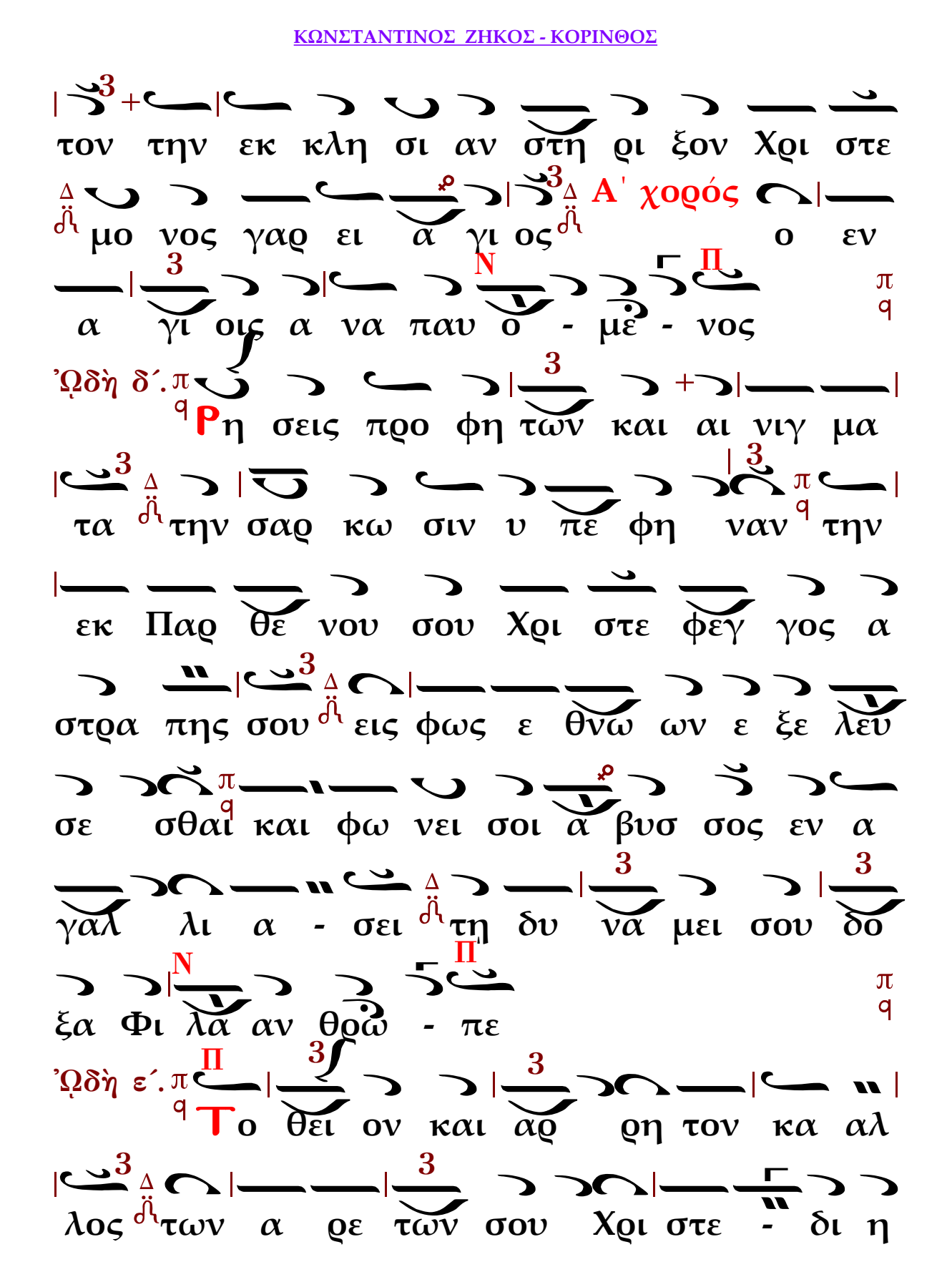
τον την εκ κλη σι αν στη ρι ξον Χρι στε
μο νος γαρ ει α γι ος ο εν
Α' χορός
α γι οις α να παυ ο - με - νος
Ὠδὴ δ'.
Ρη σεις προ φη τῶν και αι νιγ μα
τα την σαρ κω σιν υ πε φη ναν την
εκ Παρ θε νου σου Χρι στε φεγ γος α
στρα πης σου εις φως ε θνῶ ων ε ξε λεύ
σε σθαι και φω νει σοι α βυσ σος εν α
γαλ λι α - σει τη δυ να μει σου δο
ξα Φι λα αν θρω - πε
Ὠδὴ ε'.
Το θει ον και αρ ρη τον κα αλ
λος των α ρε τῶν σου Χρι στε - δι η

γη σο μαι εξ α ι δι ου γαρ

δο ξης συ να ι δι ον και ε νυ πο

στα τον λα αμ ψας α παυ γα σμα παρ

θε νι κης α πο γα στρος τοις εν σκο τει

και σκι ᾳ σω μα τω θεις α νε τει

λας η - λι - ος

Ὠδὴ στ΄. λι ον πον το γε νες κη τῶ

ον εν το σθι ον πυρ της τρι η με

ρου τα φης σου η ην προ ει κο νι

σμα οὐ Ι ω νας υ πο φη της α

να δε δει κται σε σω σμε νος γαρ ὡς

και πρου πε πω το α σι νης ε βο -

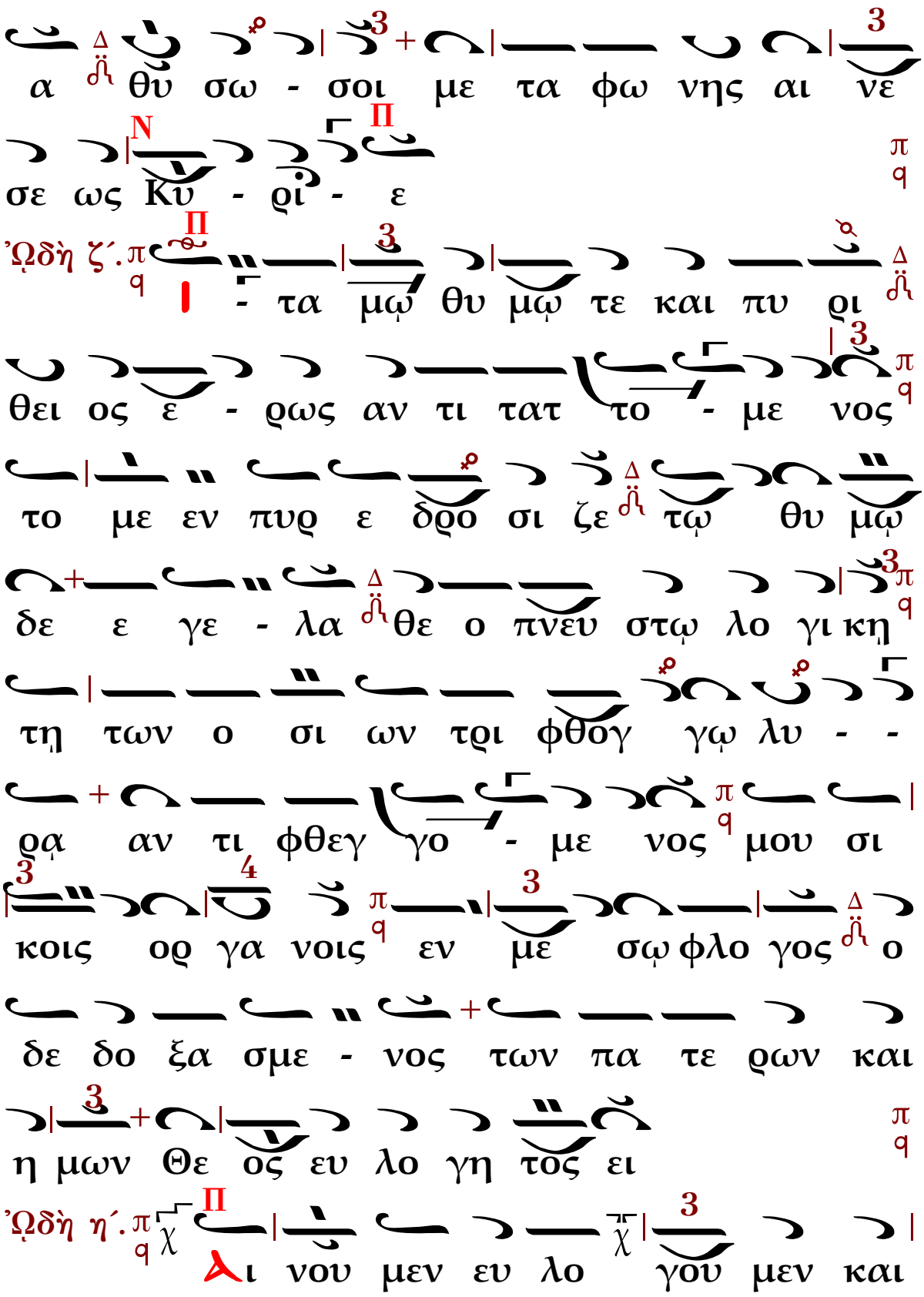
α θυ σω - σοι με τα φω νης αι νε
σε ως Κυ - ρι - ε
Ὠδὴ ζ΄.
- τα μῳ θυ μῳ τε και πυ ρι
θει ος ε - ρως αν τι τατ το - με νος
το με εν πυρ ε δρο σι ζε τῳ θυ μῳ
δε ε γε - λα θε ο πνευ στῳ λο γι κῃ
τῃ των ο σι ων τρι φθογ γῳ λυ - -
ρᾳ αν τι φθεγ γο - με νος μου σι
κοις ορ γα νοις εν με σῳ φλο γος ο
δε δο ξα σμε - νος των πα τε ρων και
η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
Ὠδὴ η΄.
λι νου μεν ευ λο γου μεν και

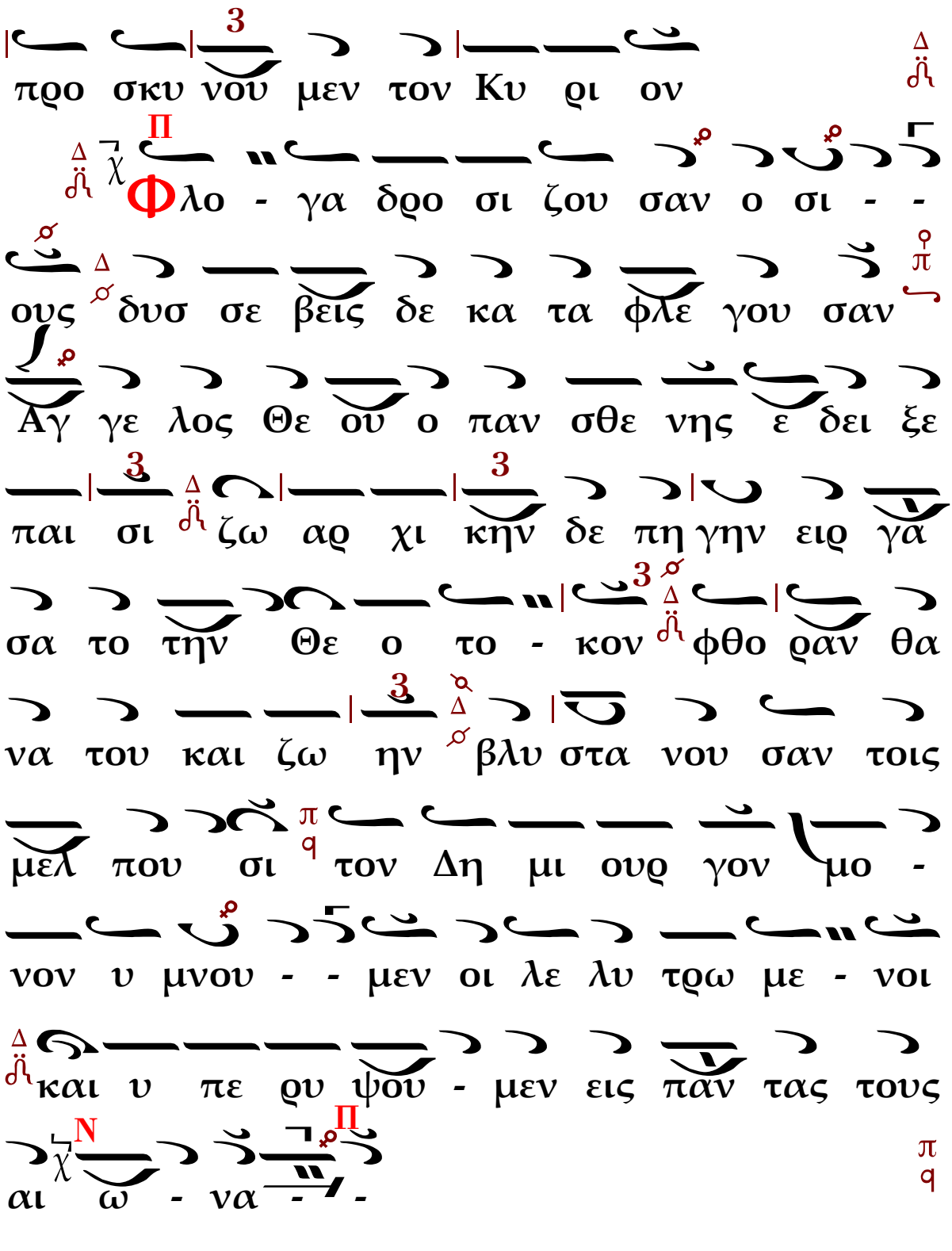

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Οἱ δύο Κανόνες.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄.

Ἦχος Πα

Λι γε νε αι πα - - σαι μα κα
ρι ζο με εν σε την μο νην Θε ο
το κον

Νε νι κην ται της φυ σε ως οι
ο - ροι εν σοι Παρ θε νε α χραν τε
παρ θε νεύ ει γαρ το κος και ζω ην
προ μνη στε εὐ ε ται θα να τος η με
τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να
τον ζω σα σω - ζοις α ει Θε ο το κε
την κλη ρο νο μι - α ἀ αν σου

Β Π
Αι γε νε αι πα - - σαι μα κα
ρι ζο με εν σε την μο νην Θε ο
το κον
π
q

Π
Νε νι κην ται της φυ σε ως οι
3 Δ
ο - ροι εν σοι Παρ θε νε α χραν τε
3 3 3
παρ θε νευ ει γαρ το κος και ζω ην
3
προ μνη στε ευ ε ται θα να τος η με
3 4 Δ 3
τα το κον Παρ θε νος και με τα θα να
3 Δ Π
τον ζω σα σω - ζοις α ει Θε ο το κε
Ν Π
την κλη ρο νο μι - α αν σου
π
q

Α Π
Αι γε νε αι πα - - σαι μα κα
ρι ζο με εν σε την μο νην Θε ο

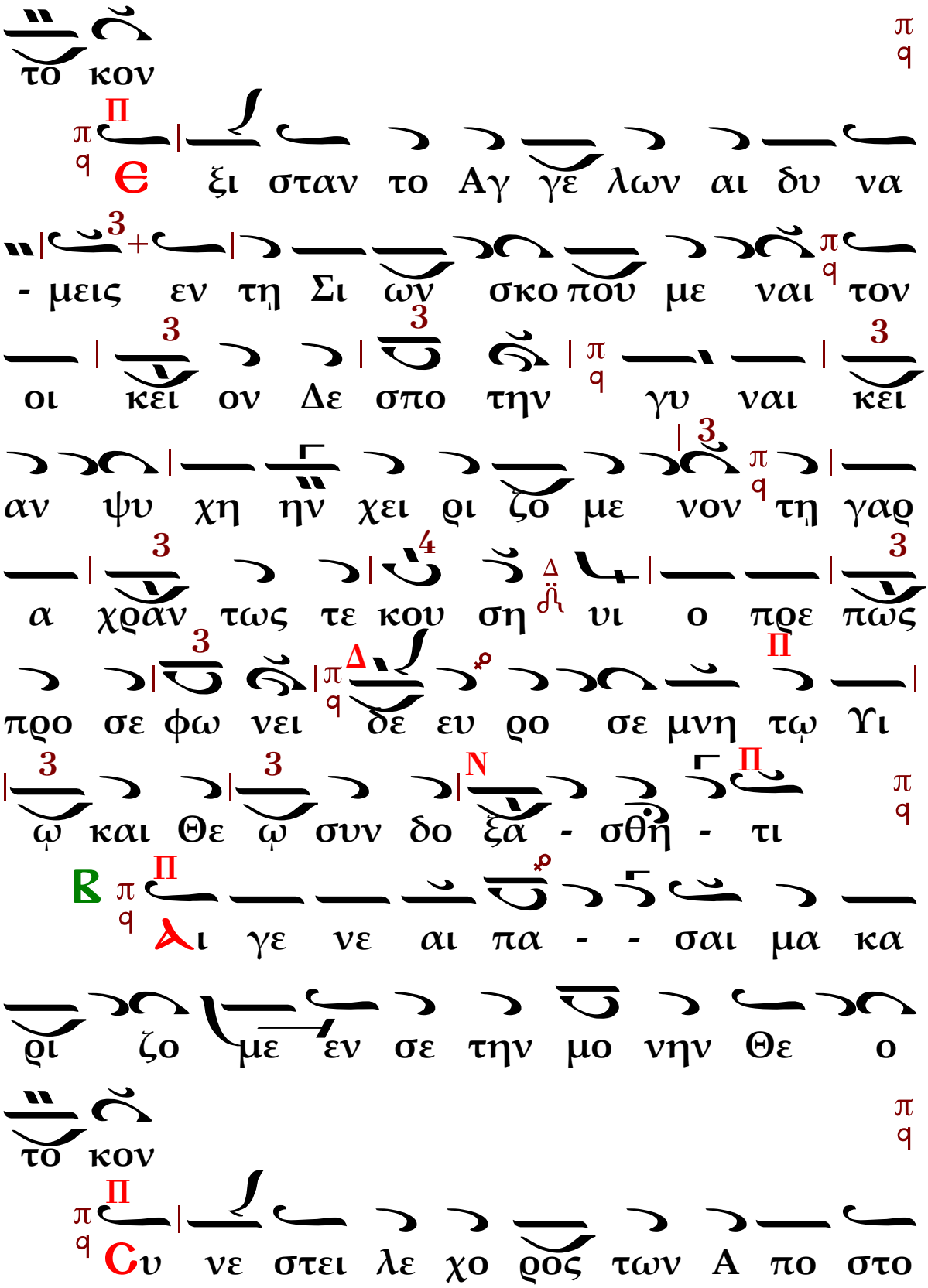
το κον
Є ξι σταν το Αγ γε λων αι δυ να
- μεις εν τη Σι ων σκο που με ναι τον
οι κει ον Δε σπο την γυ ναι κει
αν ψυ χη ην χει ρι ζο με νον τη γαρ
α χραν τως τε κου ση υι ο πρε πως
προ σε φω νει δε ευ ρο σε μνη τω Υι
ω και Θε ω συν δο ξα - σθη - τι
Β λι γε νε αι πα - - σαι μα κα
ρι ζο με εν σε την μο νην Θε ο
το κον
Cυ νε στει λε χο ρος των Α πο στο

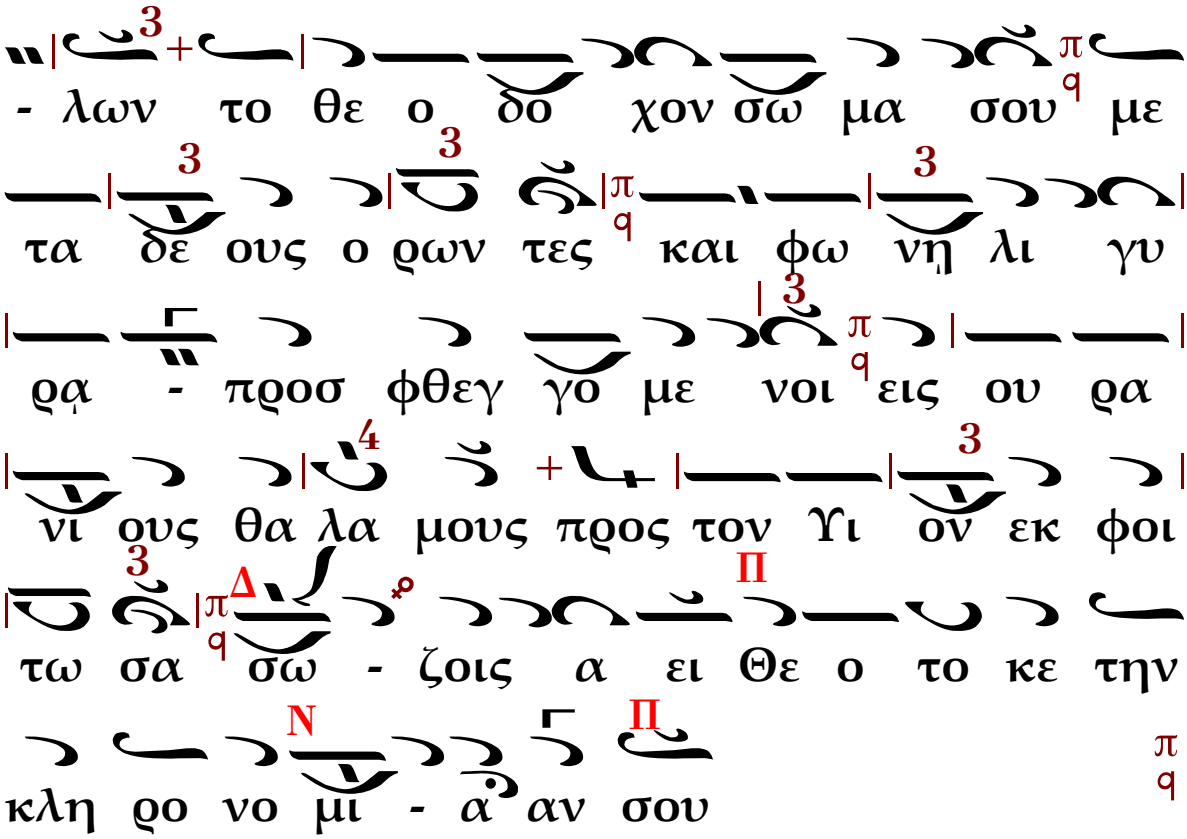
- λων το θε ο δο χον σω μα σου με
τα δε ους ο ρων τες και φω νῃ λι γυ
ρᾳ - προσ φθεγ γο με νοι εις ου ρα
νι ους θα λα μους προς τον Υι ον εκ φοι
τω σα σω - ζοις α ει Θε ο το κε την
κλη ρο νο μι - α αν σου

Κανὼν δεύτερος.

Ἦχος λ-τος Βου

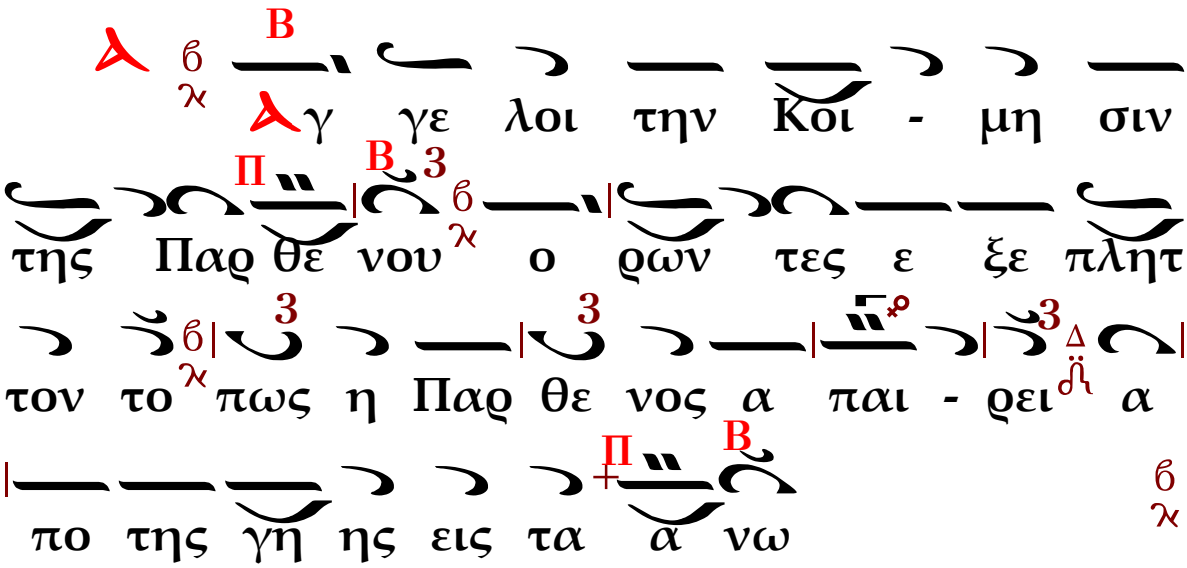
Αγ γε λοι την Κοι - μη σιν
της Παρ θε νου ο ρων τες ε ξε πλητ
τον το πως η Παρ θε νος α παι - ρει α
πο της γη ης εις τα α νω

πας γη γε νης σκιρ τα τω τω

πνευ μα τι λα μπα δου χου με νος πα

νη γυ ρι ζε τω - δε α υ λων

νο ω ων φυ - σις γε ραι ρου σα την ι

ε ραν Με τα στα σιν της Θε ο μη το -

ρος και βο α - - - τω χαι ροις παμ

μα κα ρι στε Θε ο το κε Α γνη α ει

παρ θε νε

Ε λγ γε λοι την Κοι - μη σιν

της Παρ θε νου ο ρων τες ε ξε πλητ

τον το πως η Παρ θε νος α παι - ρει α

πο της γη ης εις τα α νω

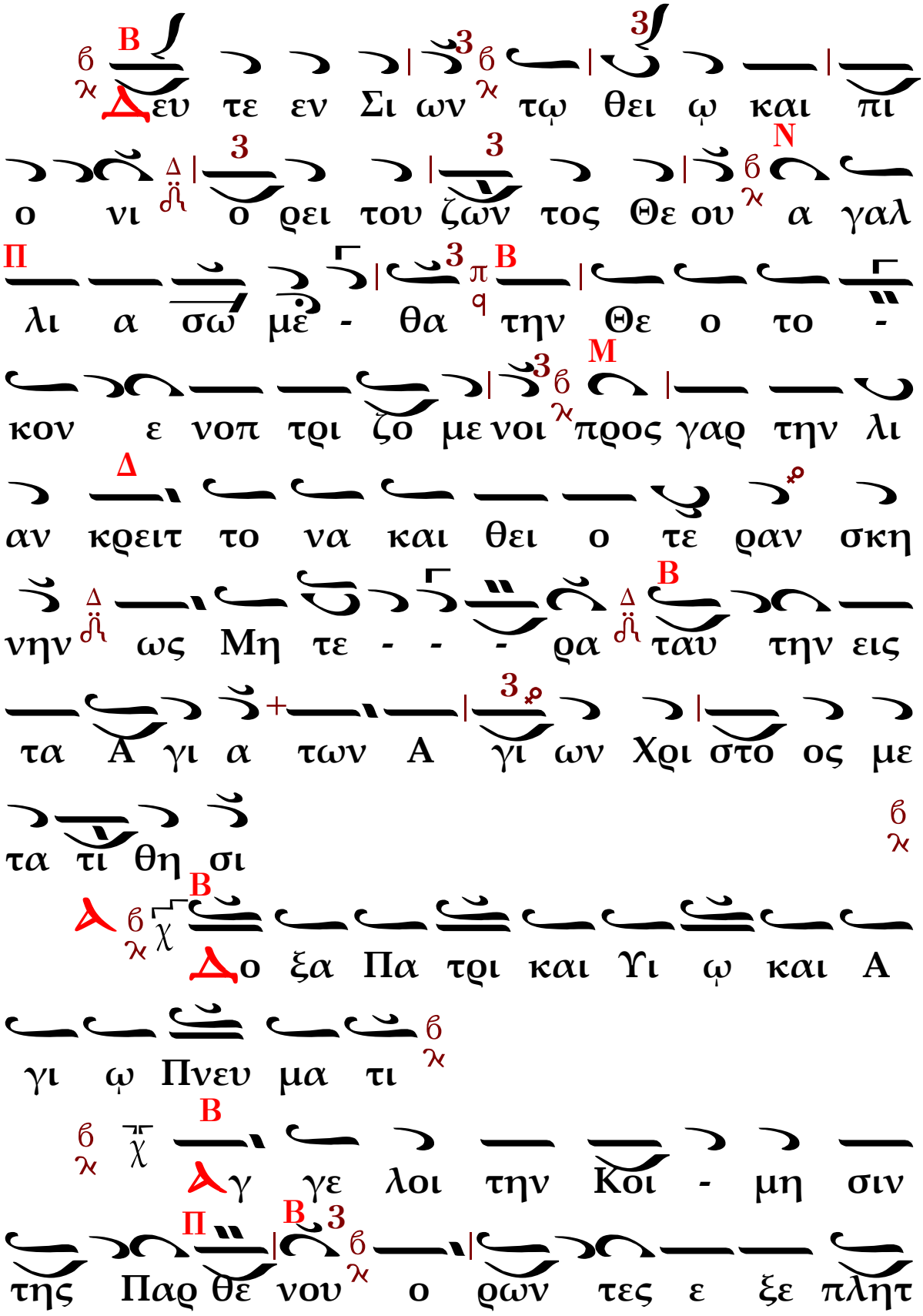
Δευ τε εν Σι ων τῳ θει ῳ και πι
ο νι ο ρει του ζῶν τος Θε ου α γαλ
λι α σω με - θα την Θε ο το -
κον ε νοπ τρι ζο με νοι προς γαρ την λι
αν κρειτ το να και θει ο τε ραν σκη
νην ως Μη τε - - - ρα ταυ την εις
τα Α γι α των Α γι ων Χρι στο ος με
τα τι θη σι
Δο ξα Πα τρι και Υι ῳ και Α
γι ῳ Πνευ μα τι
Αγ γε λοι την Κοι - μη σιν
της Παρ θε νου ο ρῶν τες ε ξε πλητ

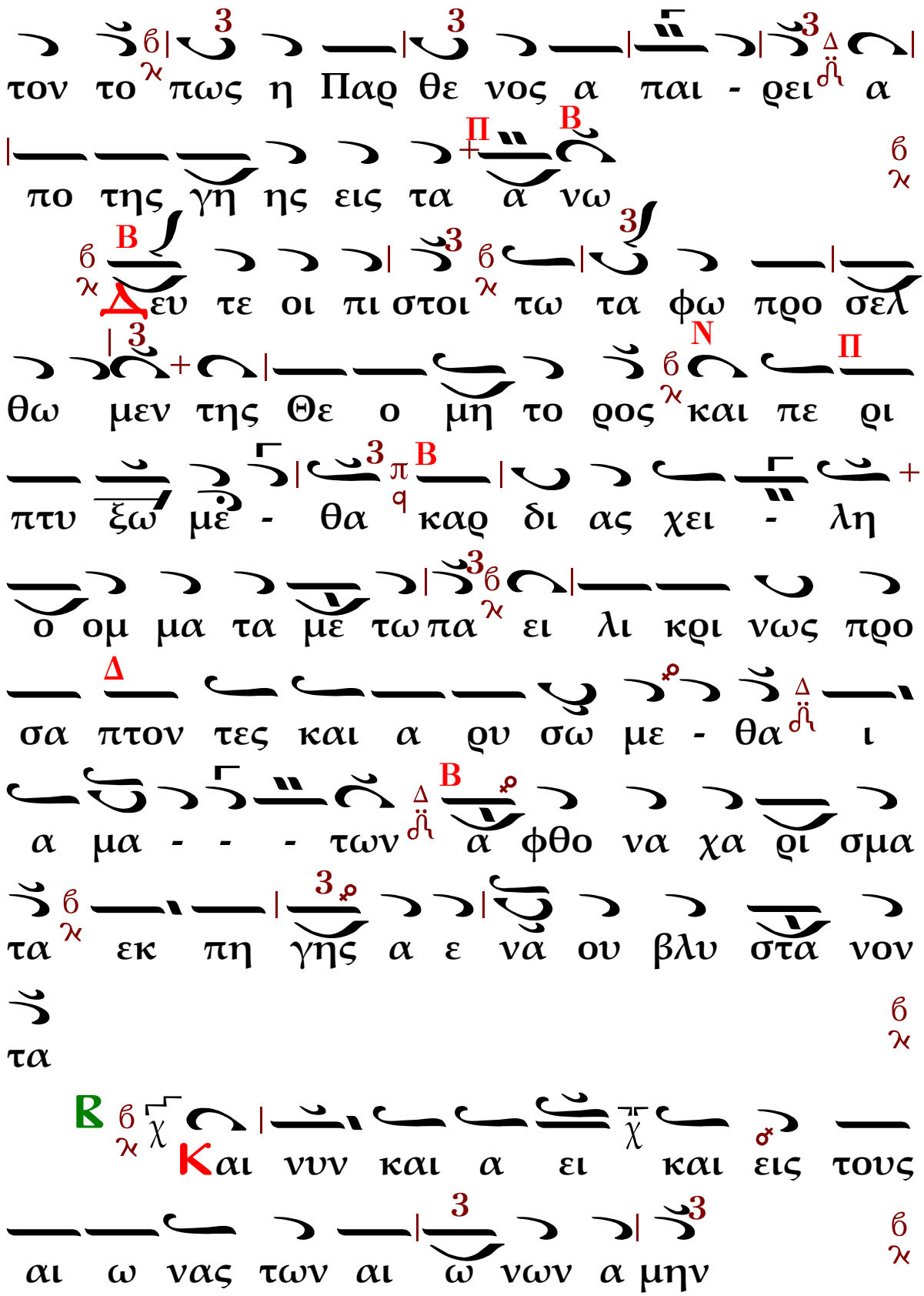
τον το πως η Παρ θε νος α παι - ρει α
πο της γη ης εις τα α νω
Δ ευ τε οι πι στοι τω τα φω προ σελ
θω μεν της Θε ο μη το ρος και πε ρι
πτυ ξω με - θα καρ δι ας χει - λη
ο ομ μα τα με τω πα ει λι κρι νως προ
σα πτον τες και α ρυ σω με - θα ι
α μα - - - των α φθο να χα ρι σμα
τα εκ πη γης α ε νω ου βλυ στα νον
τα
Β Και νυν και α ει και εις τους
αι ω νας των αι ω νων α μην

Αγ γε λοι την Κοι - μη σιν της Παρ
θε νου ο ρων τες ε ξε πλητ τον το
πως η Παρ θε νος α παι - ρει α πο της
γη ης εις τα α νω
Δε χου παρ η μων ω δην την ε
ξο δι ον Μη τερ του ζων τος Θε ου και
τη φω το φο ρω - σου και θει - α
ε πι σκι - α σον χα ρι τι τω Βα σι
λει τα τρο παι α τω φι λο χρι στω λα
ω την ει ρη - - - νην α φε σιν τοις
μελ που σι και ψυ χων σω τη ρι αν βρα
βευ ου σα

Θ΄ Ὠδή.

Ἦχος Δ Πα

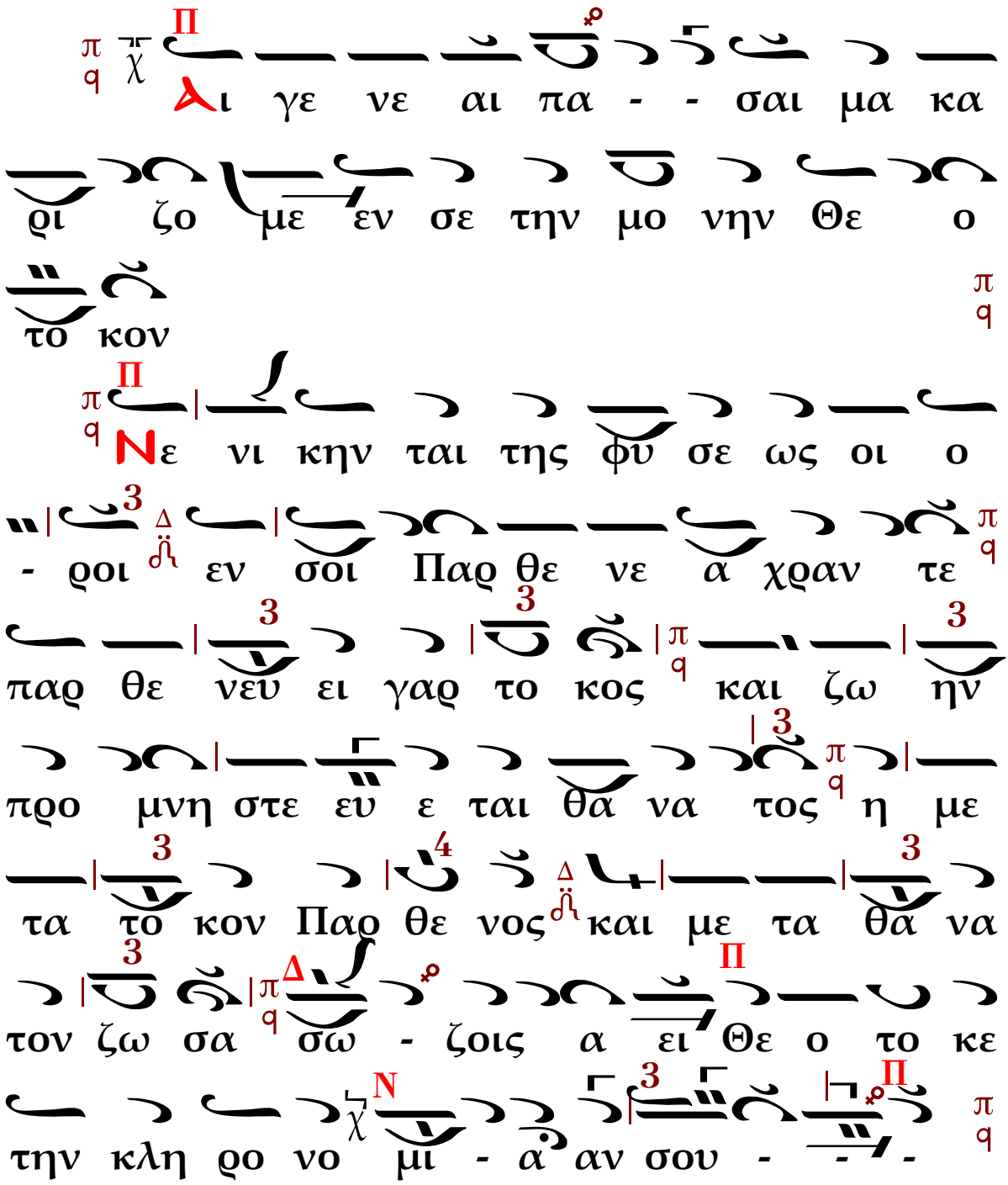

Ἦχος Γα

πο στο λοι εκ πε ρα - τω -

- ων συ να θροι σθεν τε ες εν

θα δε Γεθ ση μα νη τῳ χω ρι -

ῳ - - - κη δευ σα τε μου - το

σω μα και συ Υι ε και - Θε

ε - μου πα ρα λα βε μου - το

πνε - ευ μα (Ἐκ τρίτου)

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἦχος Πα

Πα - - σα πνο - η αι νε σα τω

το ον Κυ - - ρι - - - ον αι νει τε

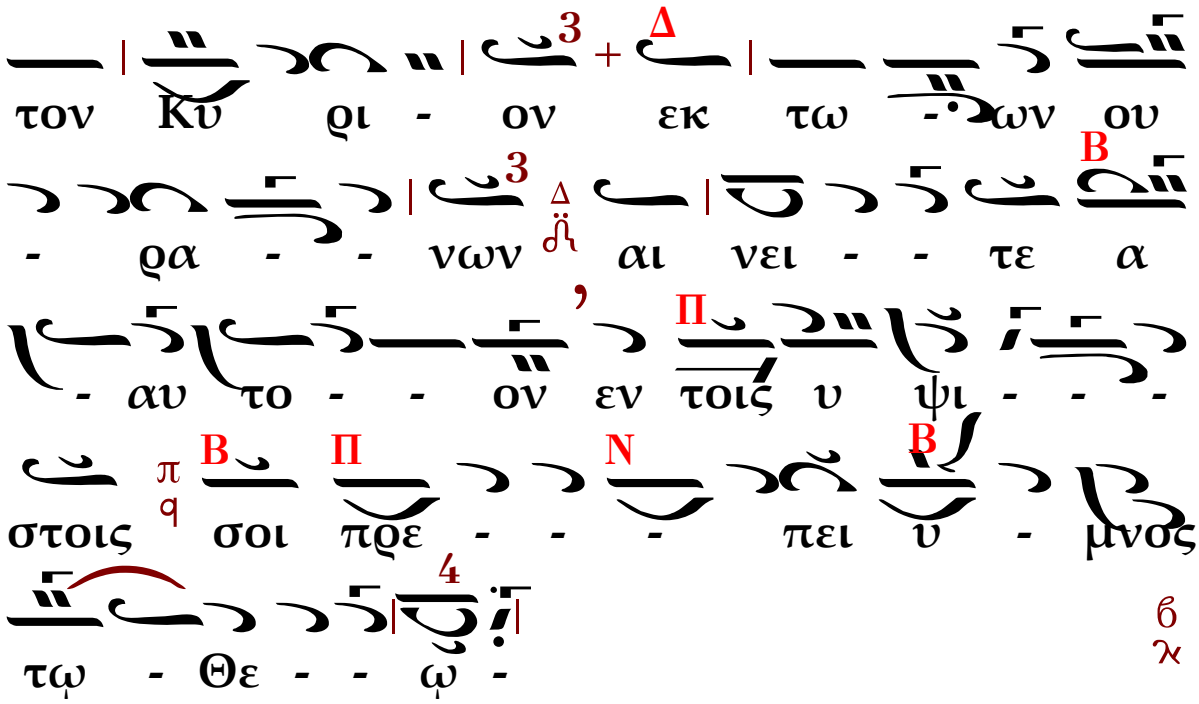

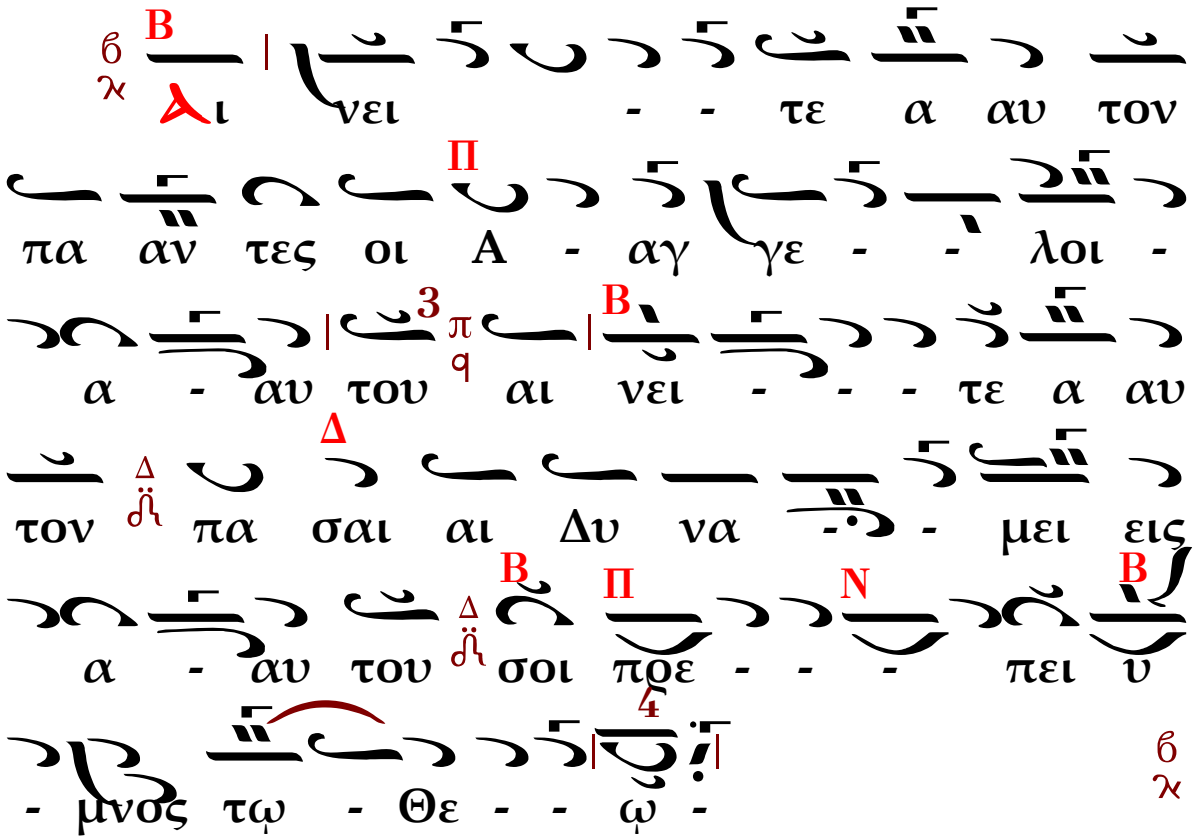

ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΑ (ΚΖ)

Ἦχος ϡ Ζω

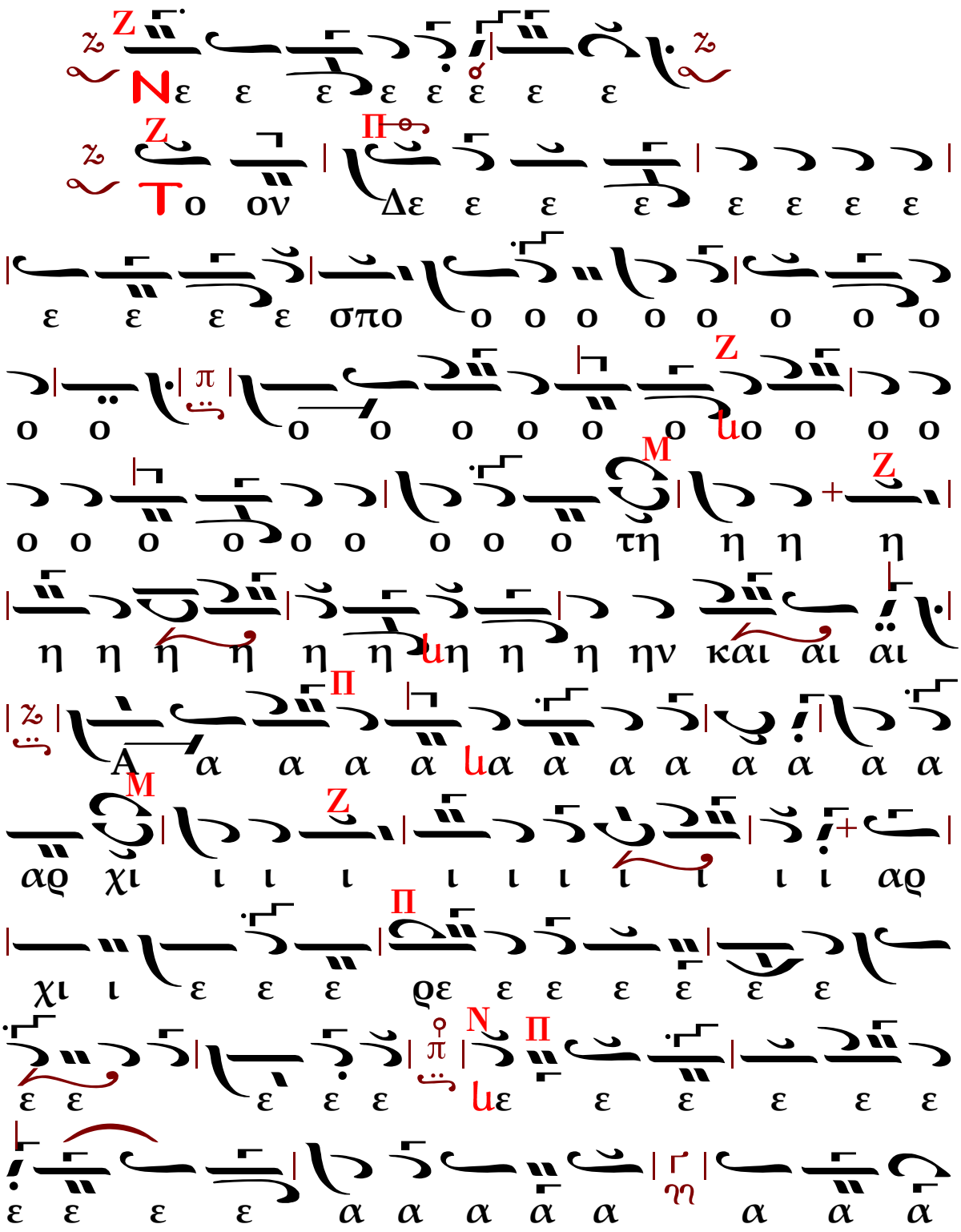

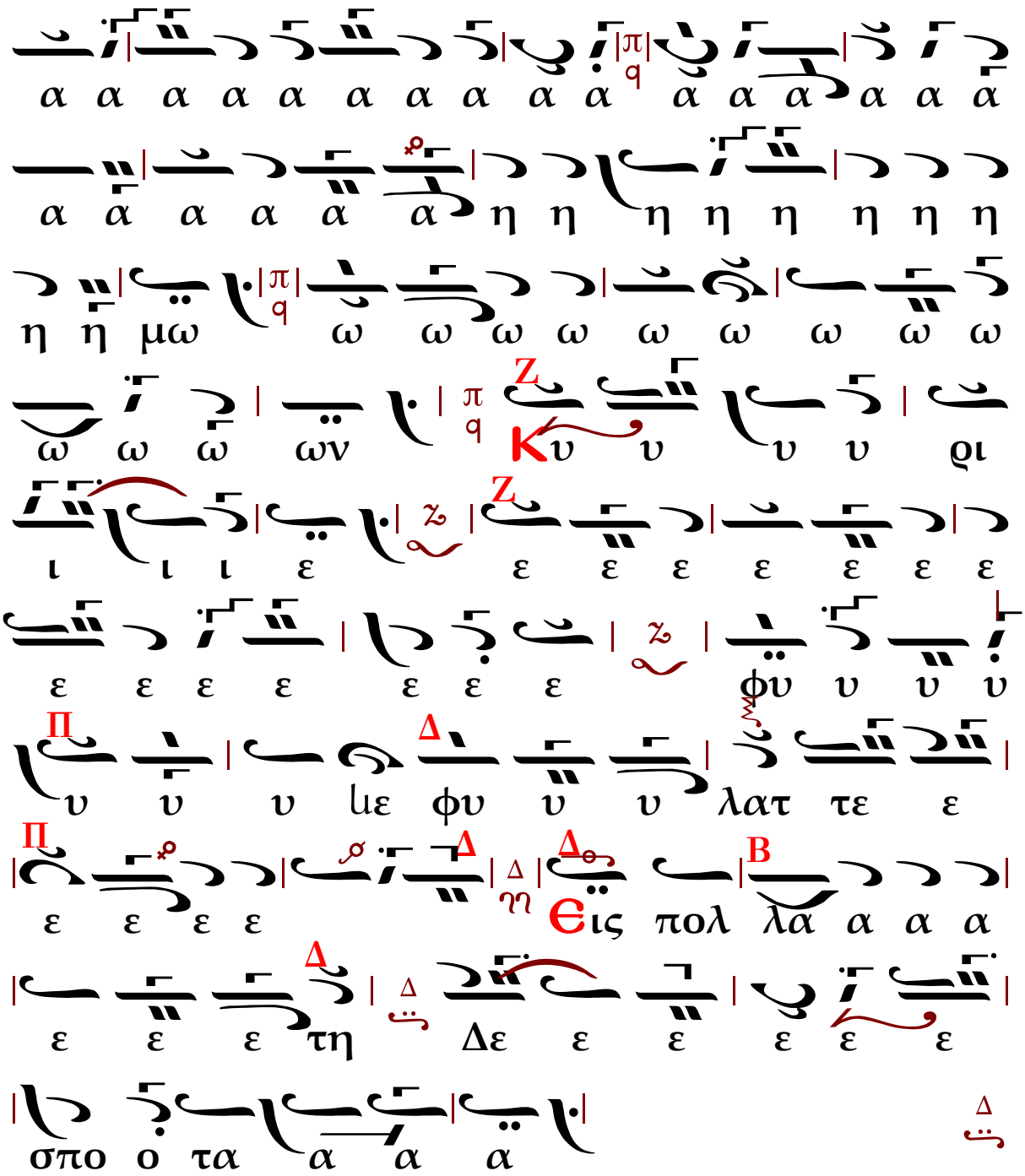

ΠΡΟΣΟΜΟΙΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἦχος

(Ὡς γενναίον ἐν μάρτυσιν..)

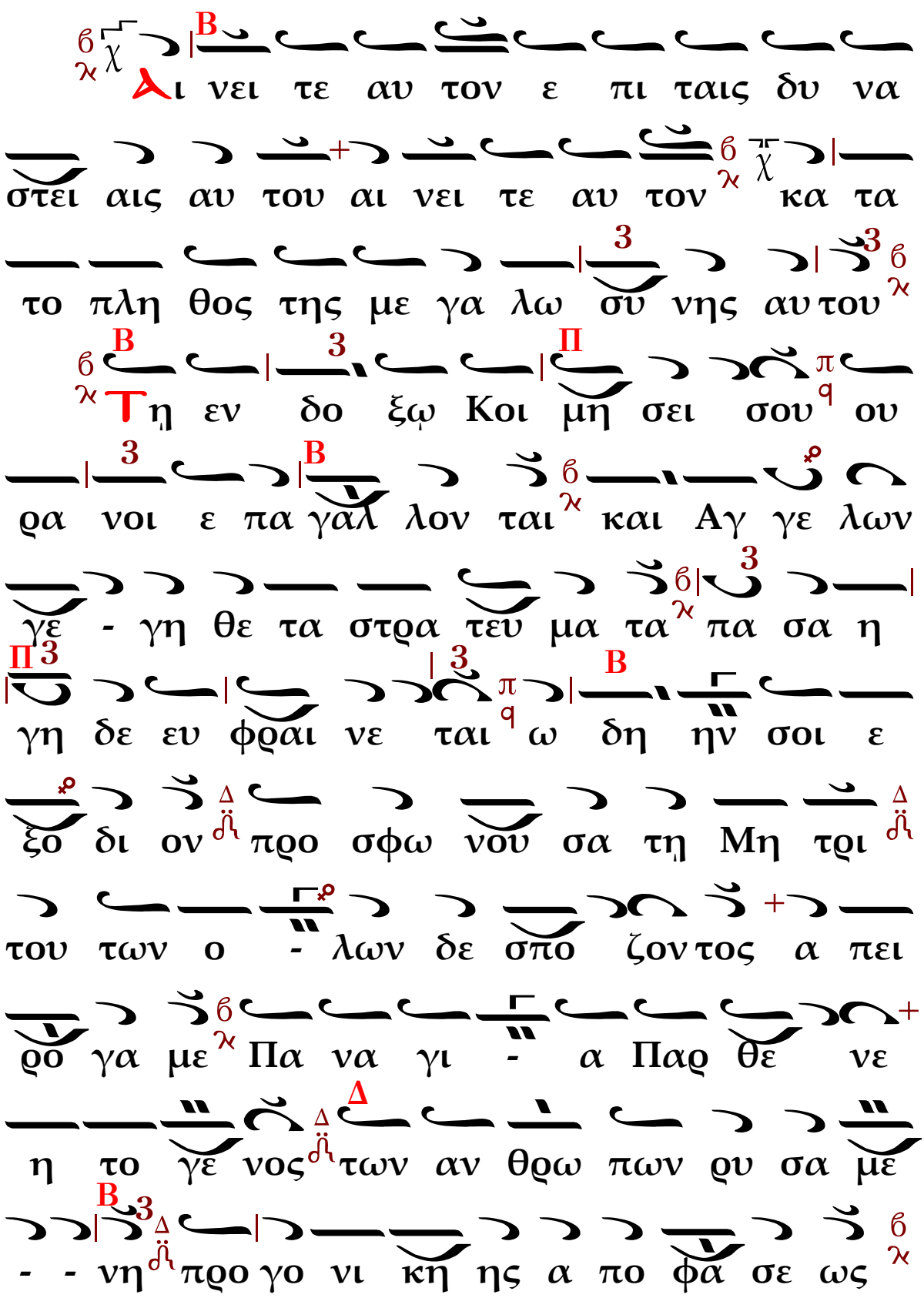
Αι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
στει αις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα
το πλη θος της με γα λω συ νης αυ του
Τη εν δο ξῳ Κοι μη σει σου ου
ρα νοι ε πα γαλ λον ται και Αγ γε λων
γε - γη θε τα στρα τευ μα τα πα σα η
γη δε ευ φραι νε ται ω δη ην σοι ε
ξο δι ον προ σφω νου σα τη Μη τρι
του των ο - λων δε σπο ζον τος α πει
ρο γα με Πα να γι - α Παρ θε νε
η το γε νος των αν θρω πων ρυ σα με
- - νη προ γο νι κη ης α πο φα σε ως

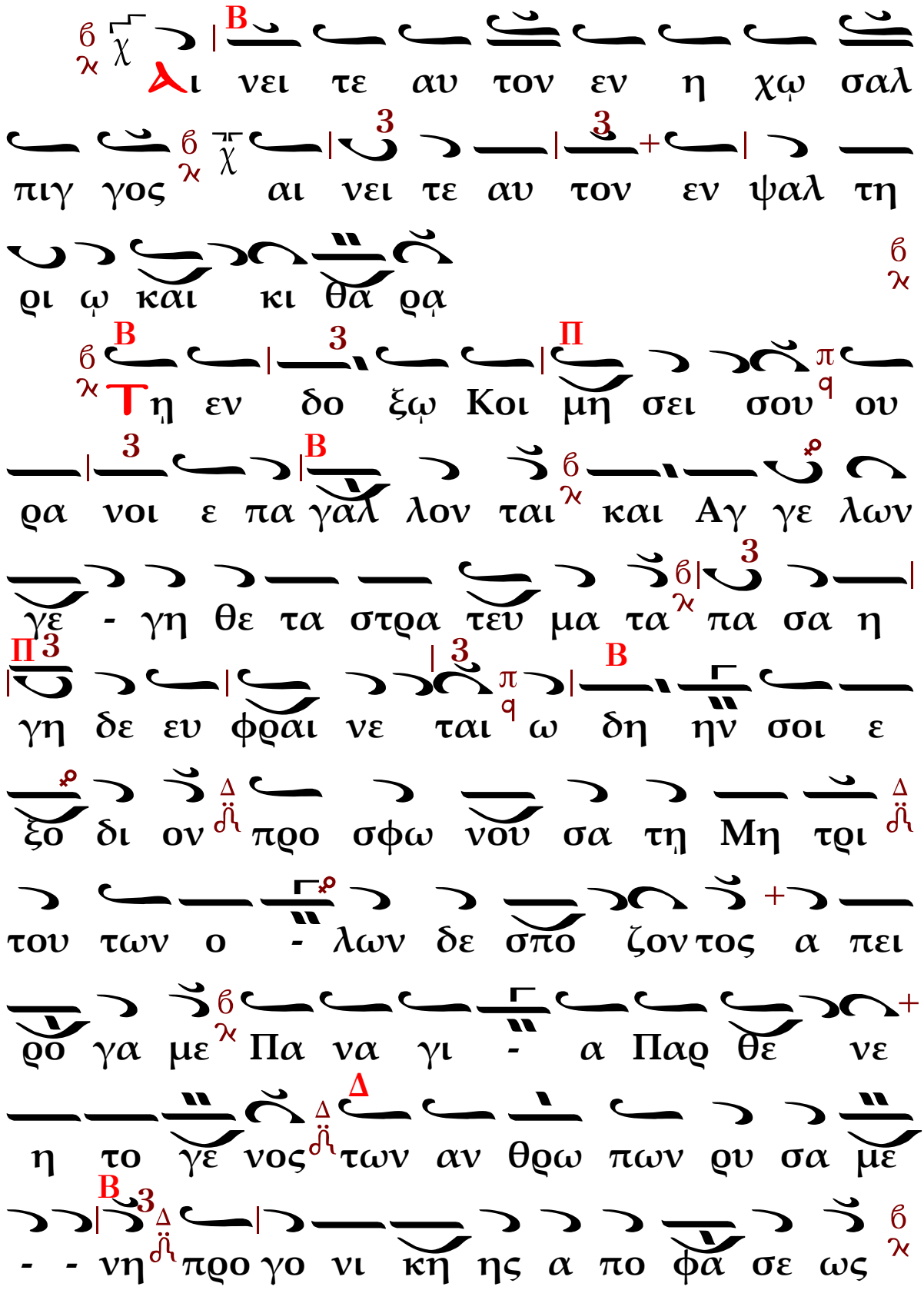
Αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ
πιγ γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη
ρι ω και κι θα ρα
Τη εν δο ξω Κοι μη σει σου ου
ρα νοι ε πα γαλ λον ται και Αγ γε λων
γε - γη θε τα στρα τευ μα τα πα σα η
γη δε ευ φραι νε ται ω δη ην σοι ε
ξο δι ον προ σφω νου σα τη Μη τρι
του των ο - λων δε σπο ζον τος α πει
ρο γα με Πα να γι - α Παρ θε νε
η το γε νος των αν θρω πων ρυ σα με
- - νη προ γο νι κη ης α πο φα σε ως

Αι νει τε αυ τον εν τυμ πα νῳ και

χο ρῳ αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις

και ορ γα νῳ

Εκ πε ρα των συ νε δρα μον Α

πο στο λων οι προ κρι τοι θε αρ χι ῳ

νε ευ μα τι του κη δευ σαι σε και α πο

γης αι ρο με νην σε προς υ - ψος θε

ῳ με νοι την φω νην του Γα βρι ηλ εν

χα ρα - α νε βο ων σοι χαι ρε ο χη

μα της Θε ο - τη τος ο λης χαι ρε

μο νη τα ε πι γει α τοις α νω τῳ

το κε τῳ - σου συ νά ψα σα.

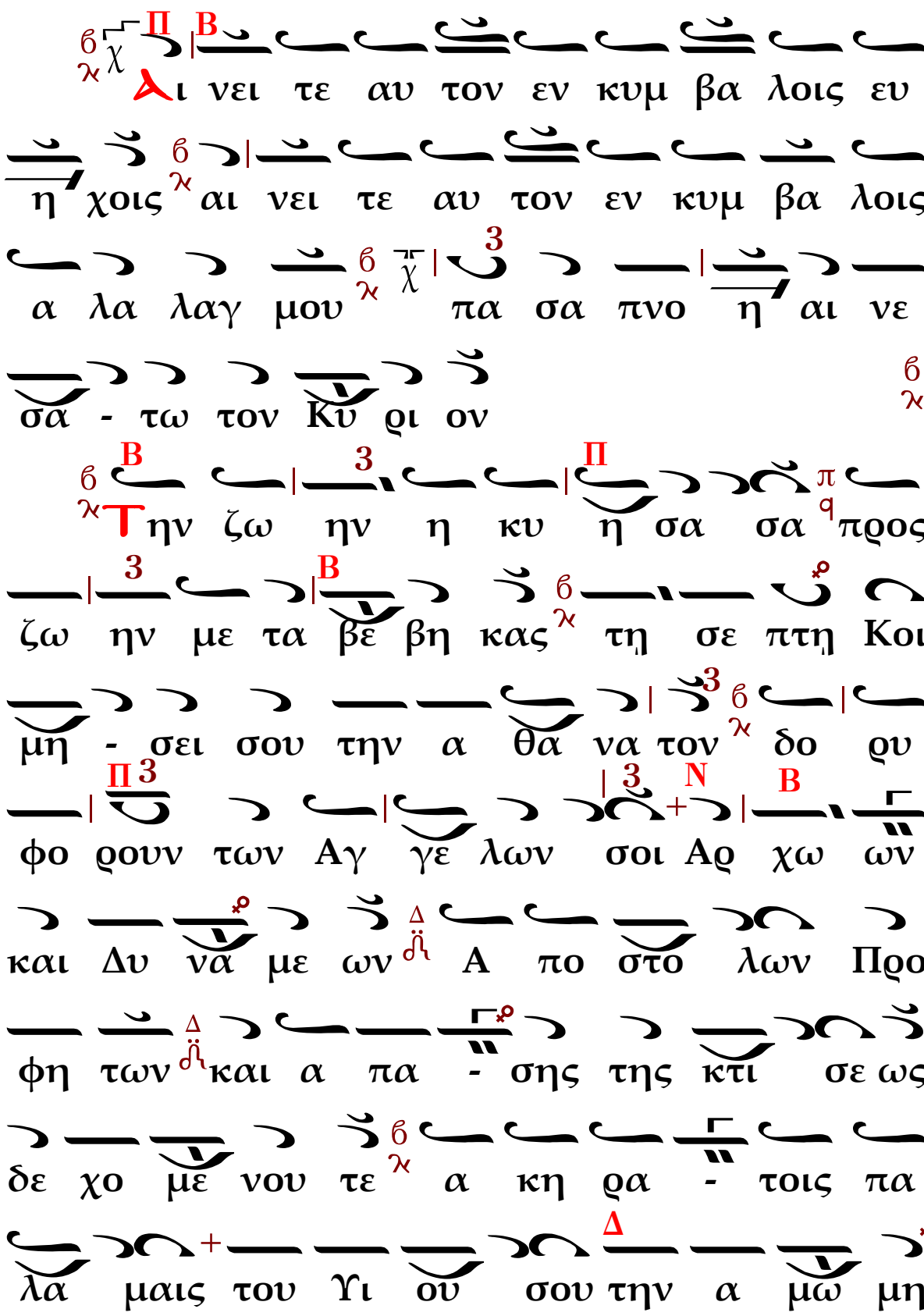
Αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
η χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
α λα λαγ μου πα σα πνο η αι νε
σα - τω τον Κυ ρι ον
Τ ην ζω ην η κυ η σα σα προς
ζω ην με τα βε βη κας τη σε πτη Κοι
μη - σει σου την α θα να τον δο ρυ
φο ρουν των Αγ γε λων σοι Αρ χω ων
και Δυ να με ων Α πο στο λων Προ
φη των και α πα - σης της κτι σε ως
δε χο με νου τε α κη ρα - τοις πα
λα μαις του Υι ου σου την α μω μη

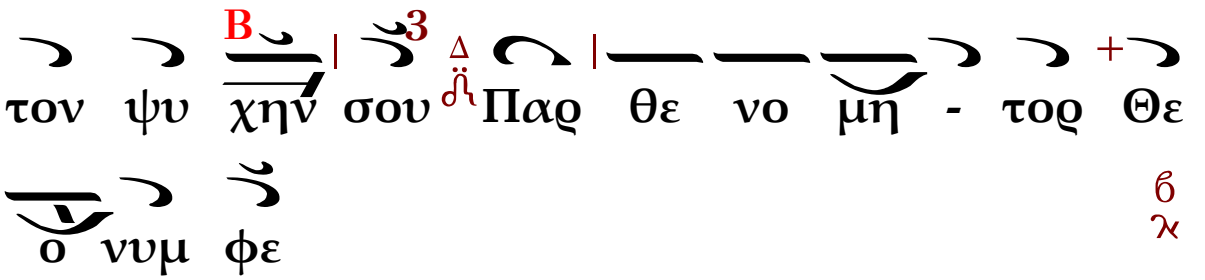

ΔΟΞΑΣΤΙΚΟΝ

Ἦχος πλ. Πα

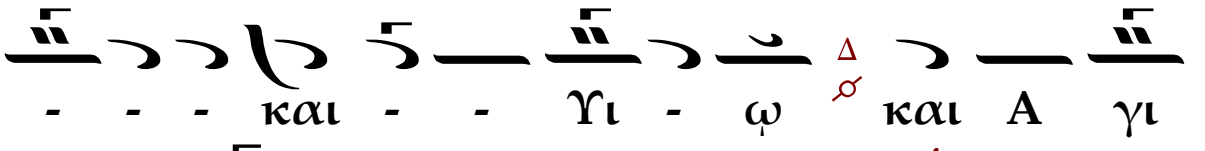

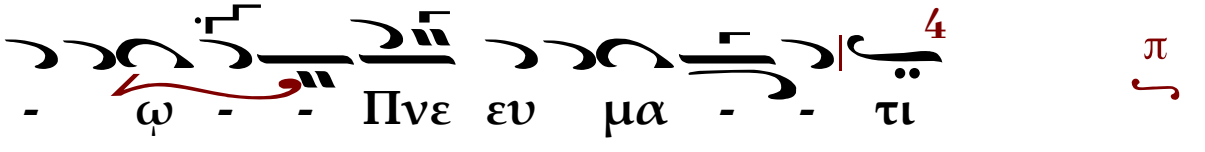

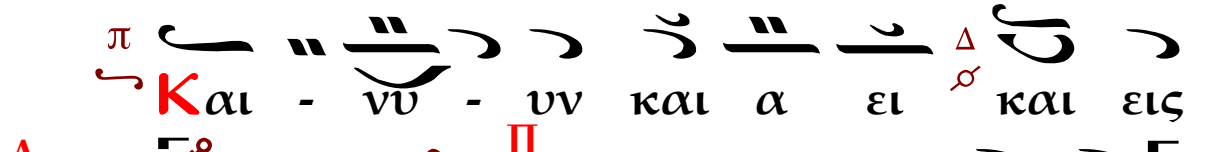

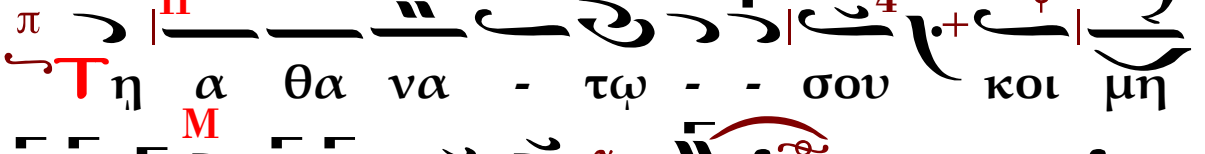

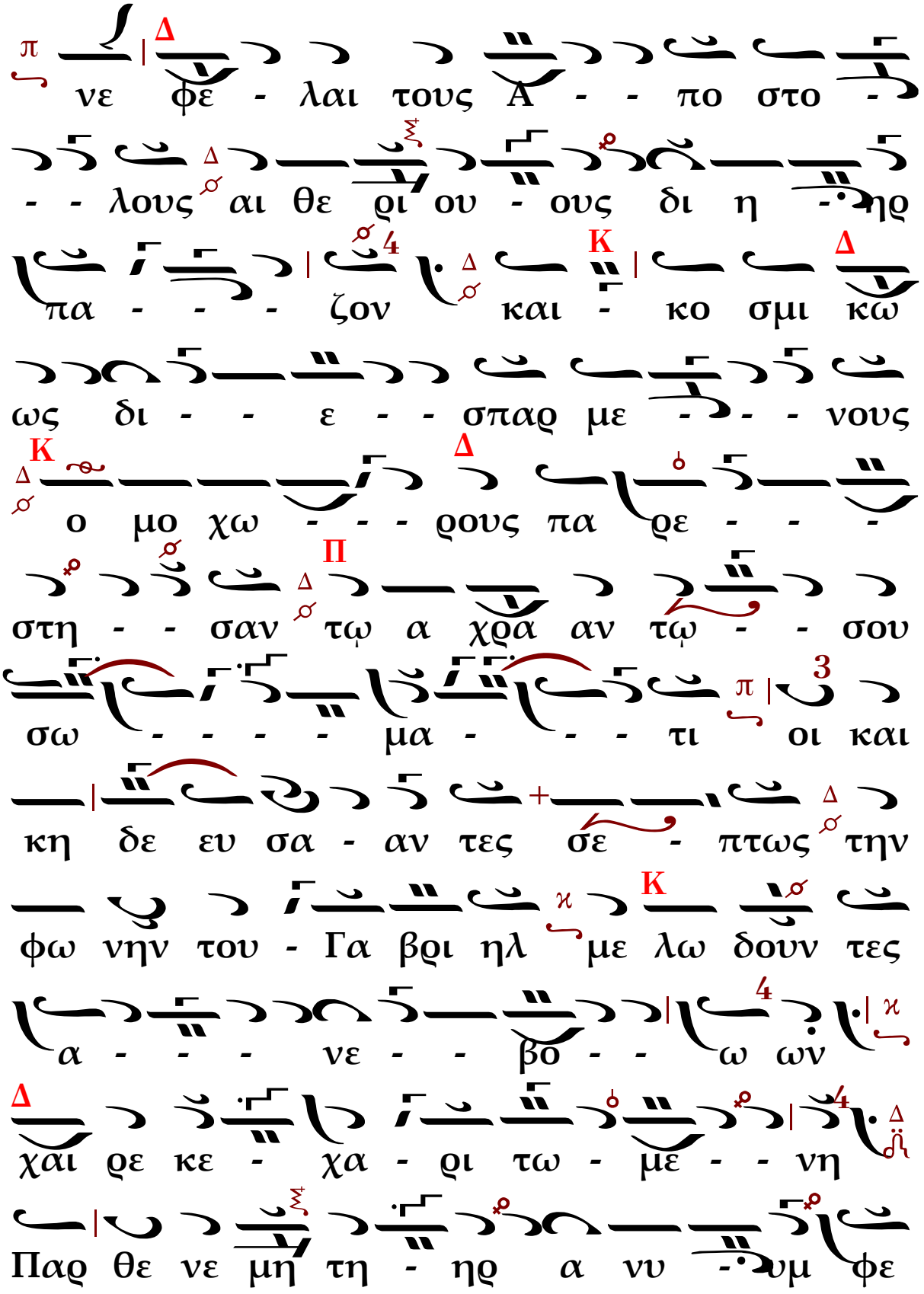
νε φε - λαι τους Α - - πο στο -
- - λους αι θε ρι ου - ους δι η - ηρ
πα - - - ζον και - κο σμι κω
ως δι - - ε - - σπαρ με - - - νους
ο μο χω - - - ρους πα ρε - - -
στη - - σαν τῳ α χρα αν τῳ - - σου
σω - - - - μα - - - τι οι και
κη δε ευ σα - αν τες σε - πτως την
φω νην του - Γα βρι ηλ με λω δουν τες
α - - - νε - - βο - - ω ων
χαι ρε κε - χα - ρι τω - με - - νη
Παρ θε νε μη τη - ηρ α νυ - υμ φε

- - ευ τε ο Κυ - ρι - - ος

με - - - - τα - - - σου μεθ

ων ως Υι ον σου και Θε ο - -

- ον η - - μω - - - -

- - - - - - - - ων ι κε - τε

- ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα -

ας η - - - μων

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ (ΚΖ)

Ἦχος πλ. Πα

Δο ξα σοι τῷ δεῖ ξαν τι το

φως δο ξα εν υ ψι - στοις Θε ῷ και

ε πι γης ει ρη νη εν αν θρω ποις ευ

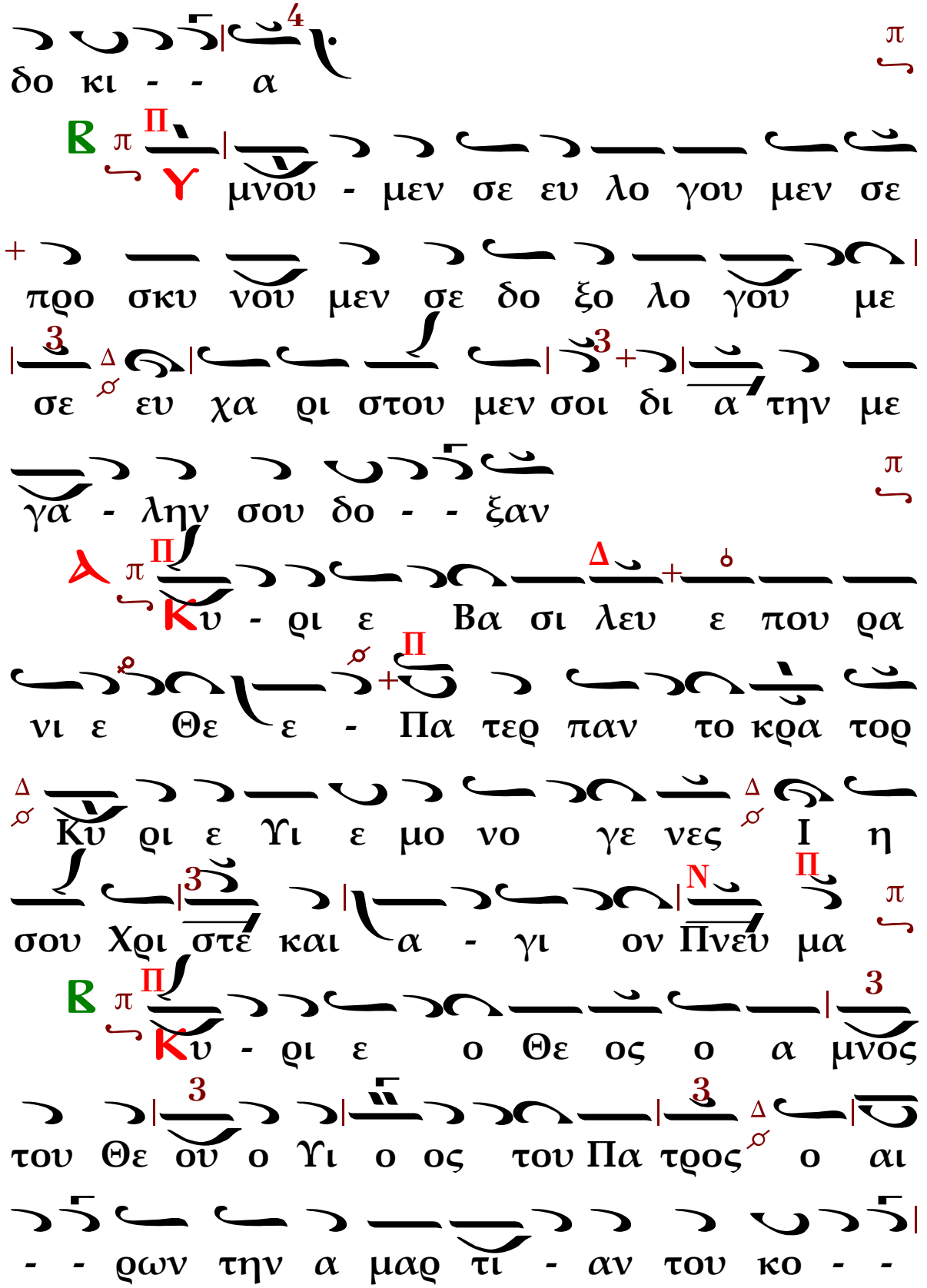
δο κι - - α
Β Υ μνοῦ - μεν σε ευ λο γου μεν σε
προ σκυ νοῦ μεν σε δο ξο λο γοῦ με
σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την με
γα - λην σου δο - - ξαν
Λ Κυ - ρι ε Βα σι λευ ε που ρα
νι ε Θε ε - Πα τερ παν το κρα τορ
Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η
σου Χρι στέ και α - γι ον Πνεῦ μα
Β Κυ - ρι ε ο Θε ος ο α μνός
του Θε οῦ ο Υι ο ος του Πα τρος ο αι
- - ρων την α μαρ τι - αν του κο - -

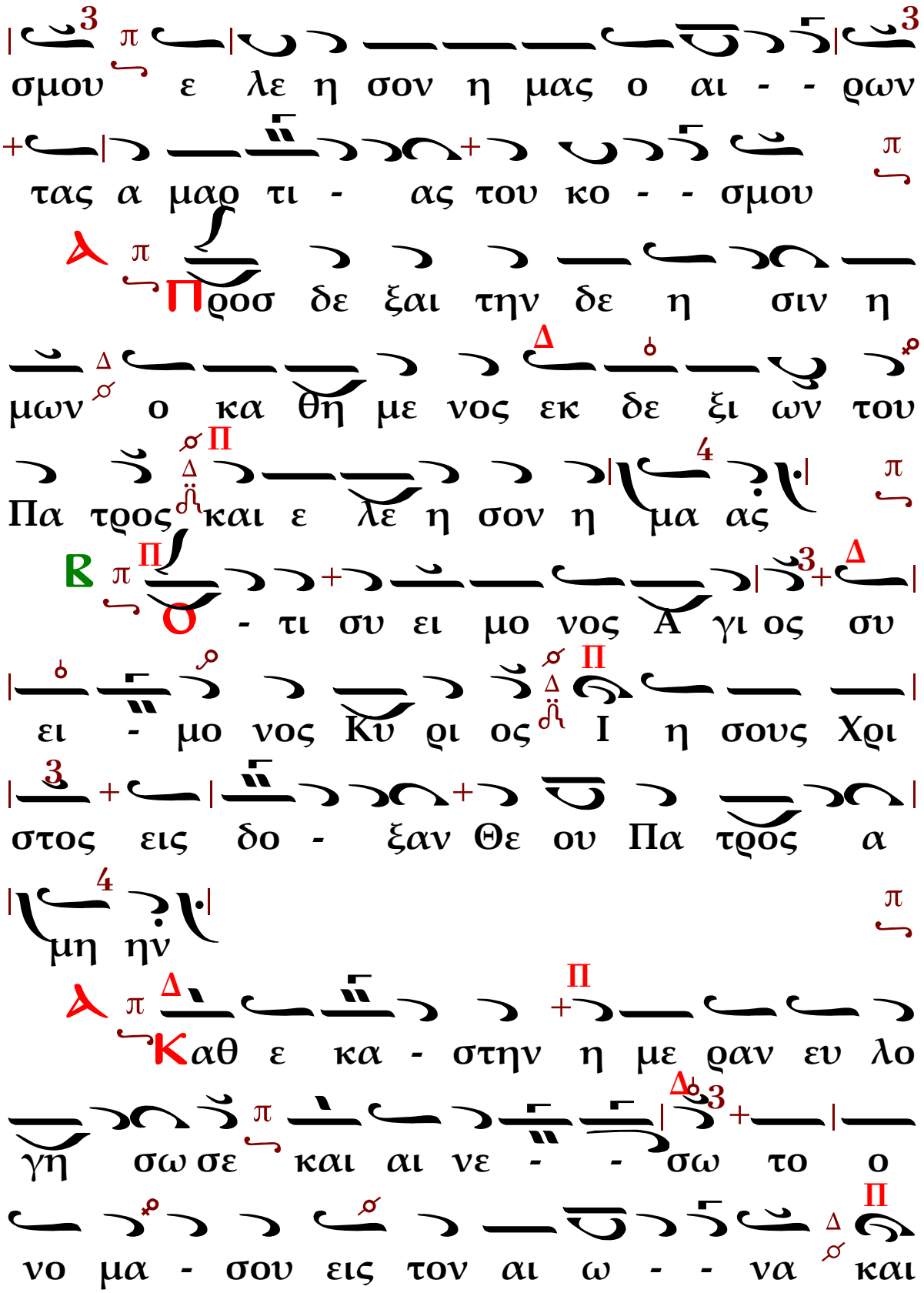
σμου ε λε η σον η μας ο αι - - ρων
τας α μαρ τι - ας του κο - - σμου
Προσ δε ξαι την δε η σιν η
μων ο κα θη με νος εκ δε ξι ων του
Πα τρος και ε λε η σον η μα ας
Ο - τι συ ει μο νος Α γι ος συ
ει - μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι
στος εις δο - ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην
Καθ ε κα - στην η με ραν ευ λο
γη σω σε και αι νε - - σω το ο
νο μα - σου εις τον αι ω - - να και

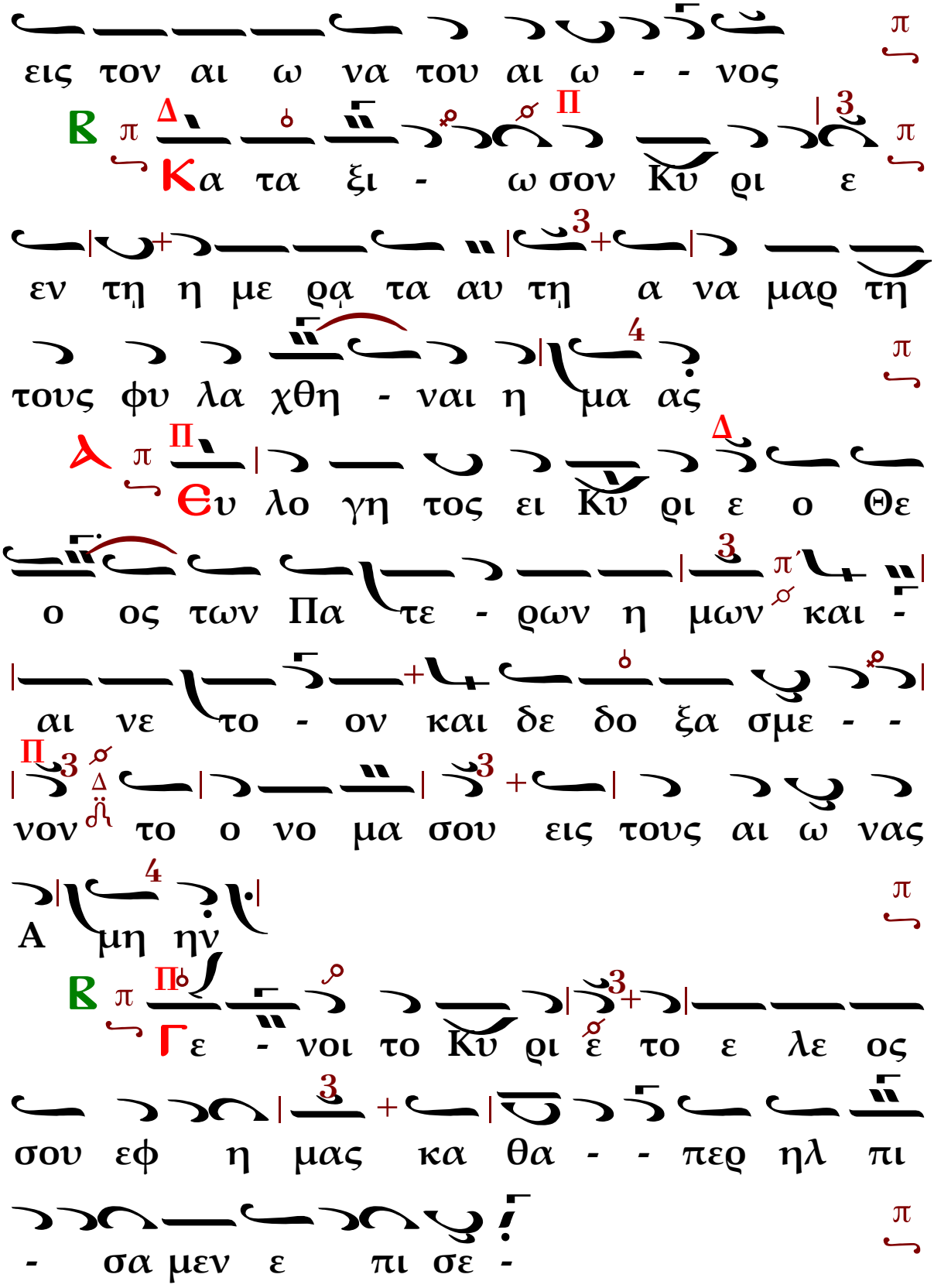
εις τον αι ω να του αι ω - - νος
Β Κα τα ξι - ω σον Κυ ρι ε
εν τη η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη
τους φυ λα χθη - ναι η μα ας
Λ Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε
ο ος των Πα τε - ρων η μων και -
αι νε το - ον και δε δο ξα σμε - -
νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας
Α μη ην
Β Γε - νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος
σου εφ η μας κα θα - - περ ηλ πι
- σα μεν ε πι σε -

Λ & Β

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι

δα ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

(δις)

Λ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα

ξο - ον με τα δι και ω μα τα σου

Β

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη

θης η μιν εν γε νε ᾳ και γε νε ᾳ

ε γω - ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο

- ον με ι α σαι την ψυ χη - ην μου ο

τι η μαρ τον σοι

Λ

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον

δι δα ξο ον με του ποι ειν το θε λη

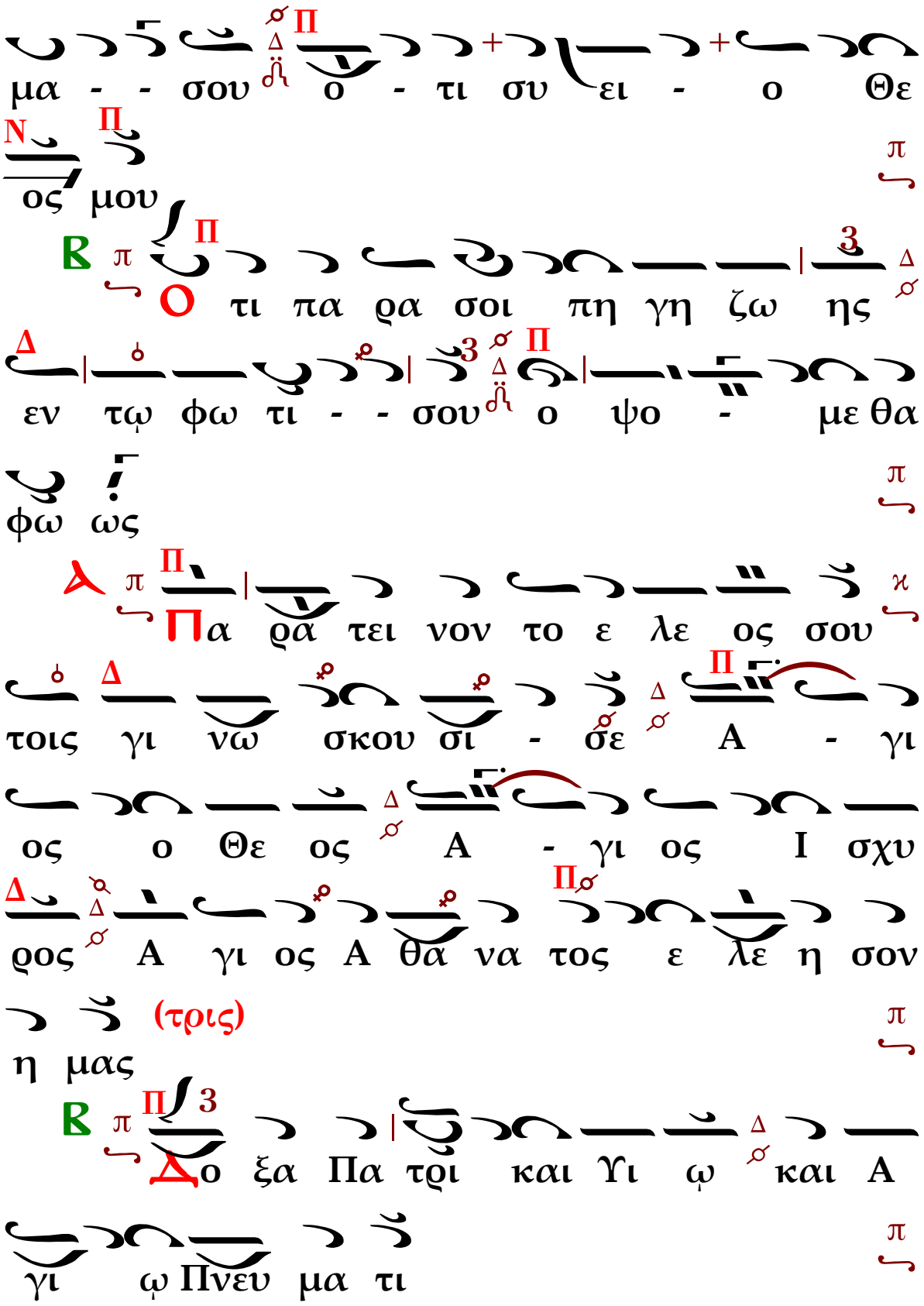
μα - - σου ο - τι συ ει - ο Θε
ος μου
Β Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης
εν τῳ φω τι - - σου ο ψο - με θα
φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου
τοις γι νω σκου σι - σε Α - γι
ος ο Θε ος Α - γι ος Ι σχυ
ρος Α γι ος Α θα να τος ε λε η σον
η μας (τρις)
Β Δο ξα Πα τρι και Υι ῳ και Α
γι ῳ Πνευ μα τι

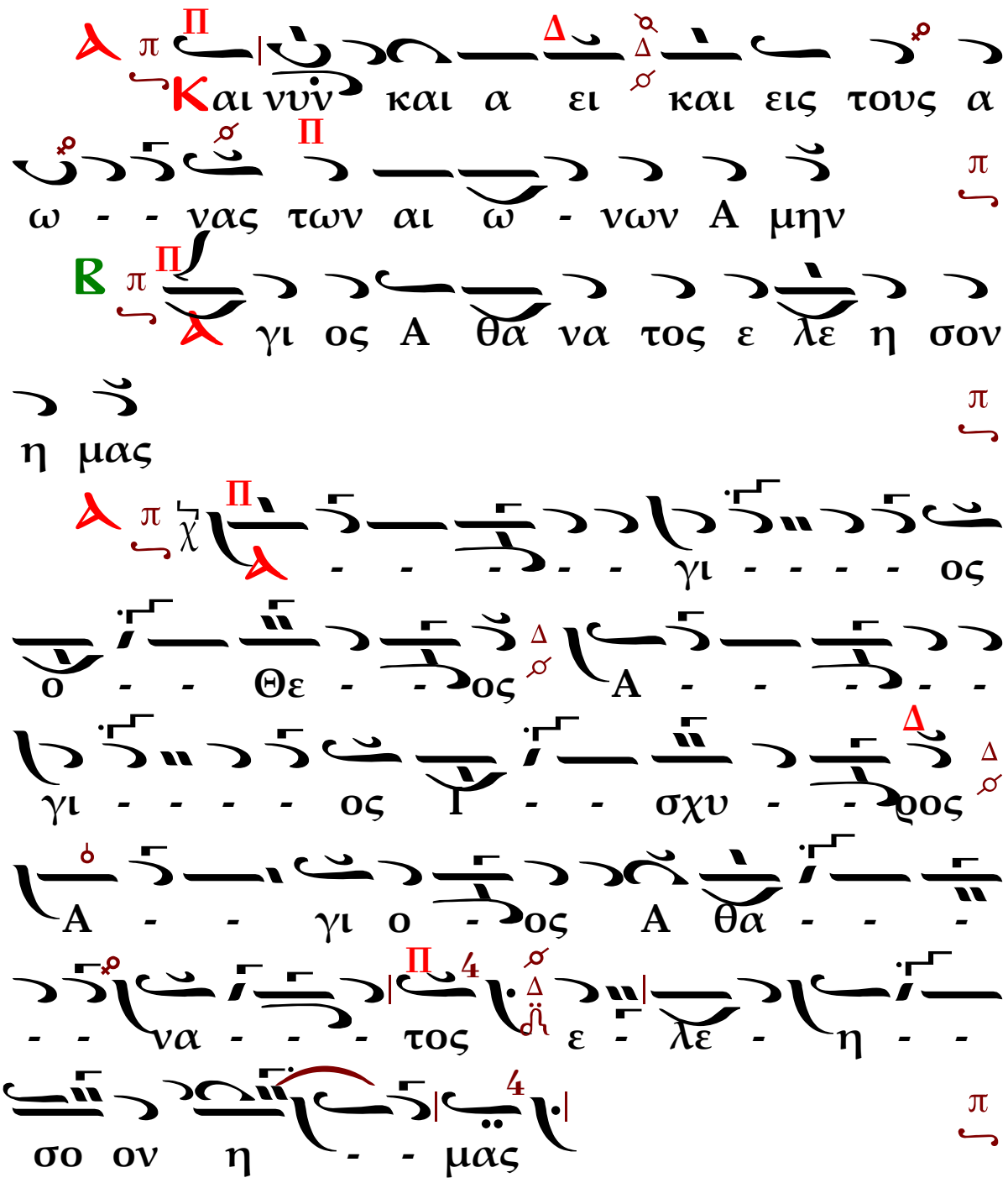
Και νυν και α ει και εις τους α
ω - - νας των αι ω - νων Α μην
γι ος Α θα να τος ε λε η σον
η μας
- - - - - γι - - - - ος
ο - - Θε - - ος Α - - - - -
γι - - - - ος Ι - - σχυ - - ρος
Α - - γι ο - ος Α θα - - -
- - να - - - τος ε - λε - η - -
σο ον η - - μας

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ

Ἦχος ⸗ Πα

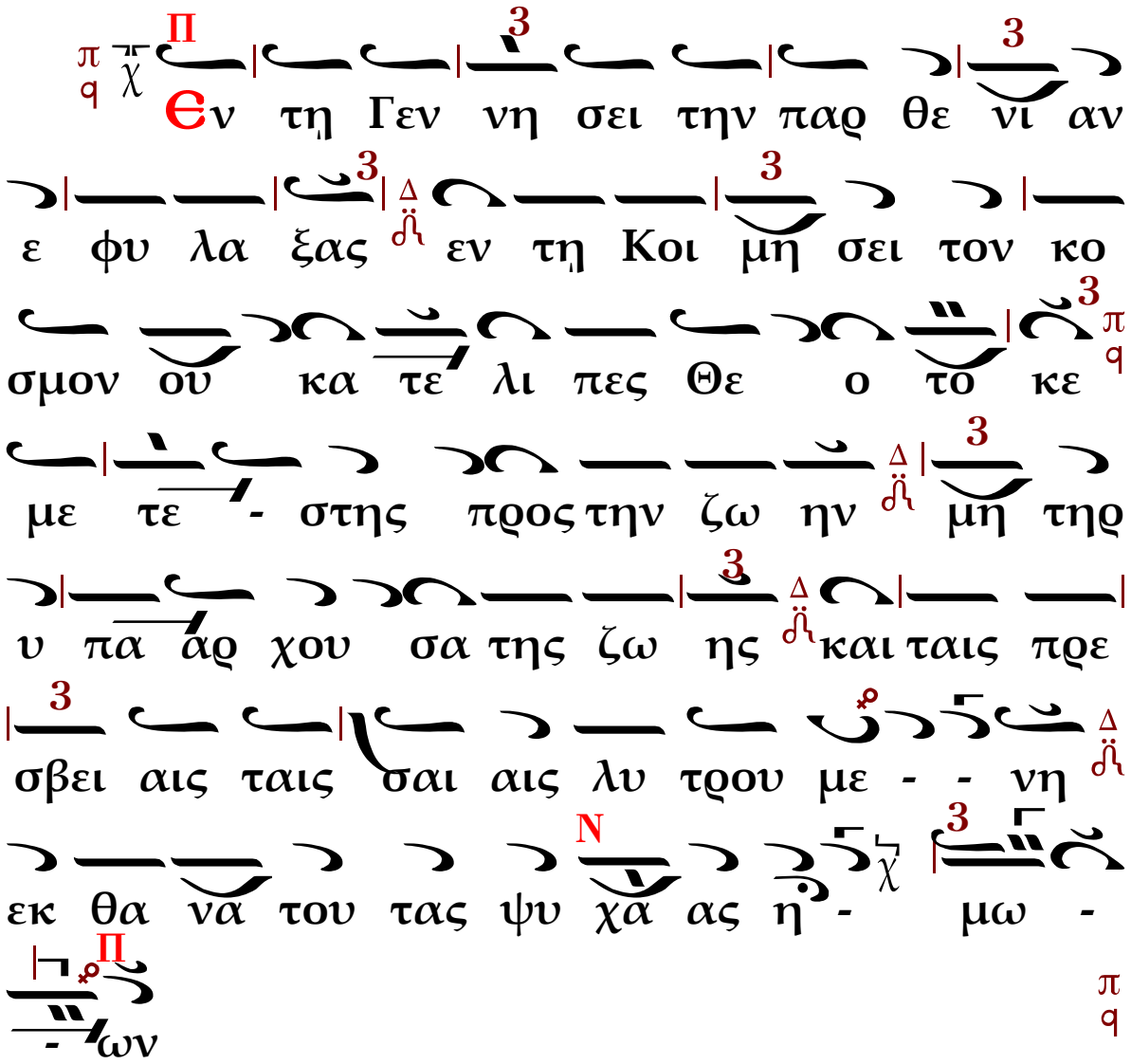

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ (ΚΖ)

Ἦχος πλ. Νη

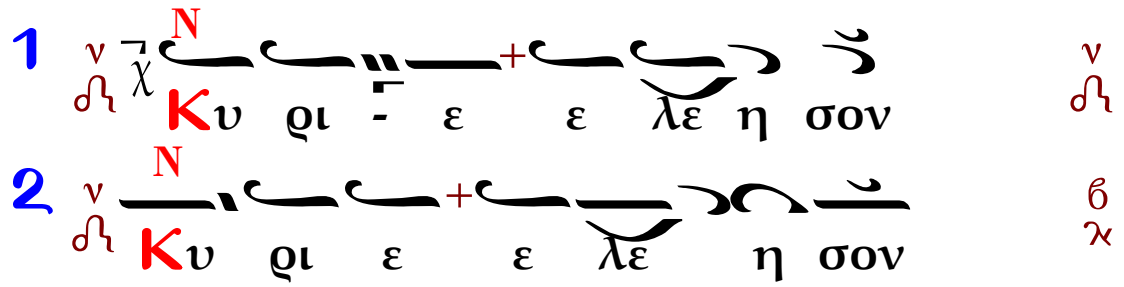

3 Κυ ρι ε ε λε η σον

4 Κυ ρι ε ε λε η σον

5 Κυ ρι ε ε λε η σον

6 Κυ ρι ε ε λε η σον

7. Κυ ρι ε ε λε - - η - σον

8. Κυ ρι ε ε - λε - η σον

9. Κυ ρι ε ε λε η - σον

10. Κυ ρι ε ε λε η σον

11. Κυ ρι ε ε λε - η σον

12. Κυ ρι ε ε λε - - η σον

Σοι Κυ ρι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄

Ἦχος Δι

Μ
μην

Στίχος α΄. λα λα ξα τε τῳ Θε ῳ

πα σα η γη

Μ Δ 3
Ται ις πρε σβει ις της Θε ο το - -

Γ Β
κου Σῶ τερ σῶ σον η μας

Στίχος β΄. Ε ξο μο λο γει σθε αυ τῳ

αι νει τε το ο νο μα α αυ του

Μ Δ 3
Ται ις πρε σβει ις της Θε ο το - -

Γ Β
κου Σῶ τερ σῶ σον η μας

Στίχος γ΄. Εν πο λει Κυ ρι ου των δυ να

με ων εν πο - λει Θε ου η - μων

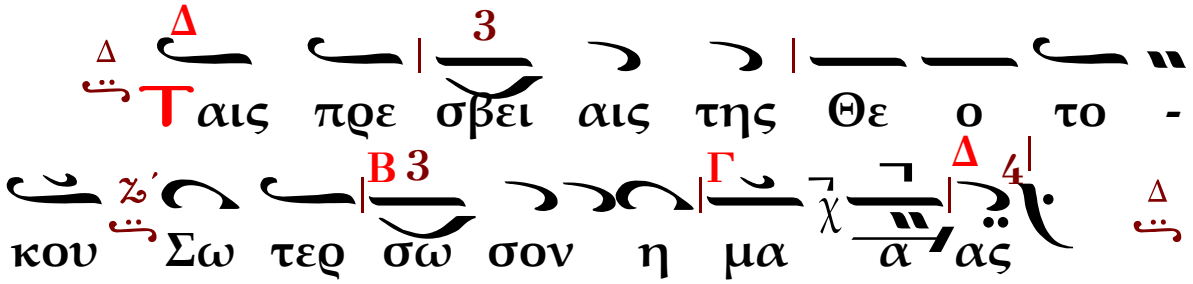
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το -
κου Σω τερ σω σον η μα ας

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β΄

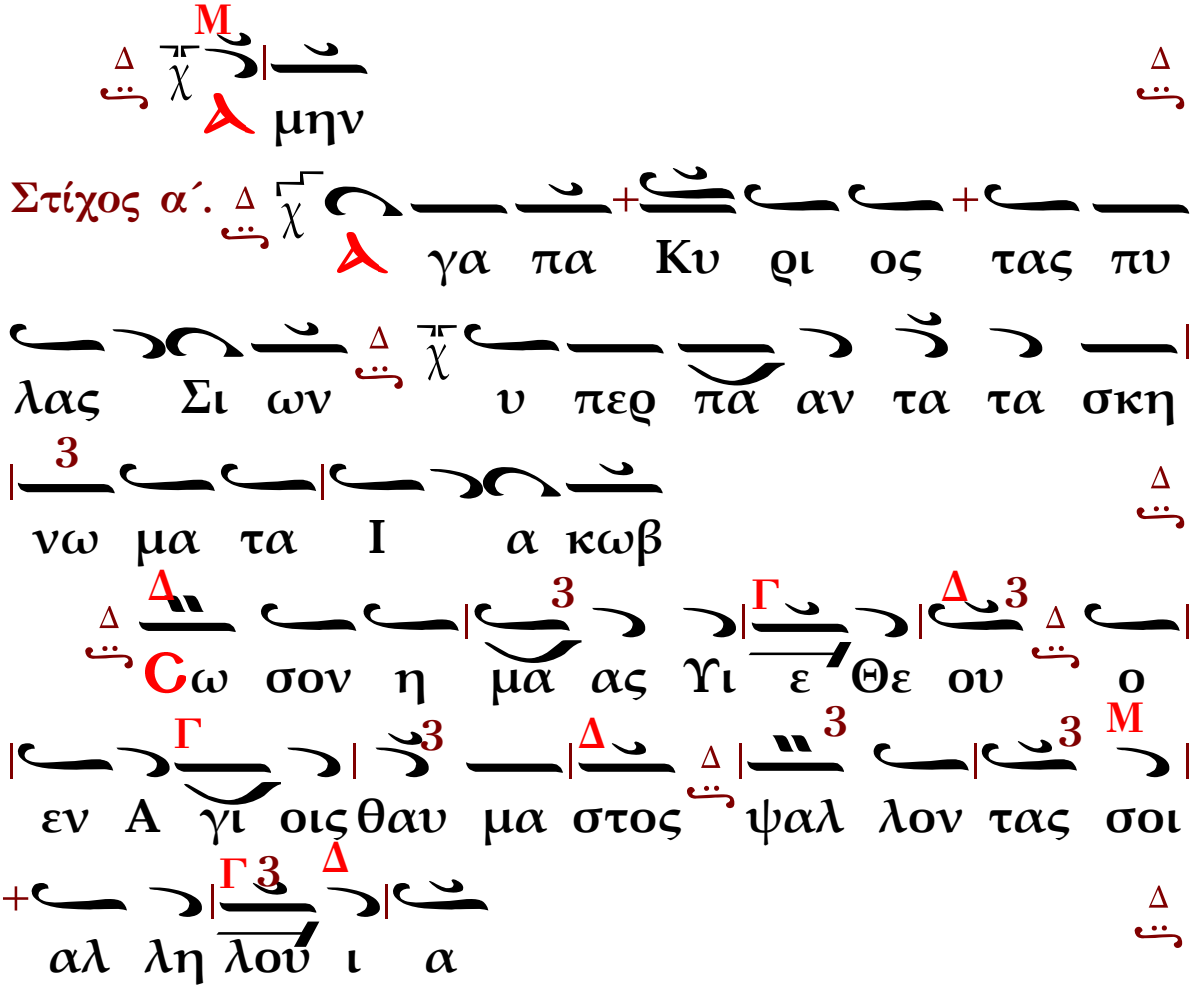
λ μην
Στίχος α΄.
λ γα πα Κυ ρι ος τας πυ
λας Σι ων υ περ πα αν τα τα σκη
νω μα τα Ι α κωβ
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι
αλ λη λου ι α
Στίχος β΄.
Δε δο ξα σμε να ε λα λη
θη πε ρι σου η πο λις του Θε

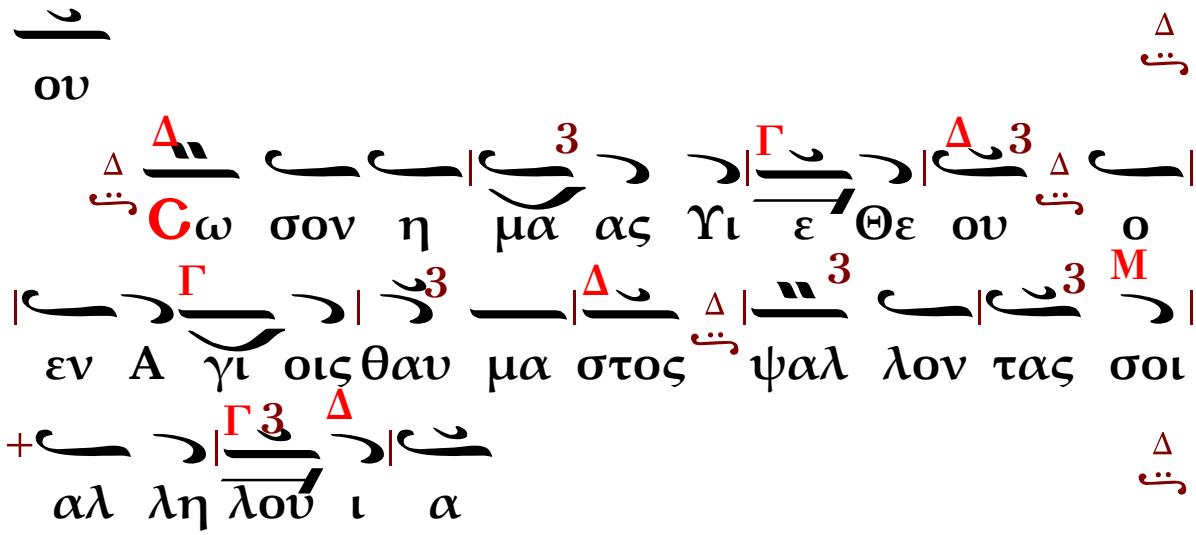
ου
Δ Δ 3 Γ Δ 3 Δ
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
Γ 3 Δ Δ 3 3 Μ
εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι
+ Γ 3 Δ
αλ λη λου ι α
Δ

Στίχος γ΄.

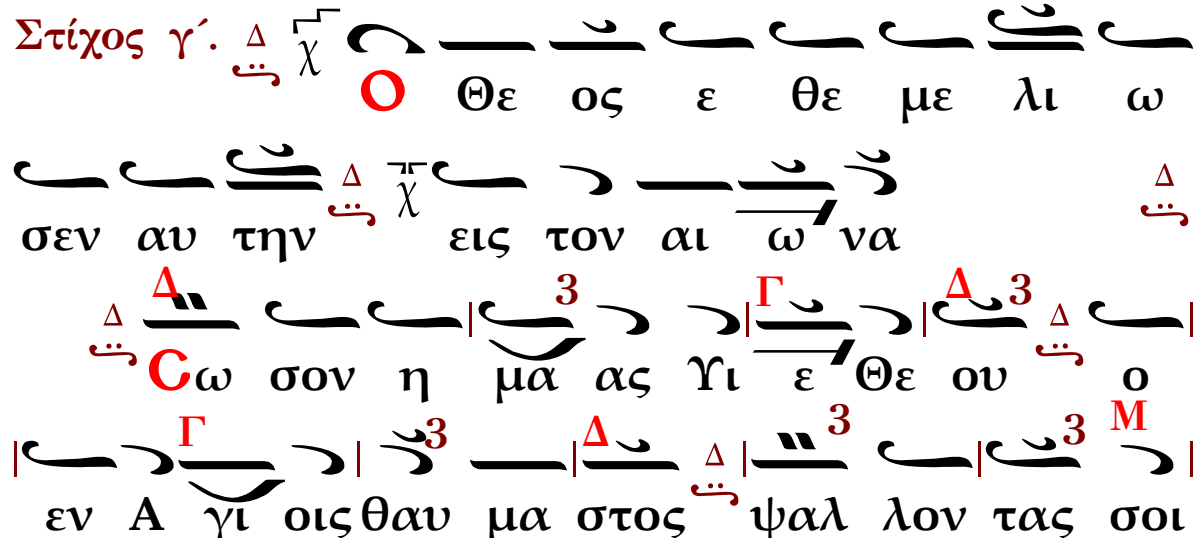
Δ χ
Ο Θε ος ε θε με λι ω
σεν αυ την εις τον αι ω να
Δ χ
Δ Δ 3 Γ Δ 3 Δ
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
Γ 3 Δ Δ 3 3 Μ
εν Α γι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι
+ Γ 3 Δ
αλ λη λου ι α
Δ

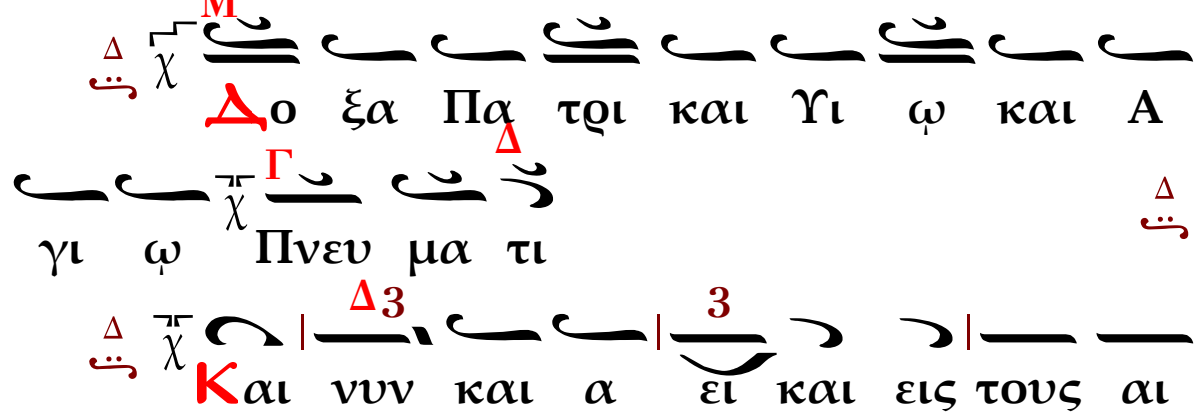
Δ χ Μ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α
γι ω Πνευ μα τι
Δ χ Γ Δ
Δ χ Δ 3 3
Και νυν και α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο

γος του Θε ου α θα να τος υ πα - -

αρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι - αν

σαρ κω θη - ναι εκ της Α γι ας Θε

ο το - - κου και α ει παρ θε νου Μα

ρι ας α τρε πτως εν αν θρω πη - -

- σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να - - τῳ θα να τον πα τη

- - σας ει εις ων της Α γι ας Τρι

α - - δος συν δο ξα ζο - με νος τῳ

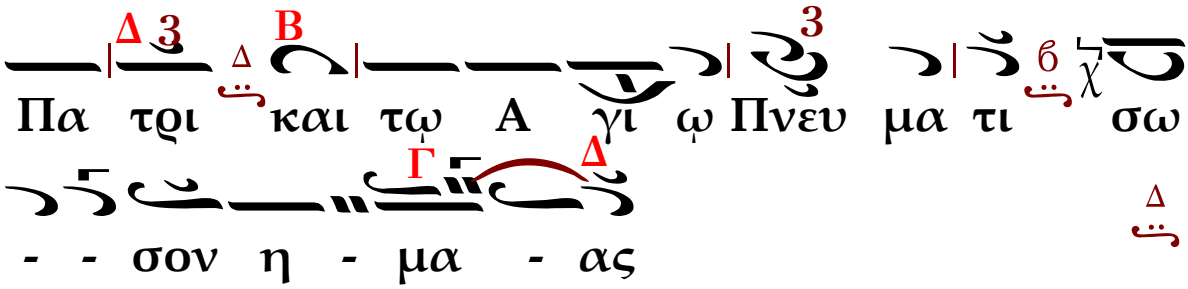

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Γ΄

Ἦχος Πα

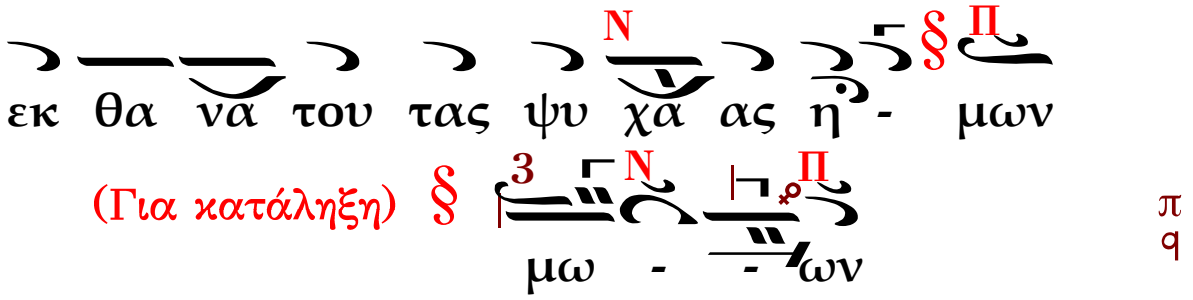

Στίχος β'. Τὶ ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχος γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ

Ἦχος Δι

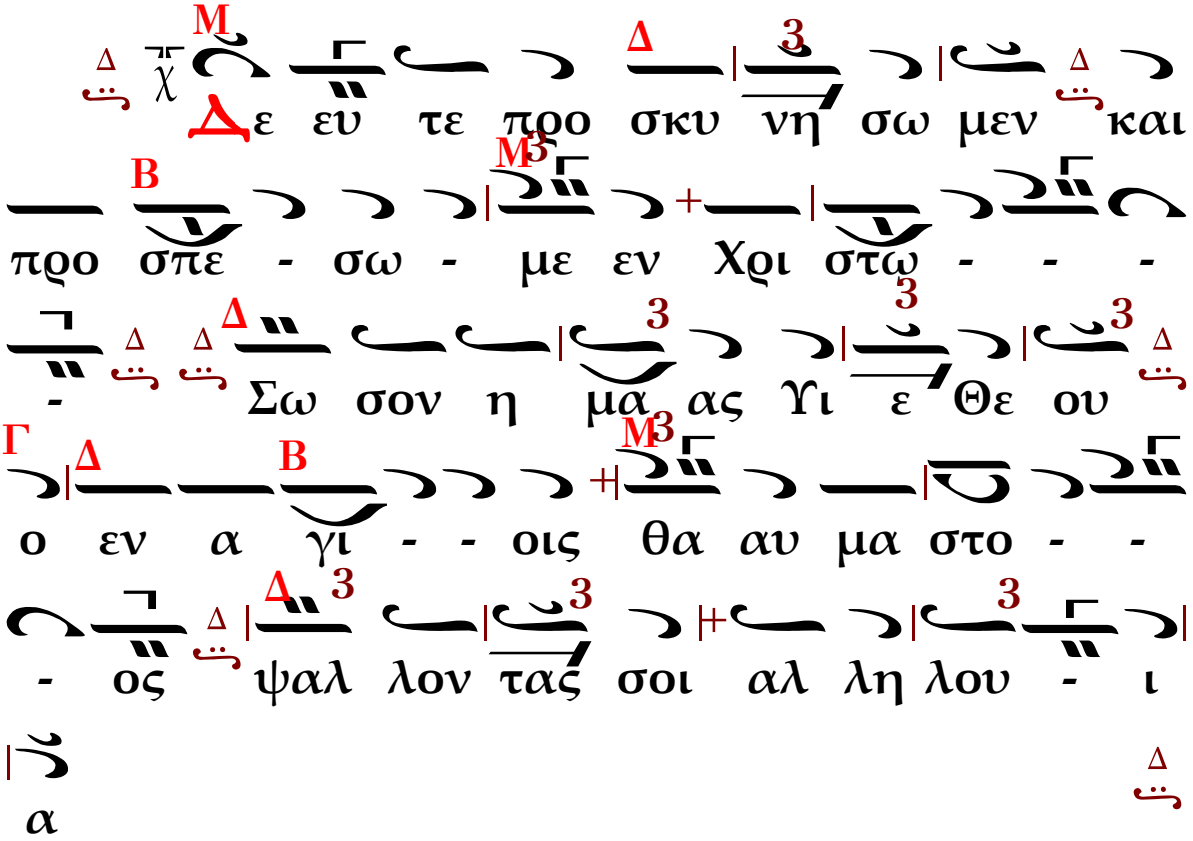

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ

Ἦχος Πα

Π 3 3

Ἐν τῃ Γεν νη σει την παρ θε νι αν ε

3 3

φυ λα ξας εν τῃ Κοι μη σει τον κο

3

σμον ου κα τε λι πες Θε ο το κε

3

με τε - στης προς την ζω ην μη τηρ

3

υ πα αρ χου σα της ζω ης και ταις πρε

3

σβει αις ταις σαι αις λυ τρου με - - νη

N Π

εκ θα να του τας ψυ χα ας η - μων

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἦχος Δι

Μ 3 Β 3

Την εν πρε σβει αις α κοι μη

3 3

τον Θε - ο το - κον και προ στα σι

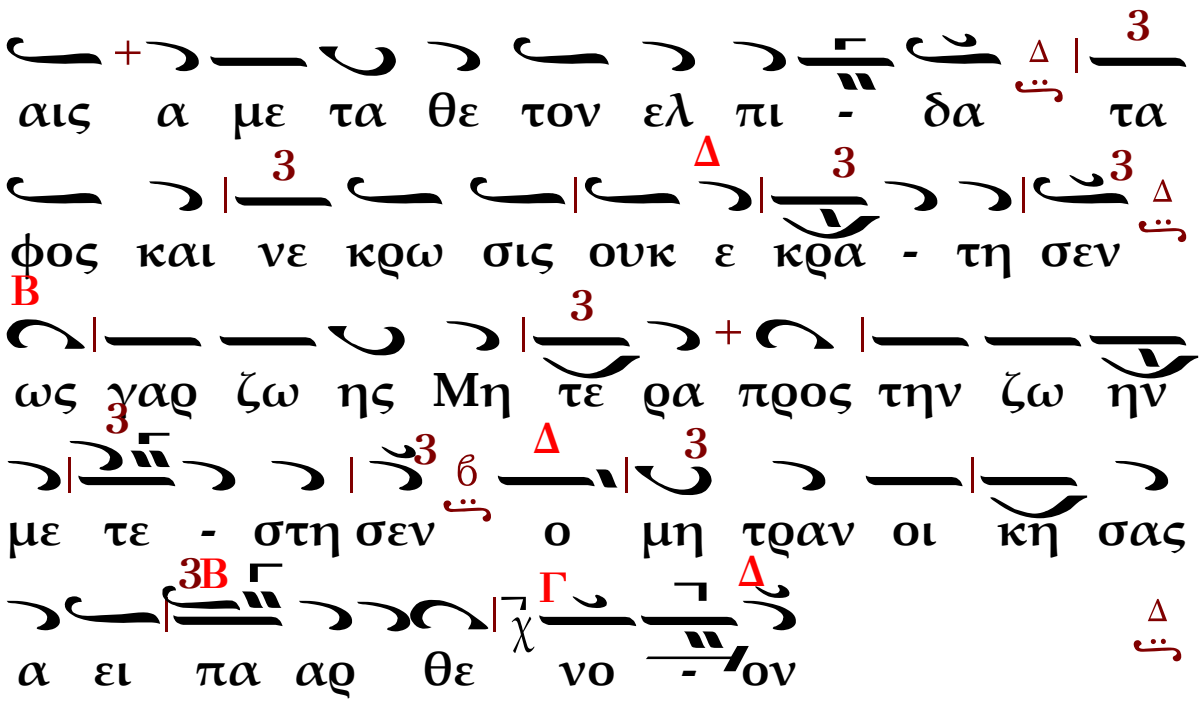

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι

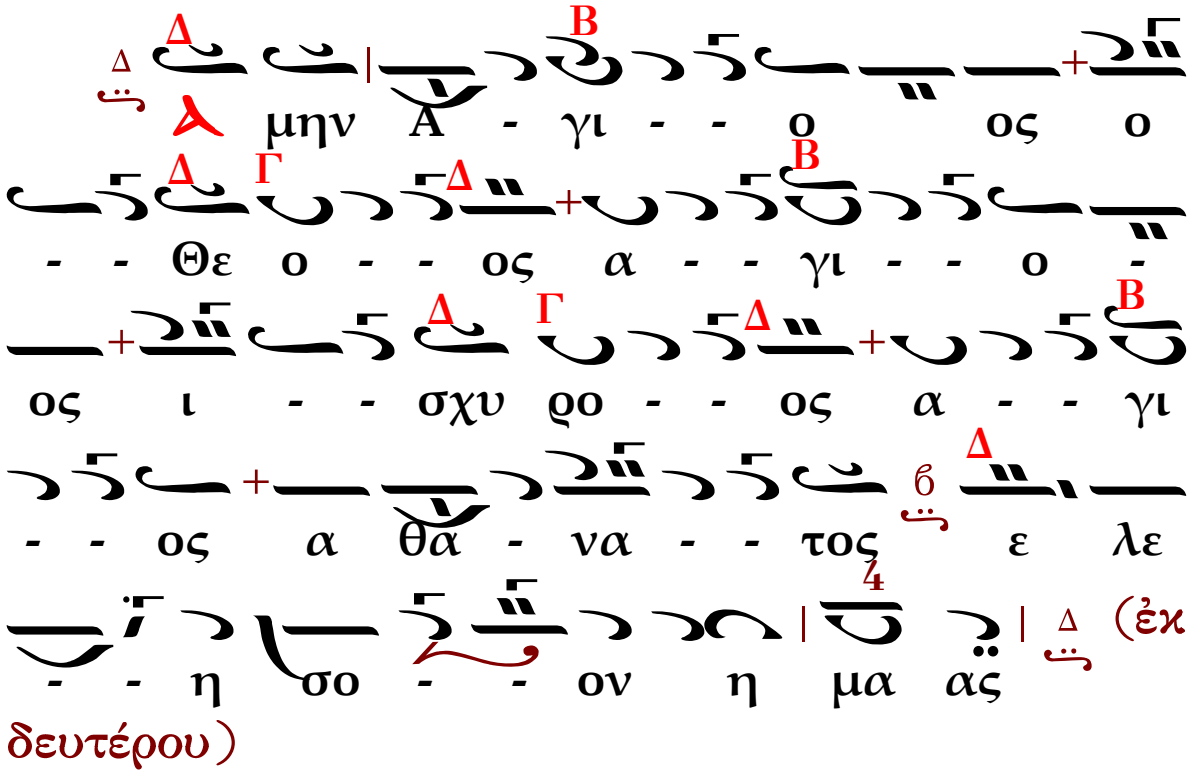

Λειτουργοῦντος του Ἀρχιερέως ψάλλεται το αὐτό ἔνδοθεν του Ἁγίου βήματος

Χορός Α΄

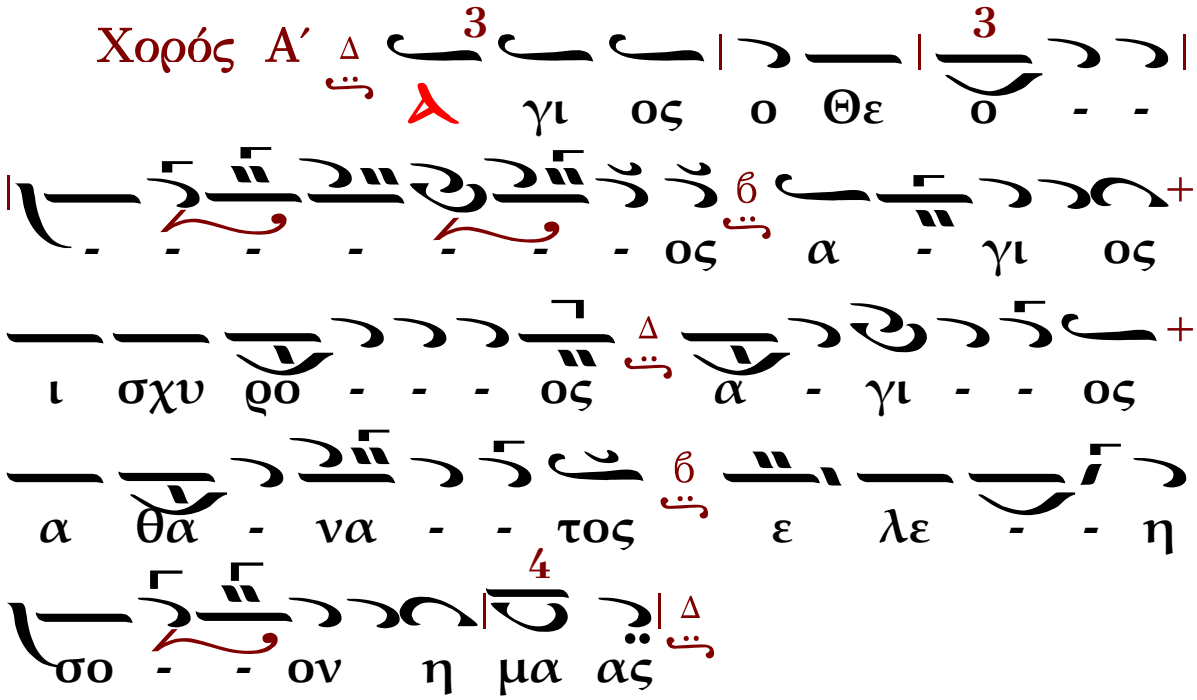

Λειτουργοῦντος του Ἀρχιερέως ψάλλεται το αὐτό ἔνδοθεν του Ἁγίου βήματος

Χορός Β΄

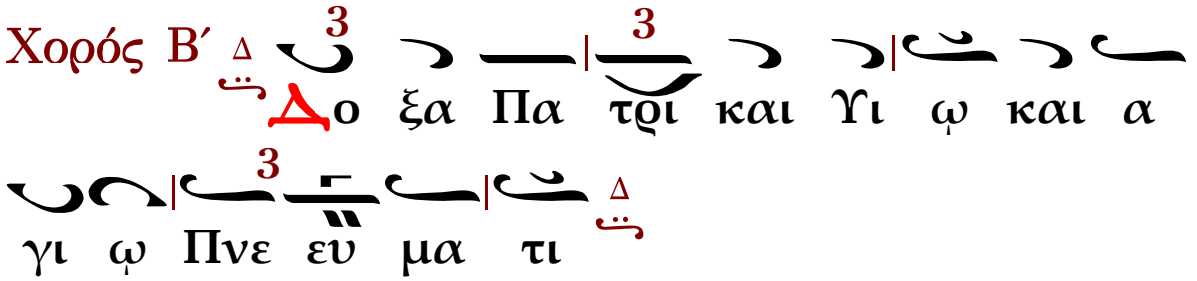

Χορός Α΄

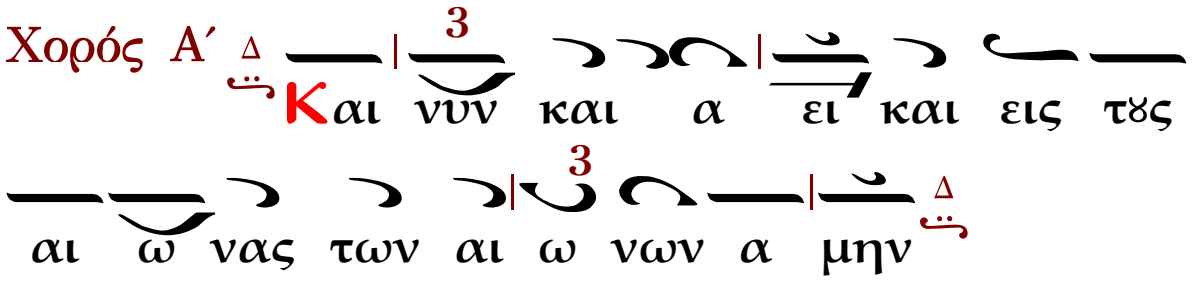

Χορός Β΄

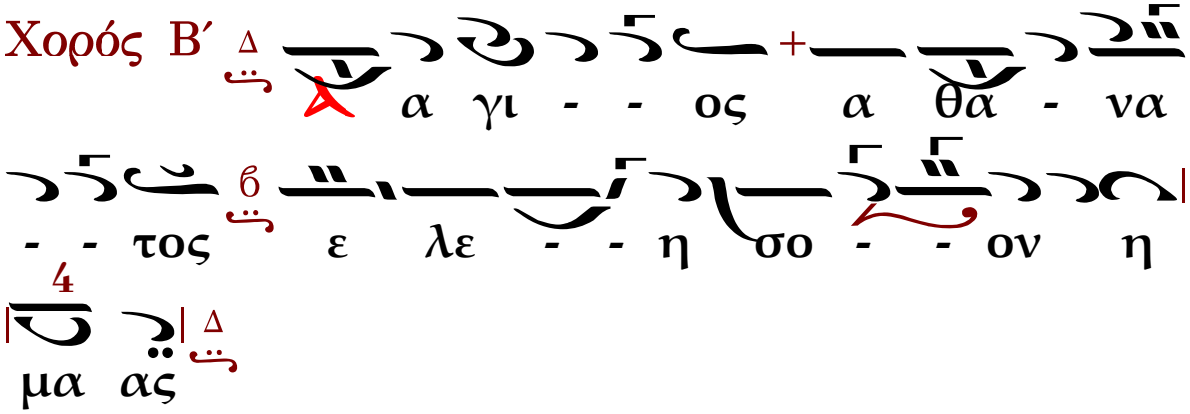

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

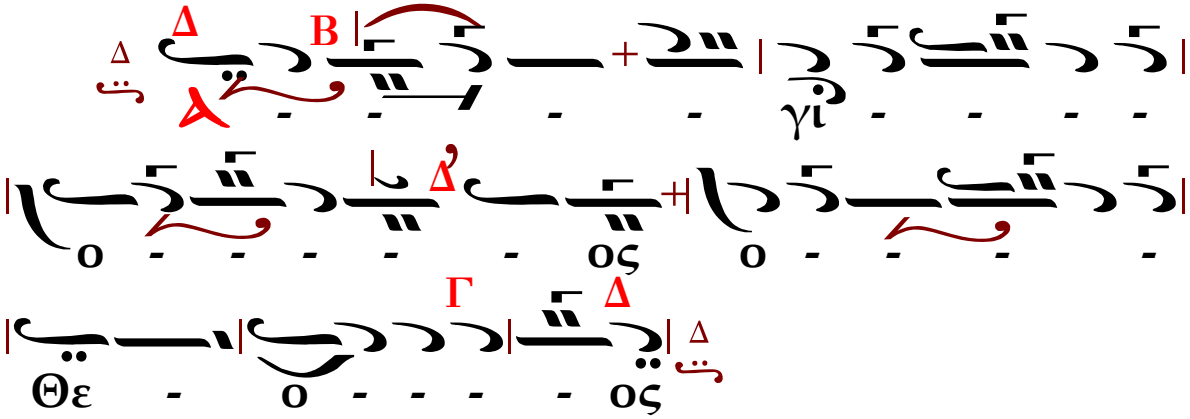

Ὁ Ἀρχιερεύς: Κύριε, Κύριε...

Ὁ χορός: Εἰς πολλά ἔτη....

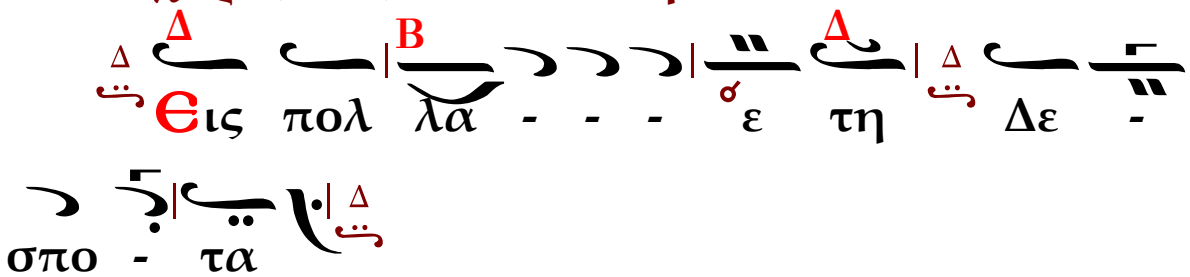

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

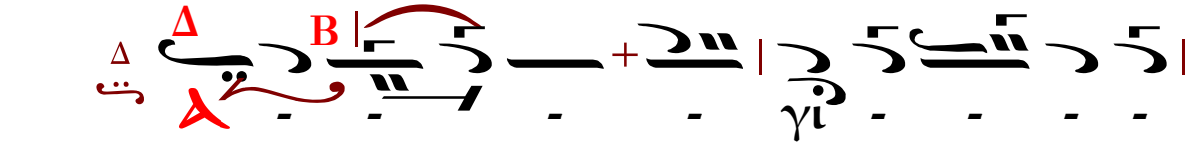

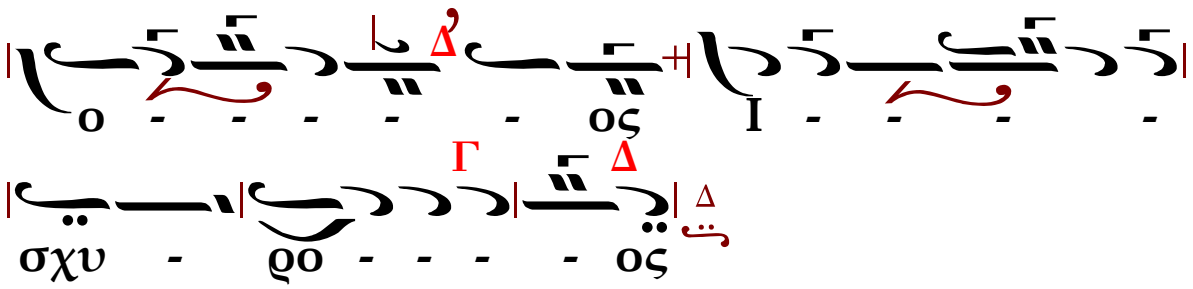

Ὁ Ἀρχιερεύς: Κύριε, Κύριε...

Ὁ χορός: Εἰς πολλά ἔτη....

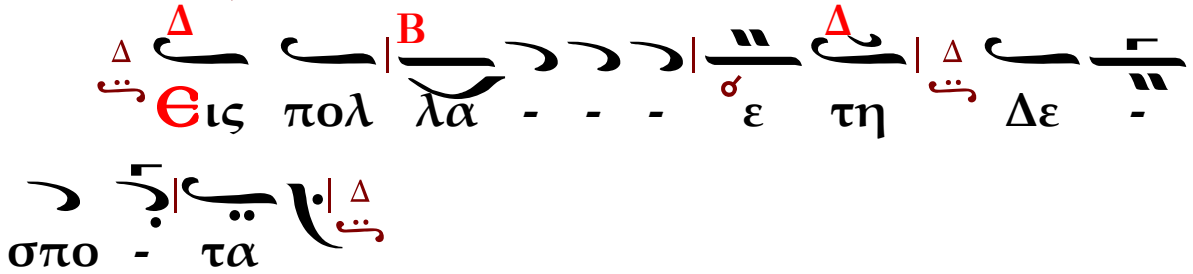

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

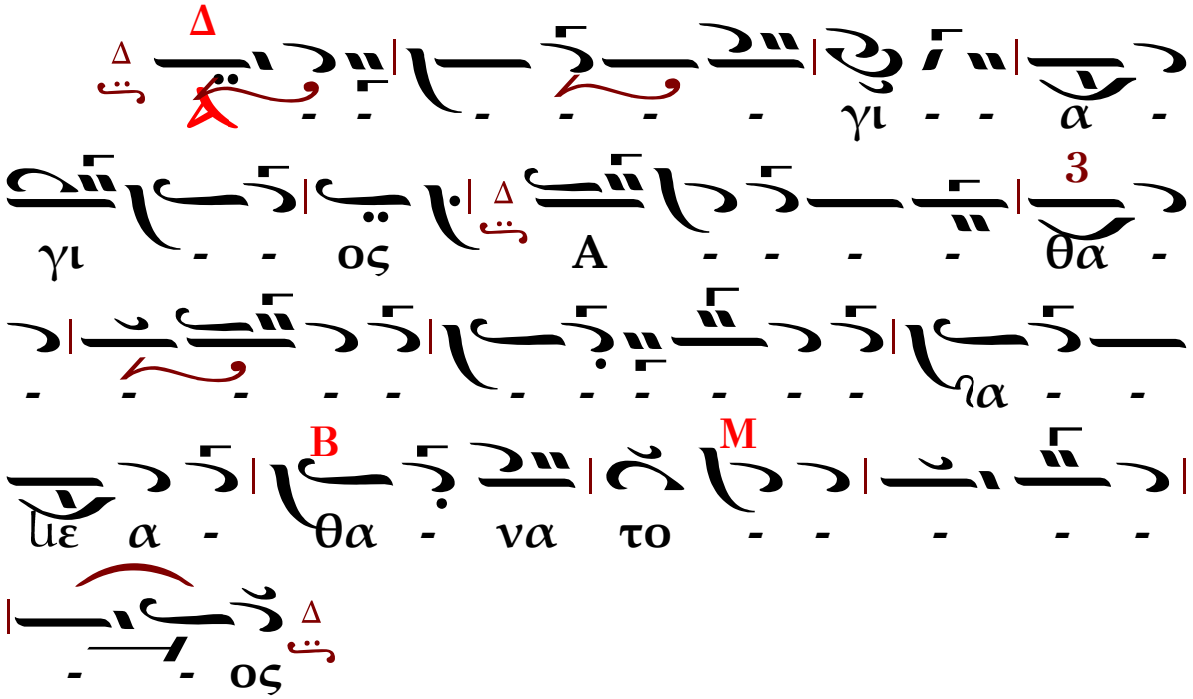

Ὁ Ἀρχιερεύς: Κύριε, Κύριε...

Ὁ χορός: Εἰς πολλά ἔτη....

Δ Β Δ Δ

Εις πολ λα - - - ε τη Δε -

σπο - τα

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ

Δ Μ Δ

Ε - - - - λε - - - - η

Γ Δ Δ

σο - - - - - ον η - - μα -

Ο Διάκονος: Δύναμις

Δύναμις Γ. Βαλάση

Ἦχος Δι

Δ Μ Δ

Ν ε - Δυ - - - να - - - Δυ -

Δ Μ

να - - μις - - - - - - - -

Δ 2

ια - - - - - - - - -

Μ Δ

- - - - - γι - - - - - - - -

Δ Γ Ν

- - ιι - - - - - - - - - Α - γι

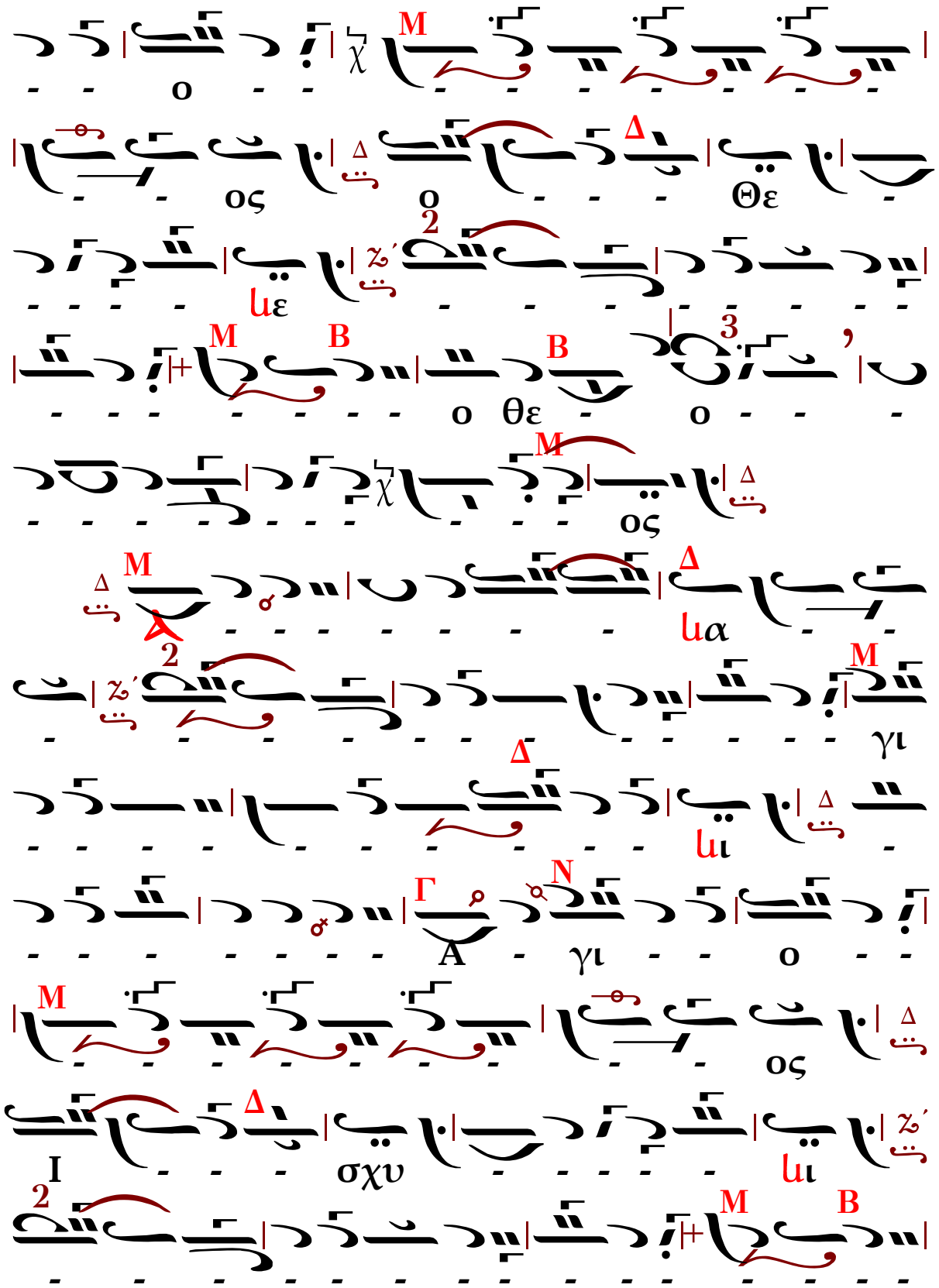
M
ο
Δ
ος
ο
Θε
2
Uε
M
B
B
3
ο
θε
ο
M
ος
M
Δ
Uα
2
M
γι
Δ
Uι
Γ
N
A
γι
ο
M
ος
Δ
I
σχυ
Uι
2
M
B

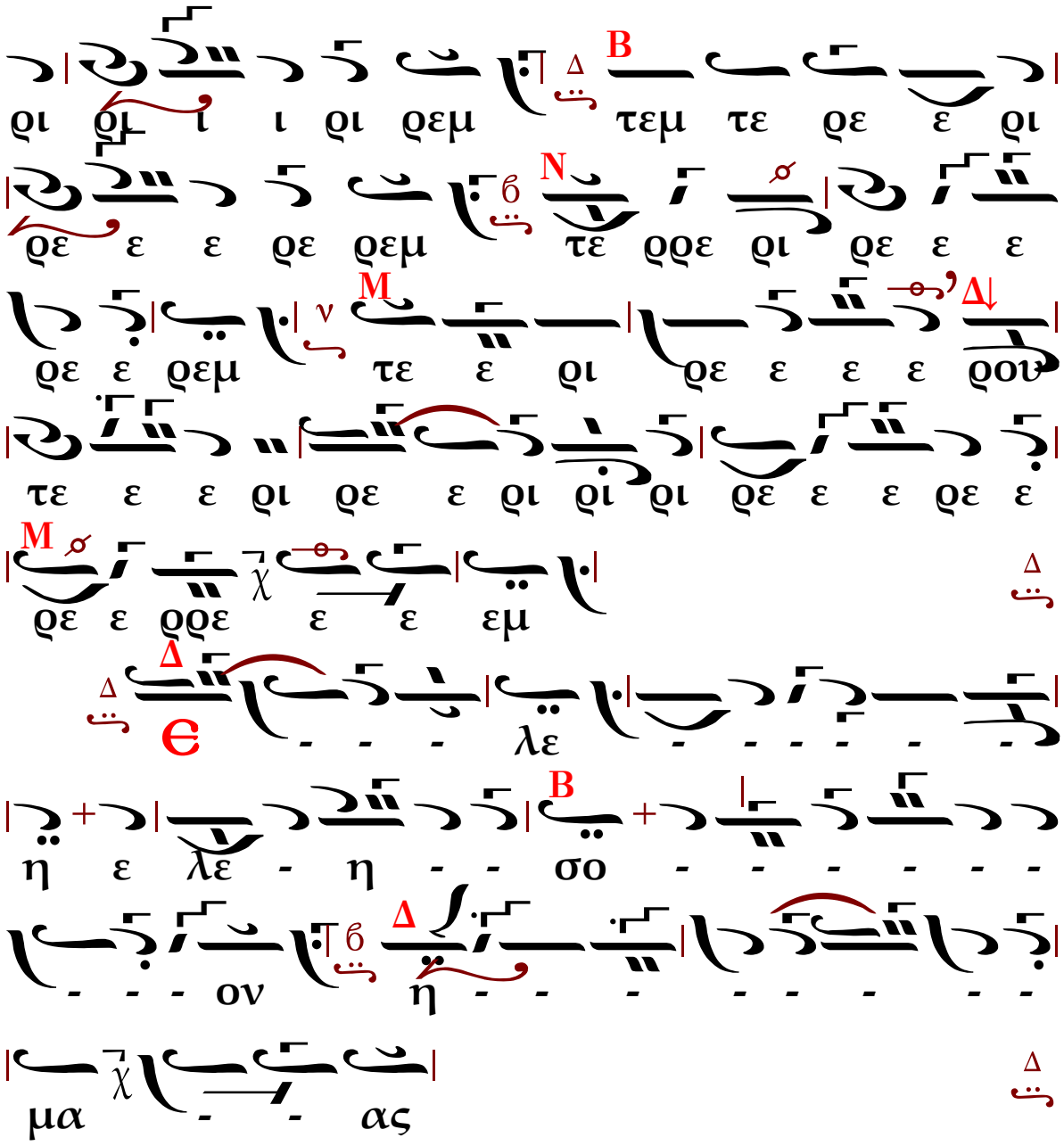

Κύριε σῶσον κλπ.

Εἰς Ἦχον πλ. δ΄ Γα

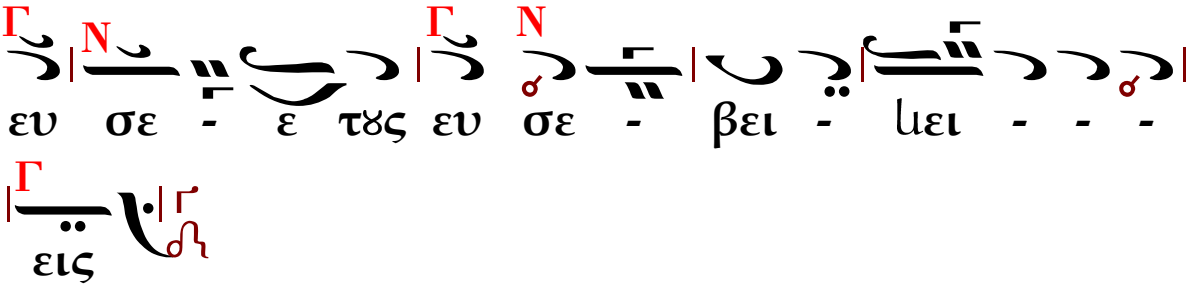

Ἕτερον συντομώτερον.

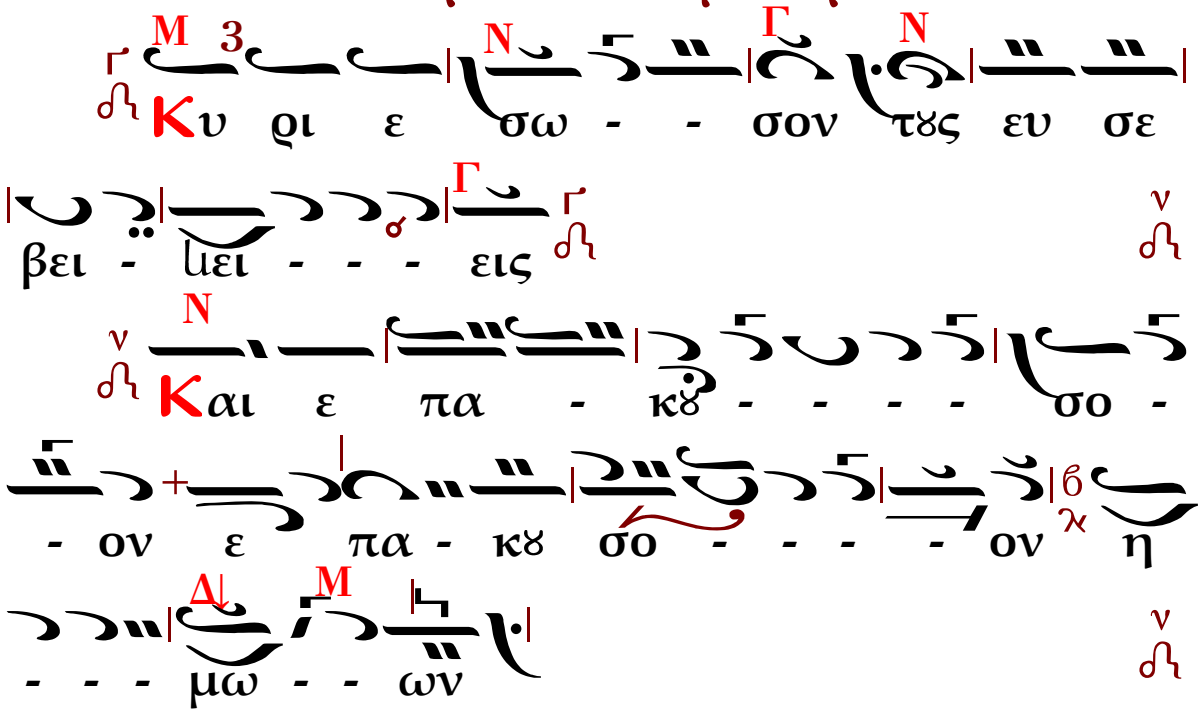

ΦΗΜΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

Ἦχος Δι

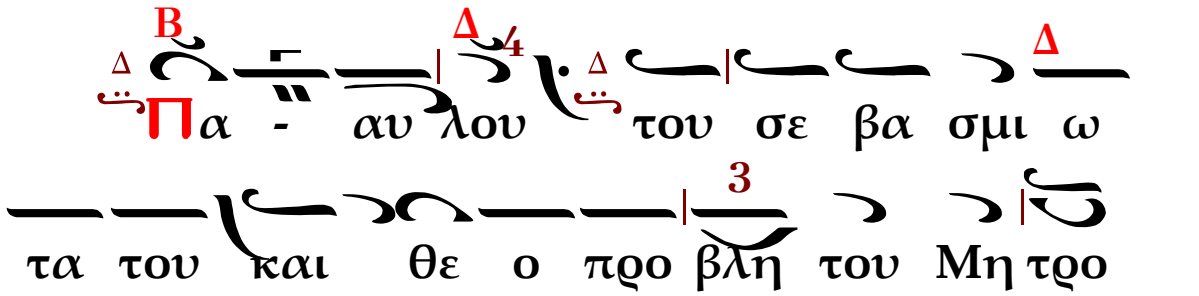

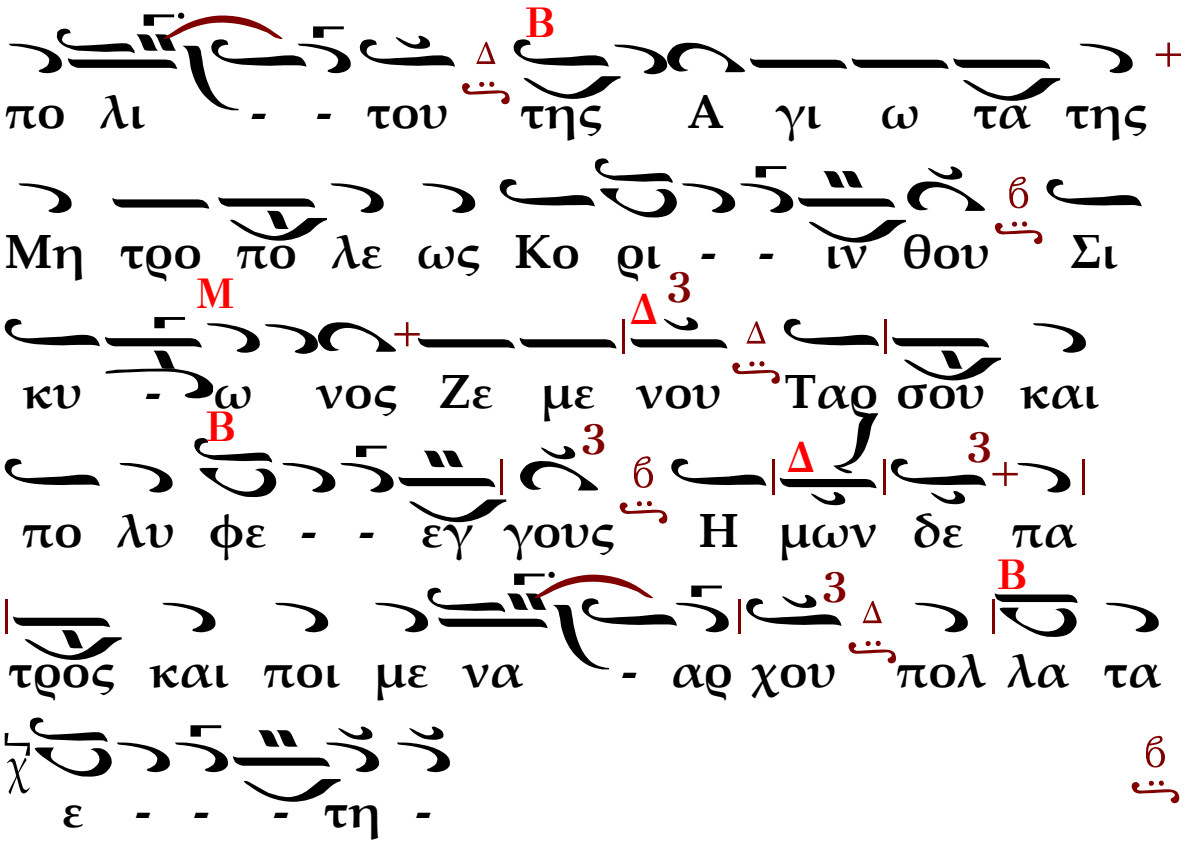

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ·

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:5-11

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ

ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ᾿ ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι ᾿Ιησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι Κύριος ᾿Ιησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. δ'.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

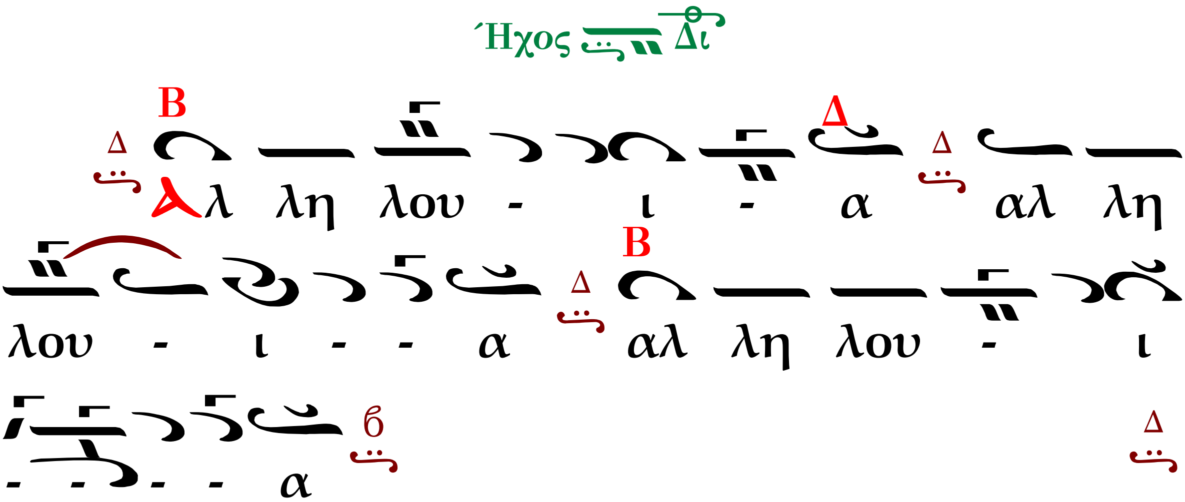

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Στίχ. **Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν·**

ΣΥΝΤΟΜΟΤΕΡΟΝ

Ἦχος Δι

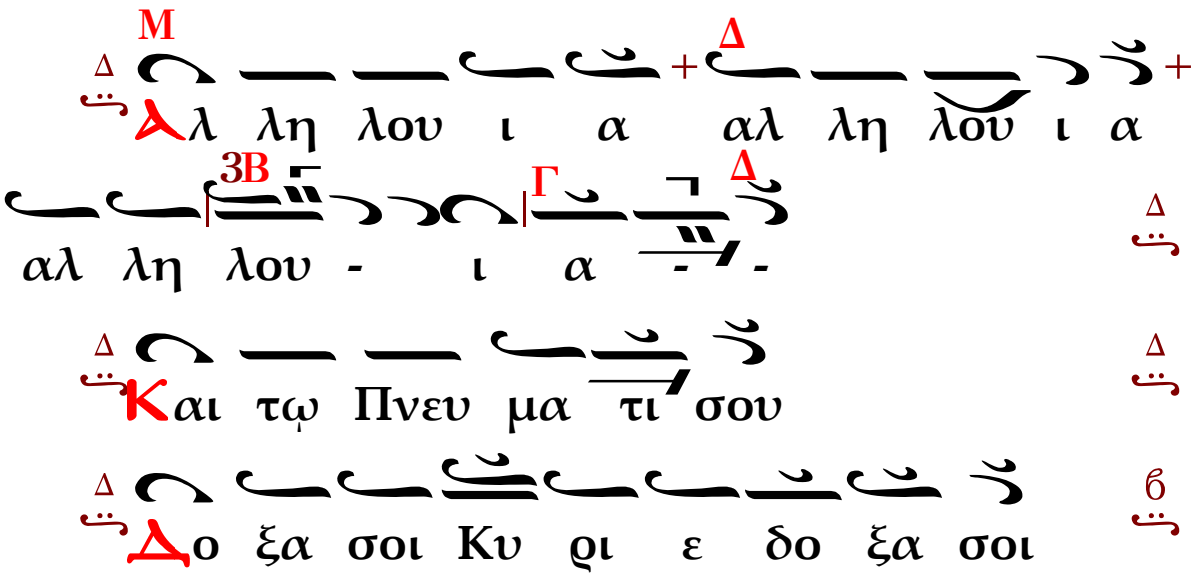

" Δόξα σοὶ Κύριε" τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Δι

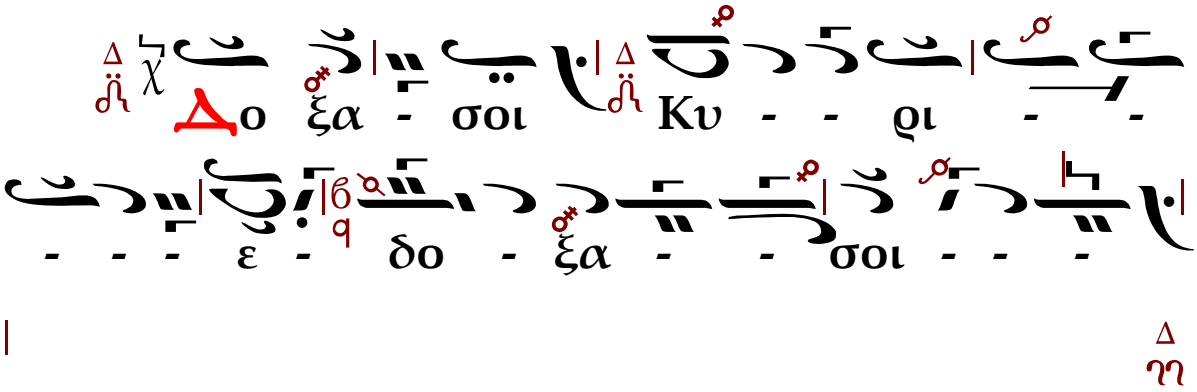

ΧΕΡΟΥΒΙΚΟΝ & ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΗΧΟΣ Α΄

(Ὑπό: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΖΗΚΟΥ)

Ἦχος Πα

Ρυθμός: 4σημος - Έκταση μελωδίας: ζ _π΄

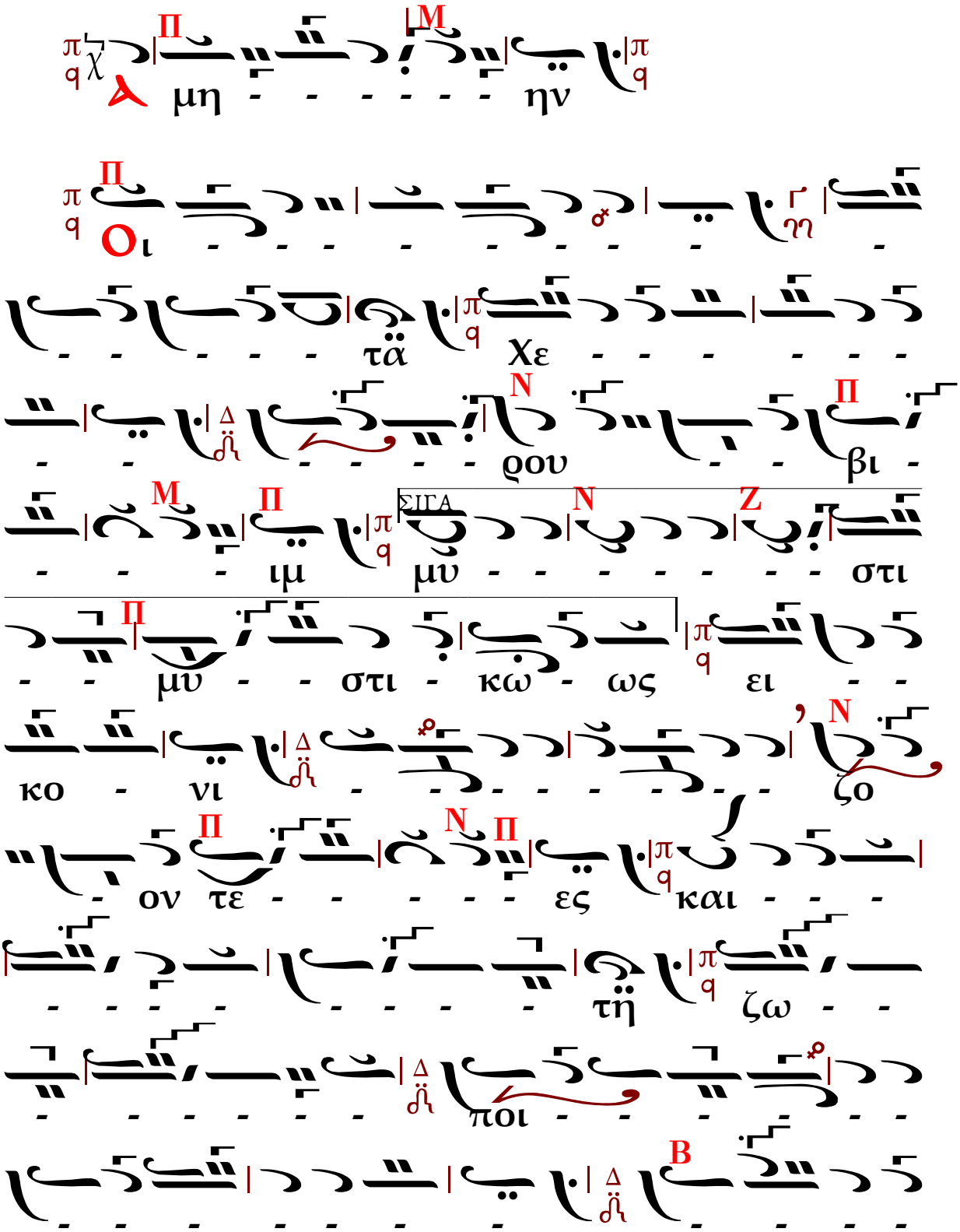

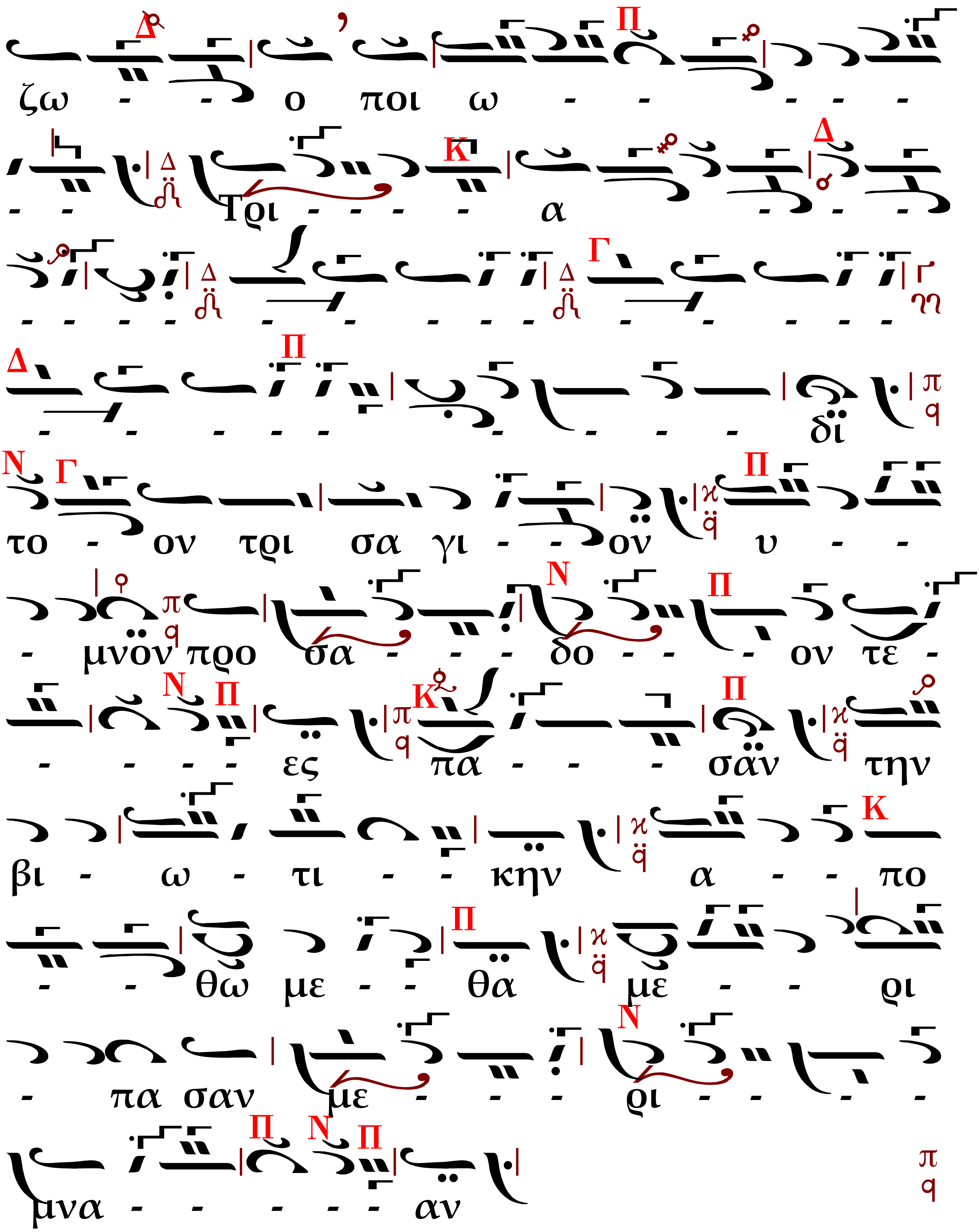
ζω - - ο ποι ω - - - - -
- - Τρι - - - - α - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - δι
το - ον τρι σα γι - - ον υ - -
- μνον προ σα - - - δο - - - ον τε -
- - - - ες πα - - - σαν την
βι - ω - τι - - κην α - - πο
- - θω με - - θα με - - ρι
- πα σαν με - - - ρι - - - -
μνα - - - - - αν

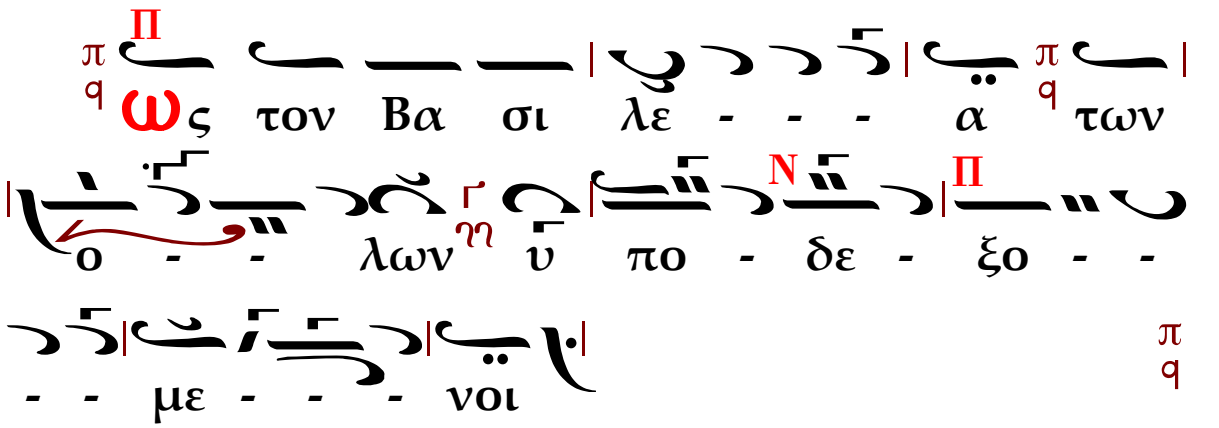

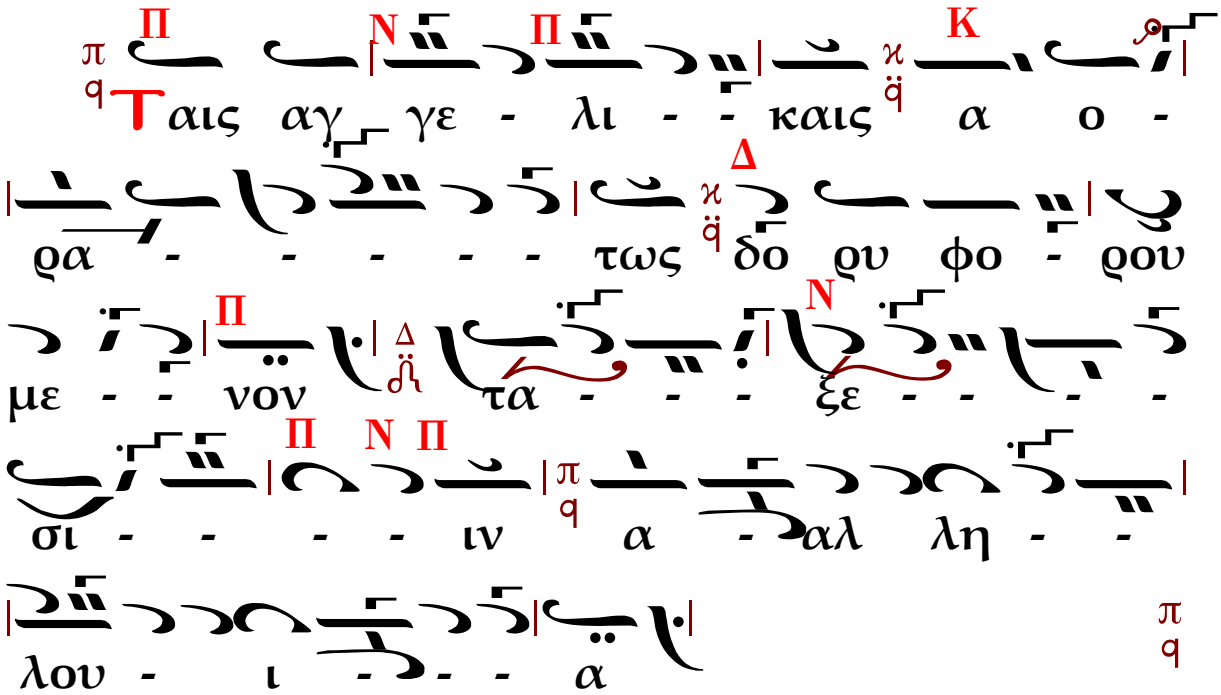

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ
Ρυθμός 2σημος

1. 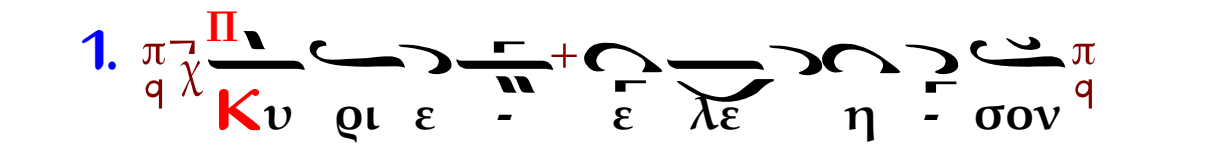

2. Κυ ρι ε ε λε η σον

3. Κυ ρι ε ε - λε η σον

4. Κυ ρι ε ε λε η σον

5. Κυ ρι ε ε λε η - σον

1. Πα ρα - - σχου Κυ ρι - ε

2. Πα ρα - - σχου Κυ ρι - ε

3. Πα ρα - σχου - - Κυ ρι - - ε

4. Πα - ρα σχου Κυ ρι - ε

5. Πα ρα - σχου - Κυ - ρι - - ε

6. Πα - ρα σχου Κυ - - ρι - - ε

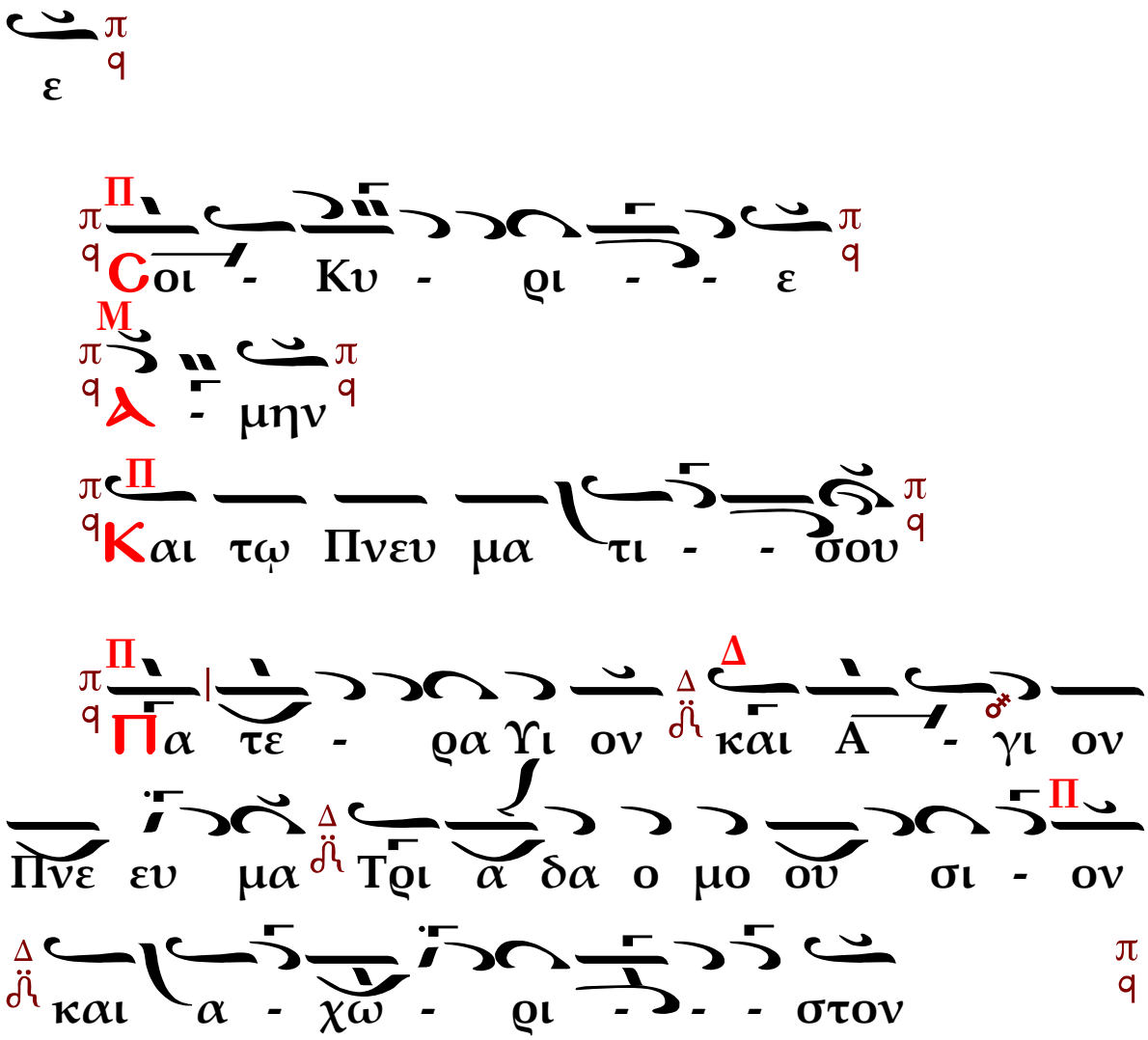

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα,

ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

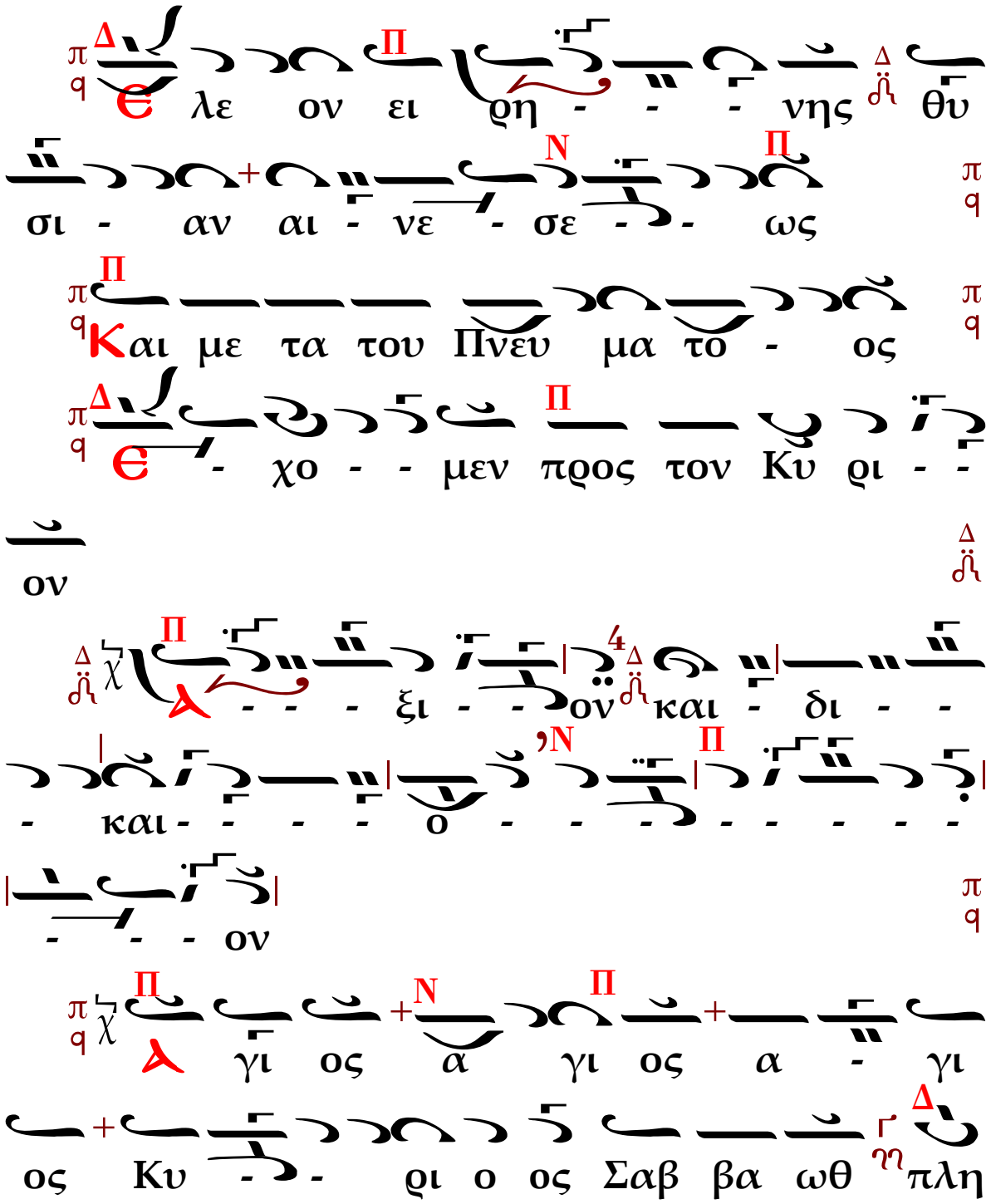

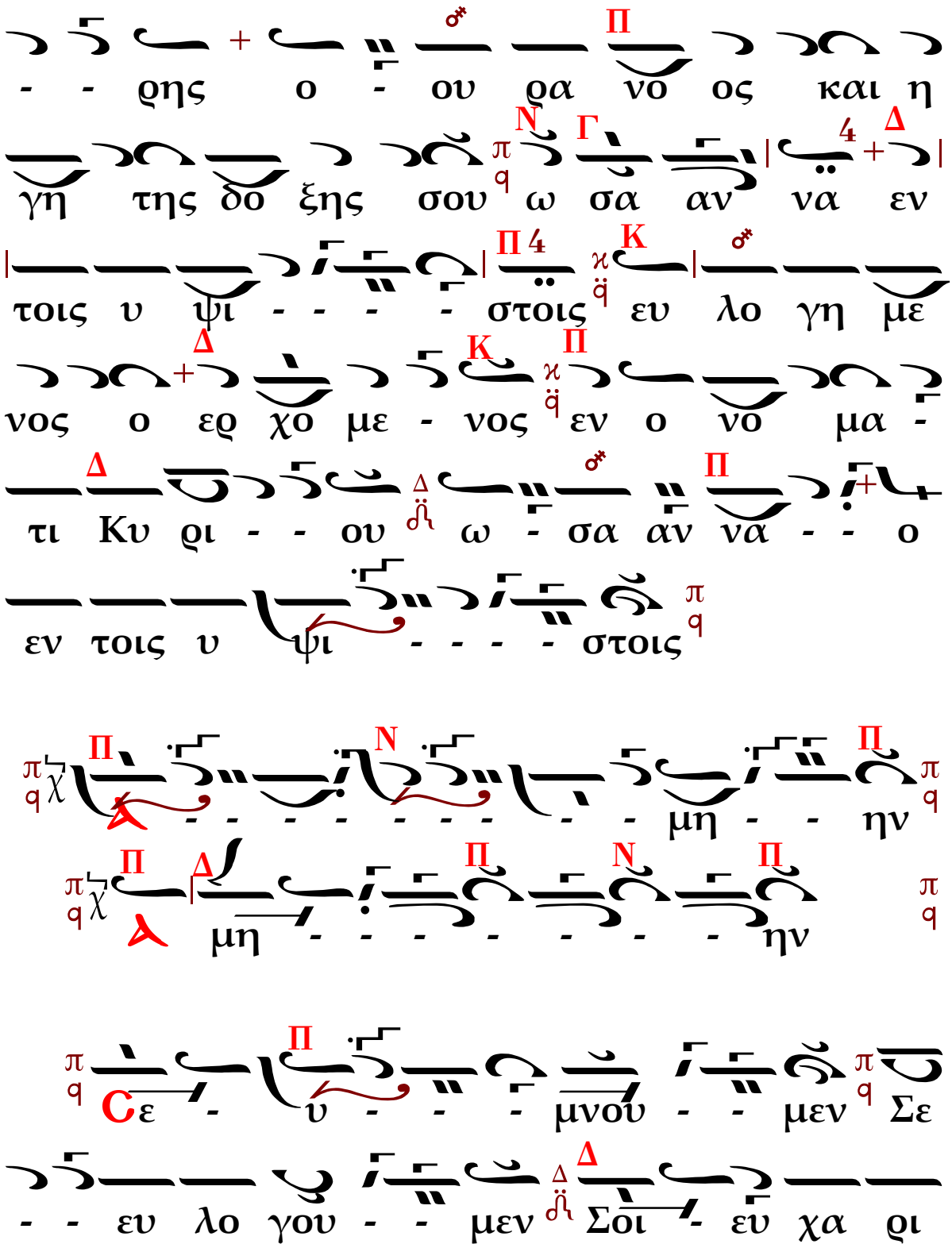
- - ρης ο - ου ρα νο ος και η
γη της δο ξης σου ω σα αν να εν
τοις υ ψι - - - - στοις ευ λο γη με
νος ο ερ χο με - νος εν ο νο μα -
τι Κυ ρι - - ου ω - σα αν να - - ο
εν τοις υ ψι - - - - στοις
- - - - - - - - μη - - ην
μη - - - - - - - ην
Σε - υ - - - μνου - - μεν Σε
- - ευ λο γου - - μεν Σοι - ευ χα ρι

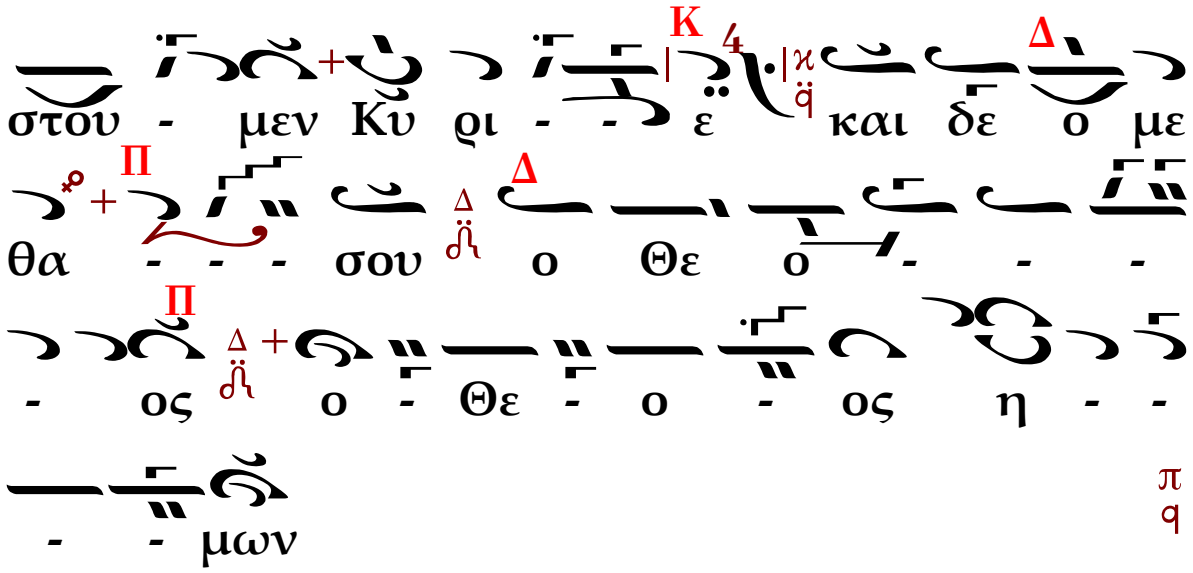

ΕΙΣ ΤΟ "ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ.."

Θ΄ Ὠδὴ
ΙΕ΄ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἦχος Πα

Ρυθμός: 4σημος

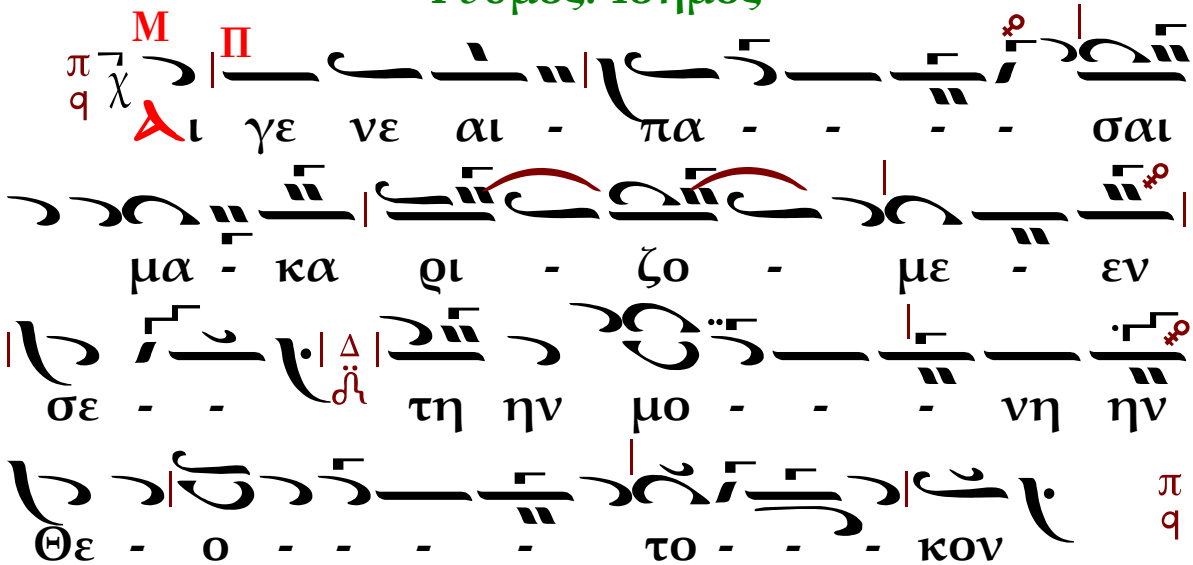

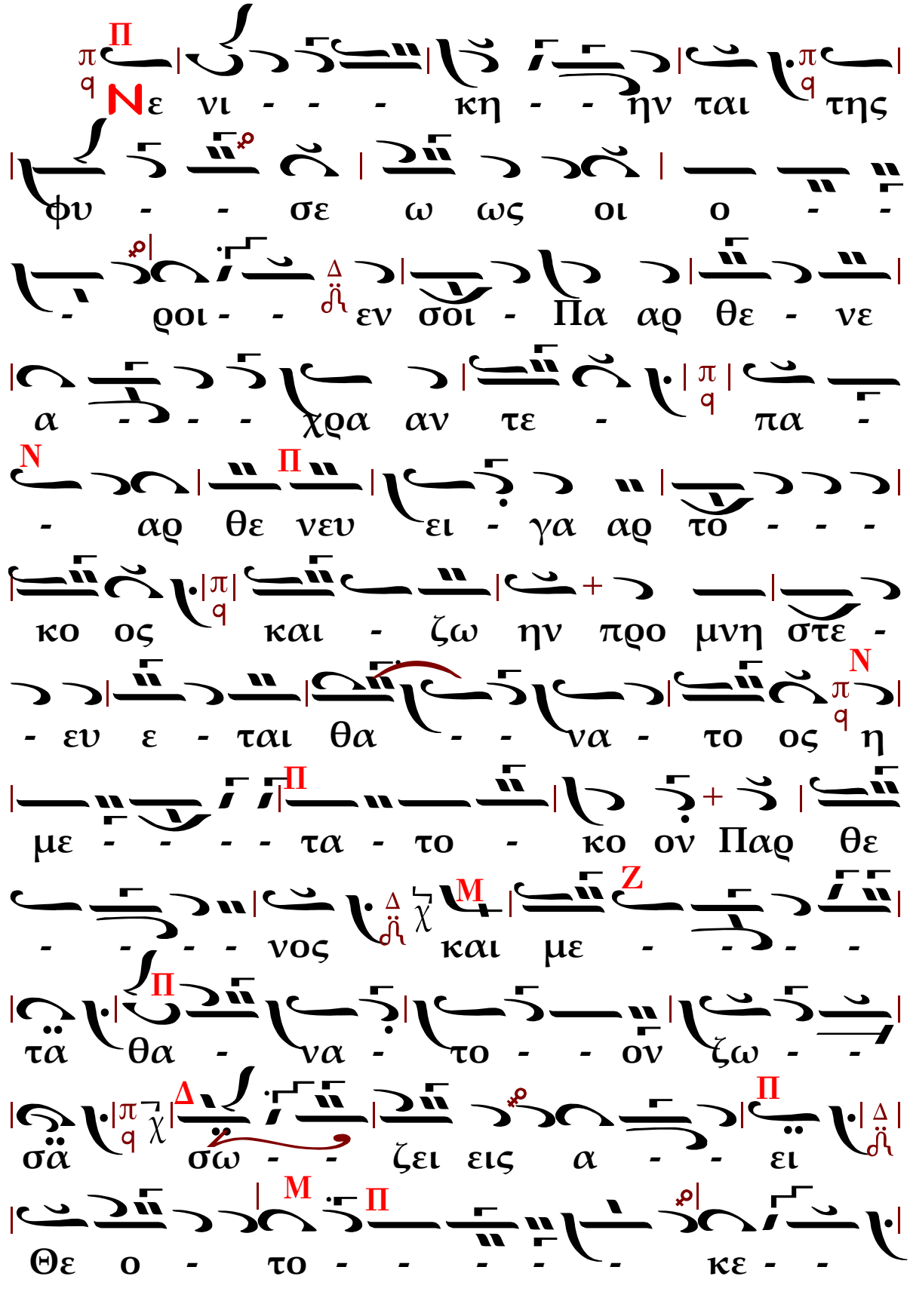
Νε νι - - - κη - - ην ται της
φυ - - σε ω ως οι ο - -
- ροι - - εν σοι - Πα αρ θε - νε
α - - - χρα αν τε - πα -
- αρ θε νευ ει - γα αρ το - - -
κο ος και - ζω ην προ μνη στε -
- ευ ε - ται θα - - να - το ος η
με - - - - τα - το - κο ον Παρ θε
- - - - νος και με - - - -
τα θα - να - το - - ον ζω - -
σα σω - - ζει εις α - - ει
Θε ο - το - - - - - κε - -

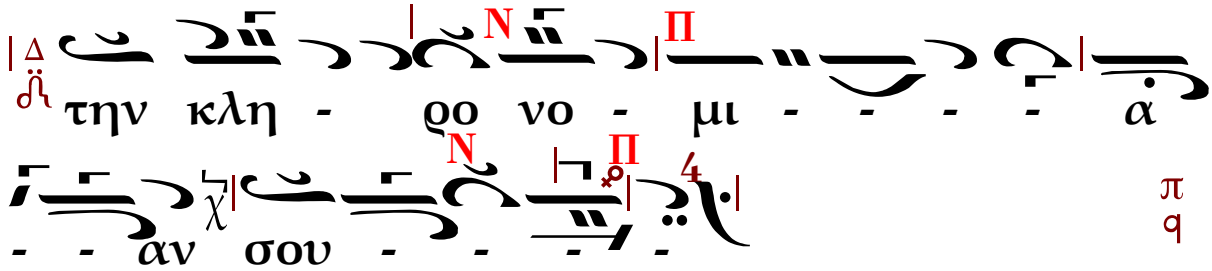

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

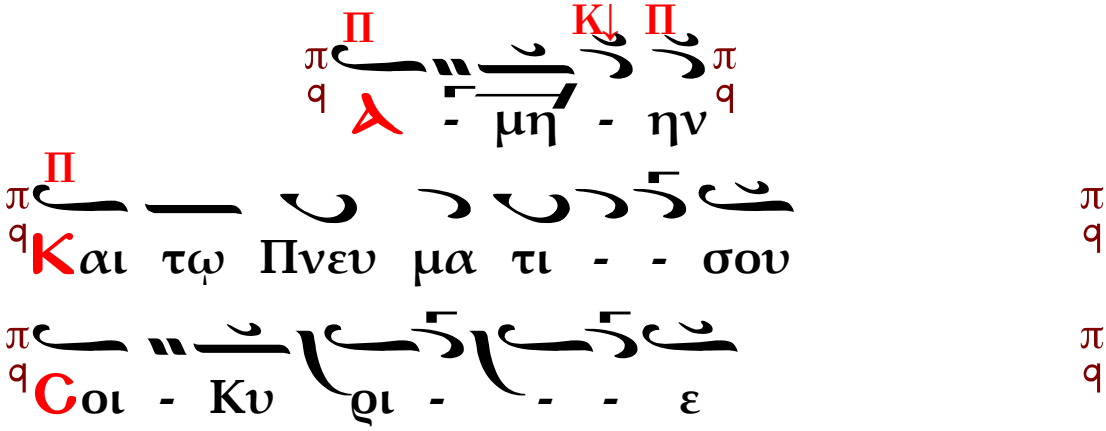

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ ΕΙΣ ΚΥΡΙΟΣ...

4σημος

Π N Π N Π

Ει εις Α γι ος ει εις Κυ ρι ος Ι

η σους Χρι στος εις δο - - - ξαν

Θε - ου Πα τρος Α μην

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΙΕ΄ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ήχος Πα

Π

Πο - τη - ρι - - ον σω τη

ρι - ȣ λη - - ψο - - - μαι

και το ο νο μα Κυ - ρι - ȣ ε

πι κα λε - - - - σο - - - μαι

Στίχος. Ε πι στευ σα δι ο ε λα

- λη σα ε γω δε ε τα πει νω θην

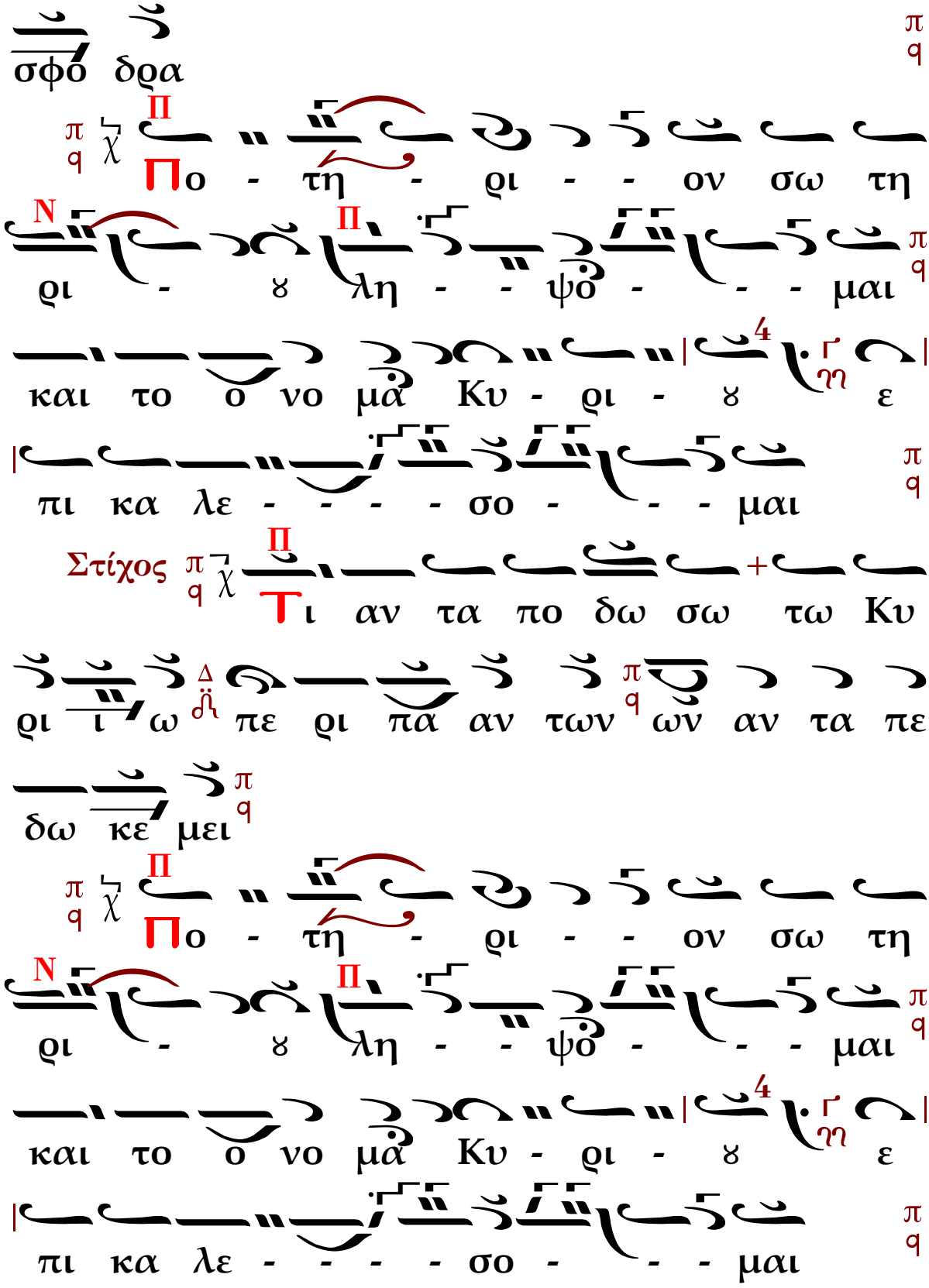
σφό δρα
Πο - τη - ρι - - ον σω τη
ρι - ϫ λη - - ψό - - - μαι
και το ο νο μά Κυ - ρι - ϫ ε
πι κα λε - - - - σο - - - μαι
Στίχος
Τι αν τα πο δω σω τω Κυ
ρι ι ω πε ρι πά αν των ών αν τα πε
δω κε μει
Πο - τη - ρι - - ον σω τη
ρι - ϫ λη - - ψό - - - μαι
και το ο νο μά Κυ - ρι - ϫ ε
πι κα λε - - - - σο - - - μαι

Στίχος. Π

Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ε ναν τι ον παν το

ος του λα ου α αυ του

Π

Πο - τη - ρι - - ον σω τη

Ν Π

ρι - ϲ λη - - ψο - - - μαι

και το ο νο μα Κυ - ρι - ϲ ε

πι κα λε - - - - σο - - - μαι

Στίχος. Π

Ω - Κυ ρι ε ε γω

Ν Π

δου - λος σος και υι ος της παι

Ν Π 4

δι - σκης σου δι ερ ρη ξας τους δε

Ν Π

σμους μου

Π

Πο - τη - ρι - - ον σω τη

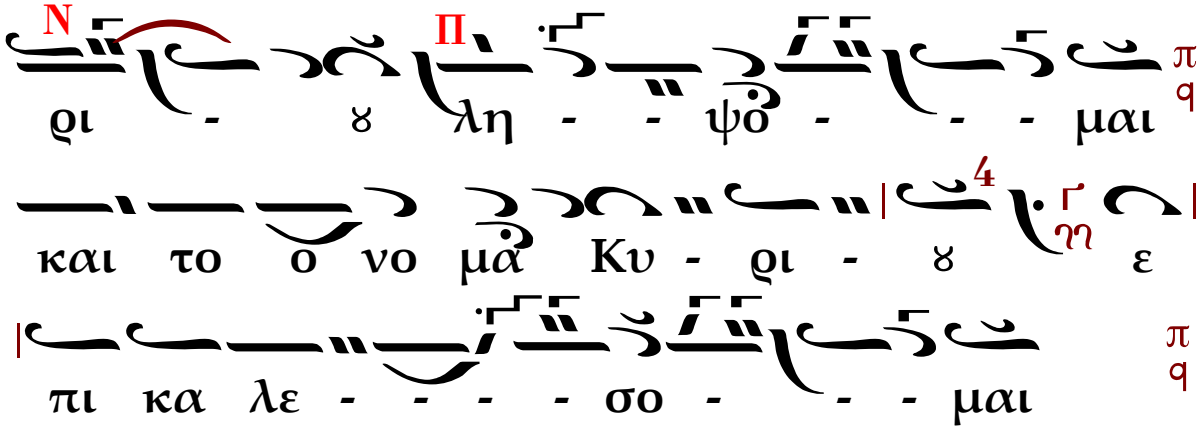

ΑΓΝΗ ΠΑΡΘΕΝΕ

Ἦχος πλ. ἀ Πα

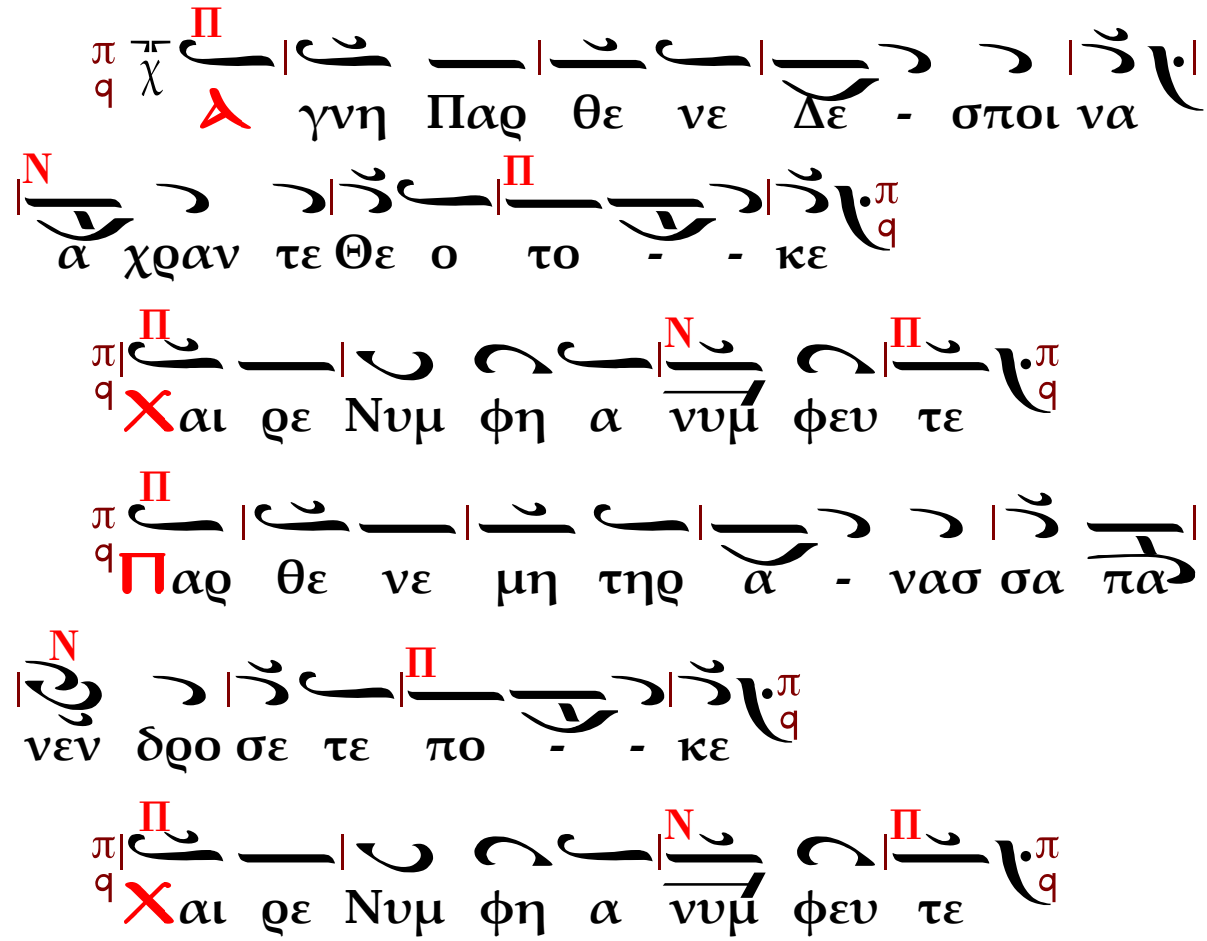

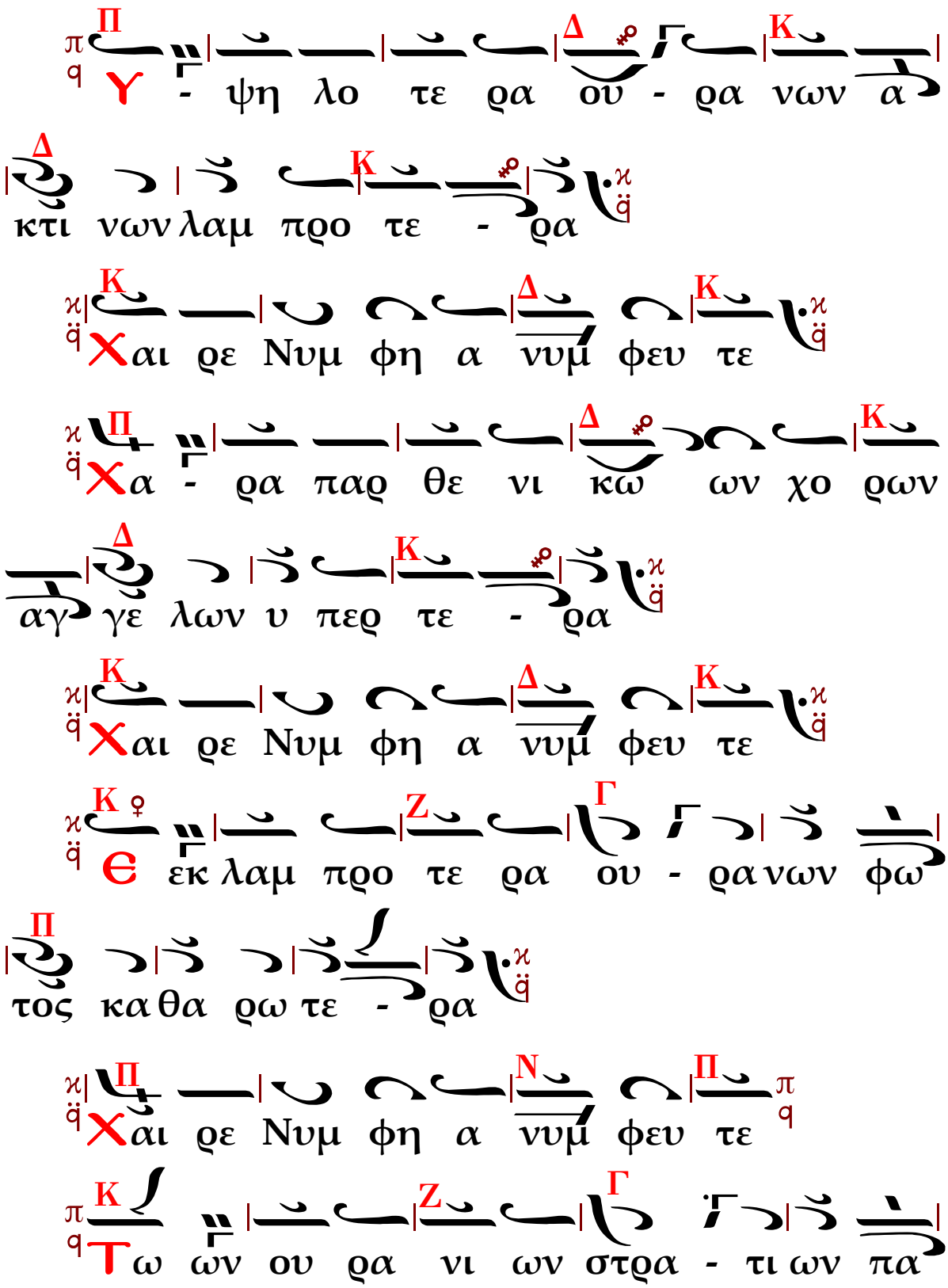
Υ - ψη λο τε ρα ου - ρα νων α
κτι νων λαμ προ τε - ρα
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Χα - ρα παρ θε νι κω ων χο ρων
αγ γε λων υ περ τε - ρα
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Є εκ λαμ προ τε ρα ου - ρα νων φω
τος κα θα ρω τε - ρα
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Τω ων ου ρα νι ων στρα - τι ων πα

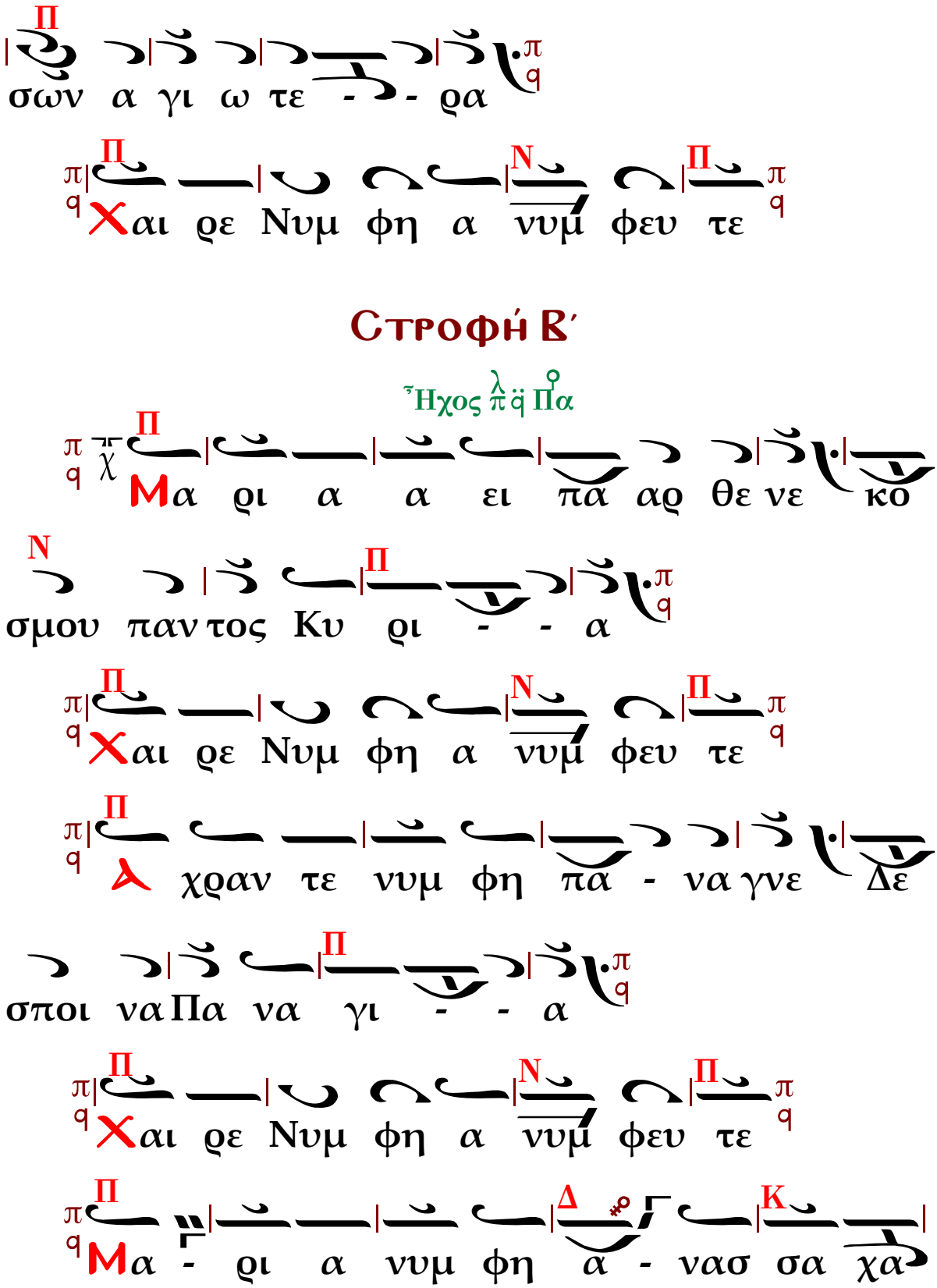
σῶν α γι ω τε - - ρα
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Στροφή Β΄
Ἦχος πλ δ Πα
Μα ρι α α ει πα αρ θε νε κο
σμου παν τος Κυ ρι - - α
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
χραν τε νυμ φη πα - να γνε Δε
σποι να Πα να γι - - α
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Μα - ρι α νυμ φη α - νασ σα χα

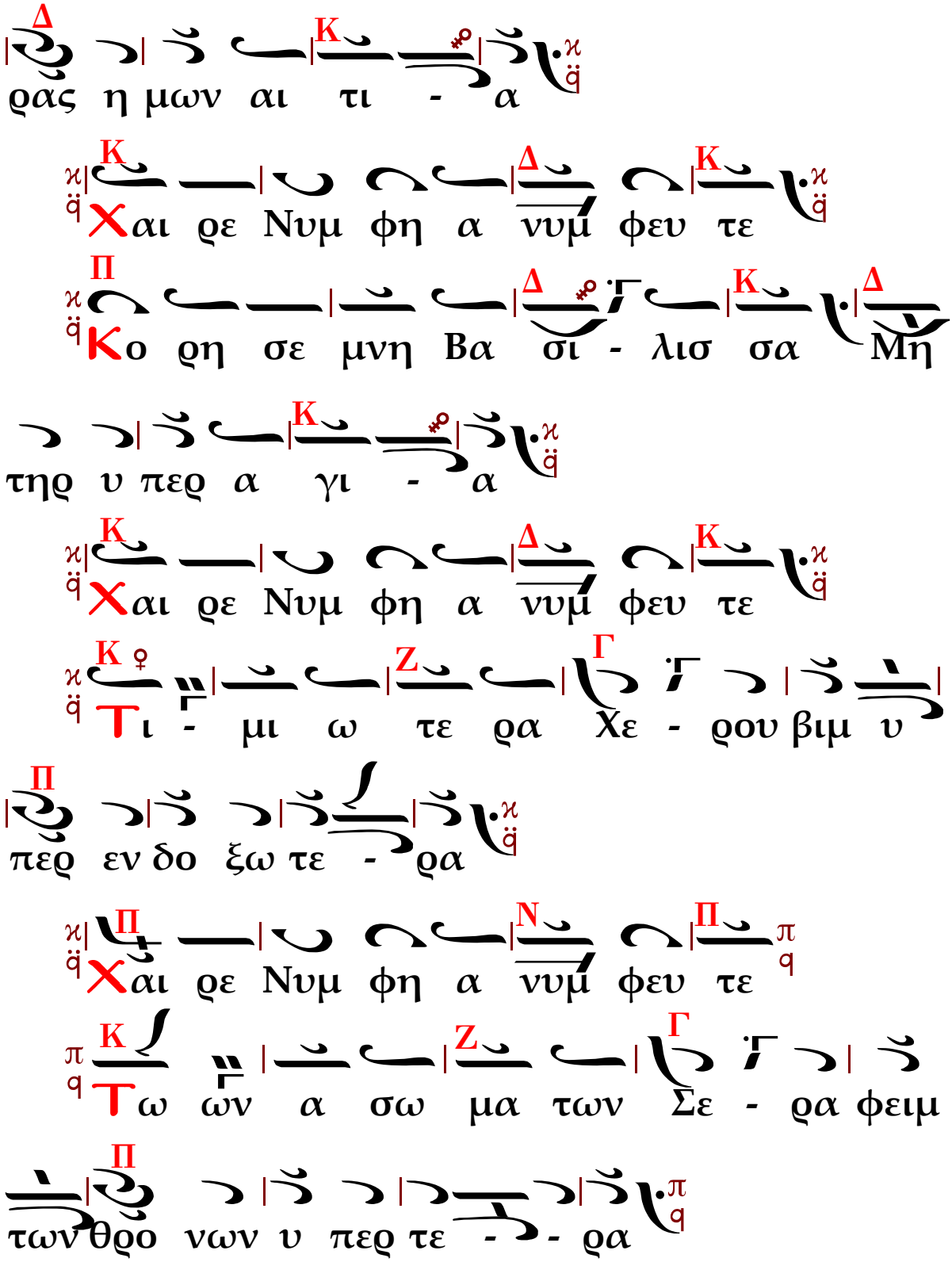
ρας η μων αι τι - α
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Κο ρη σε μνη Βα σι - λισ σα Μη
τηρ υ περ α γι - α
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Τι - μι ω τε ρα Χε - ρου βιμ υ
περ εν δο ξω τε - ρα
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Τω ων α σω μα των Σε - ρα φειμ
των θρο νων υ περ τε - - ρα

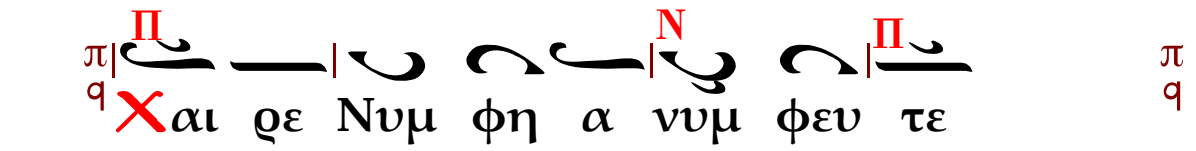

Στροφή Γ΄

Ἦχος πλ ἀ Πα

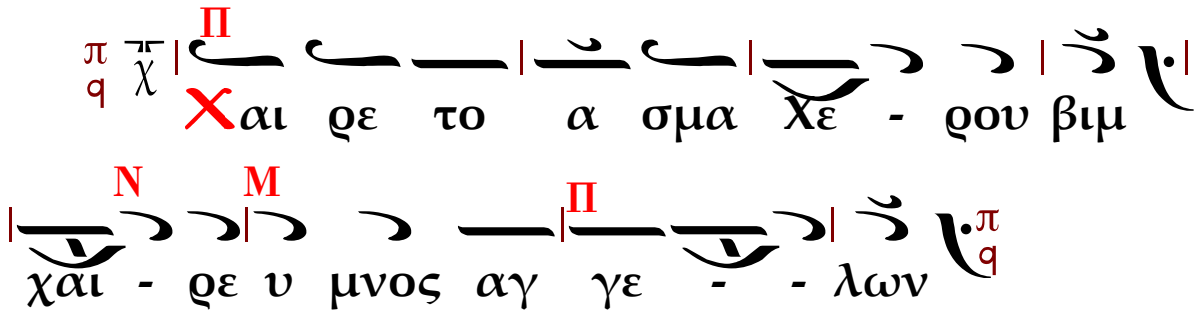

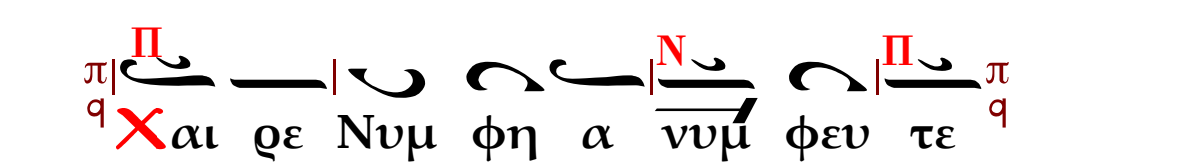

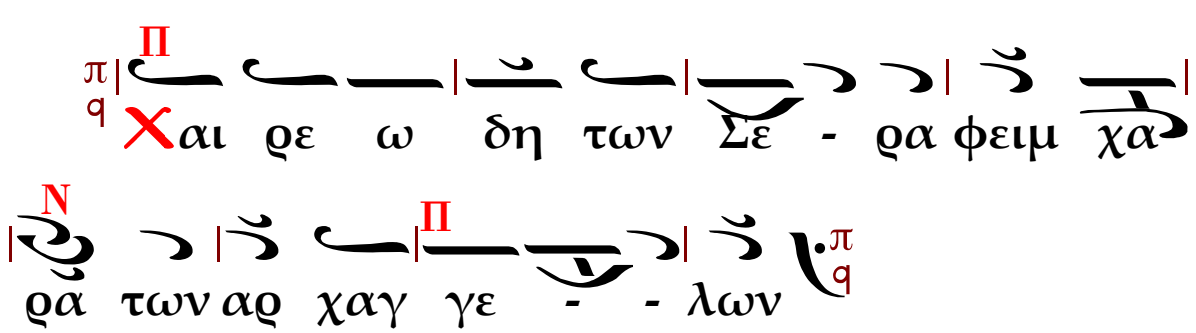

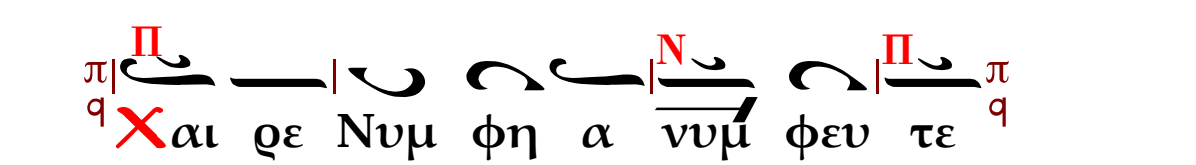

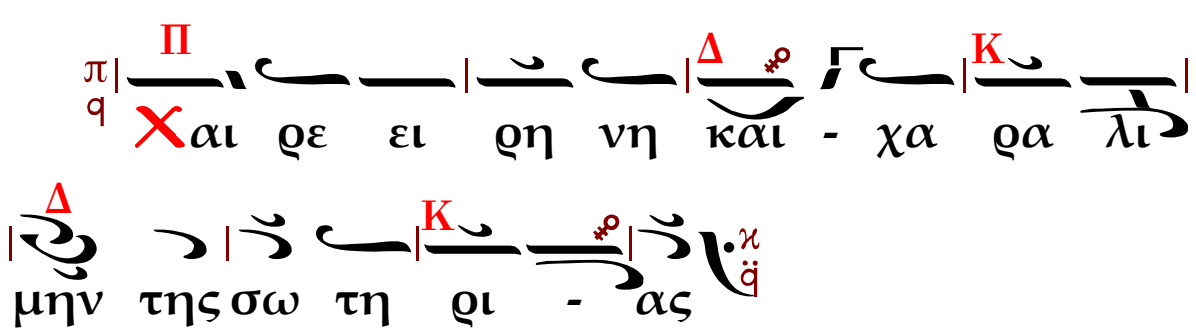

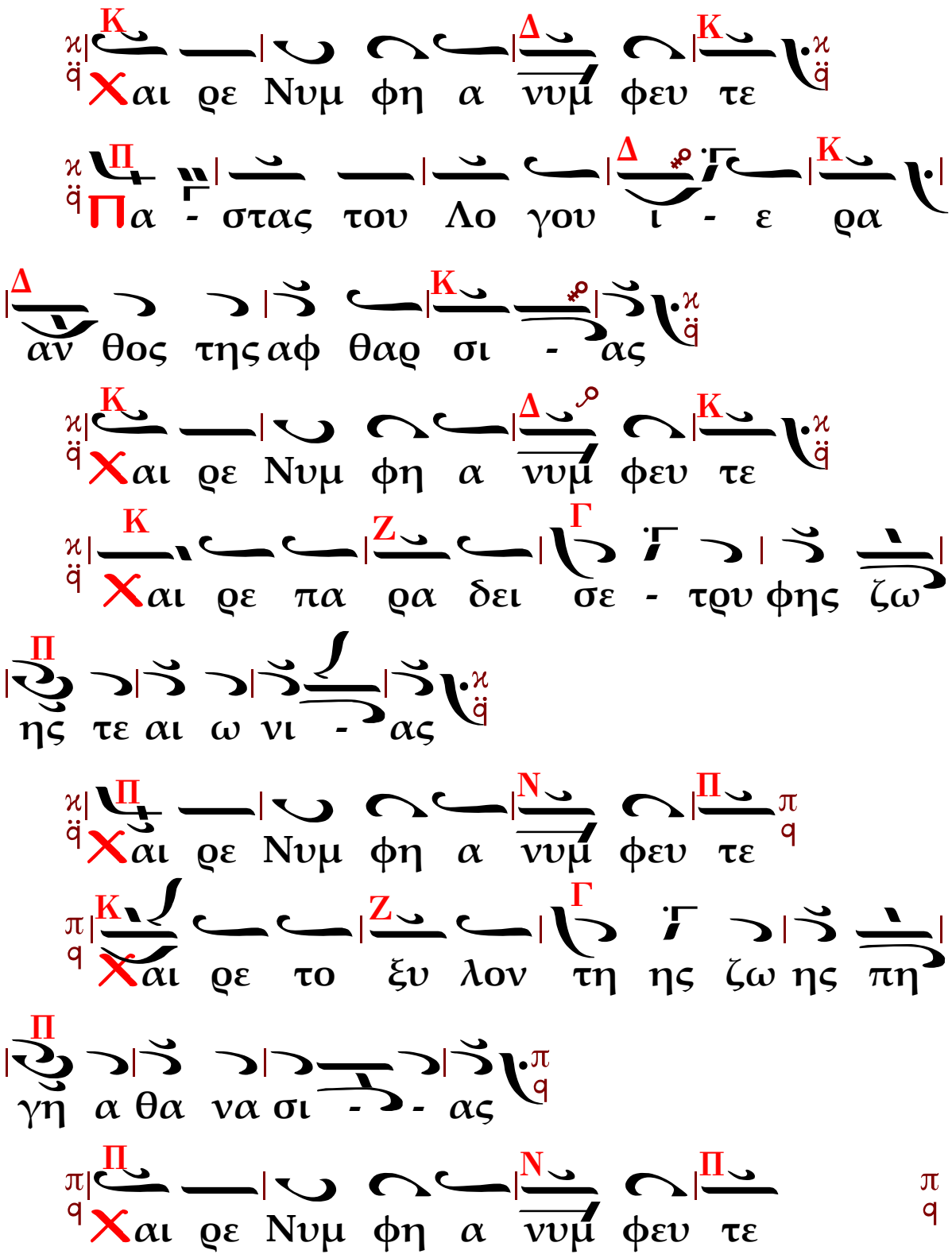
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Πα - στας του Λο γου ι - ε ρα
αν θος της αφ θαρ σι - ας
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Χαι ρε πα ρα δει σε - τρυ φης ζω
ης τε αι ω νι - ας
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε
Χαι ρε το ξυ λον τη ης ζω ης πη
γη α θα να σι - - ας
Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε

Στροφή Δ΄

Ἦχος πλ ἡ Πα

Σε ι κε τευ ω Δε - σποι να Σε

νυν ε πι κα λου - - μαι

Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε

Σε δυ σω πω Παν τα - νασ σα Σην

χα ριν ε ξαι του - - μαι

Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε

Κο ρη σε μνη και α - σπι λε

Δε σποι να Πα να γι - α

Χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ τε

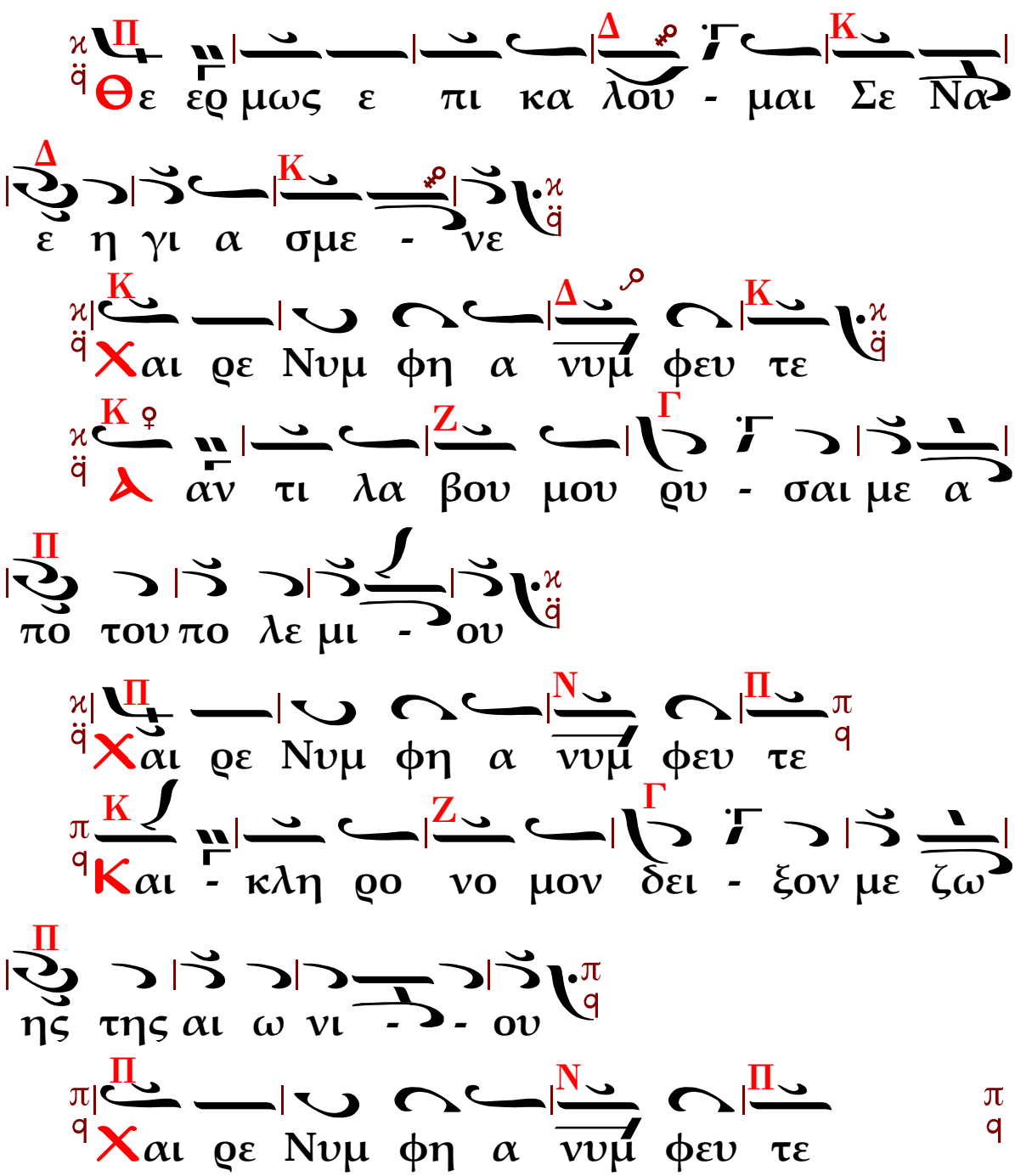

ΠΑΝΑΓΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

Ήχος Ζω

Ζ Ζ
Νε Πα να γι - α Δε - σποι

να υ πο την σκε - - πην σου παν τες

Π Ζ
οι δου λοι - σου τρε - χο μεν και πα

ρα - κα λου - μεν σε - - οι - α να -

Π
ξι οι προ φθα σον και λυ τρω σε η

μας α πο πα σης πε ρι στα - σε ως

Ζ
και α πο θα - να τον τον ε ξα - φνι κο

Π
- ον και - πα νο - λε θρον οι δα

μεν ο - τι δυ - να σαι παν τα ο σα αν

Ζ Π
θε - - λει εις και βου - λε σαι Δε -

σποι να - του κο - - σμου ελ πις και προ

Δ
στα σι - α των πι στων Κε χα ρι τω

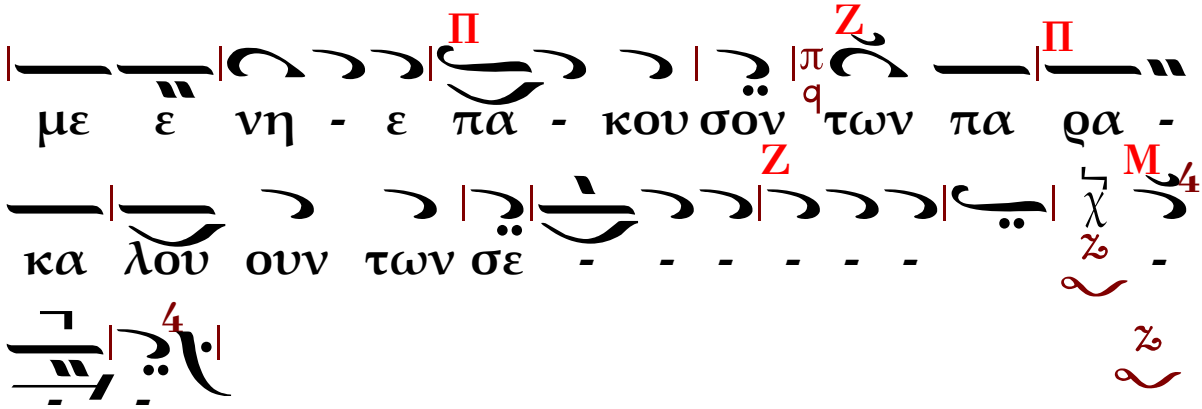

(Μή καταπιστεύσεις με)

Ἦχος Βαρύς Ζω

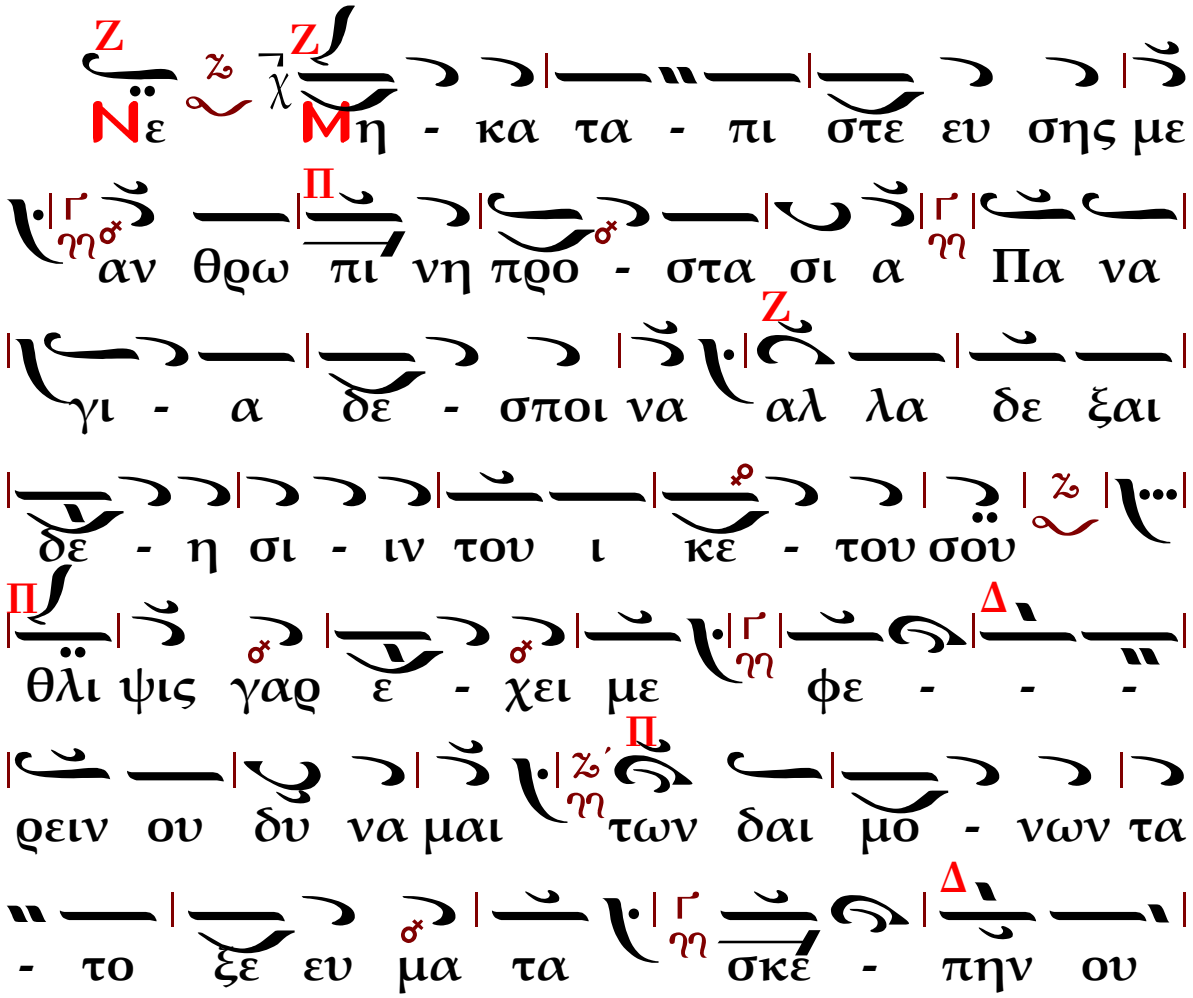

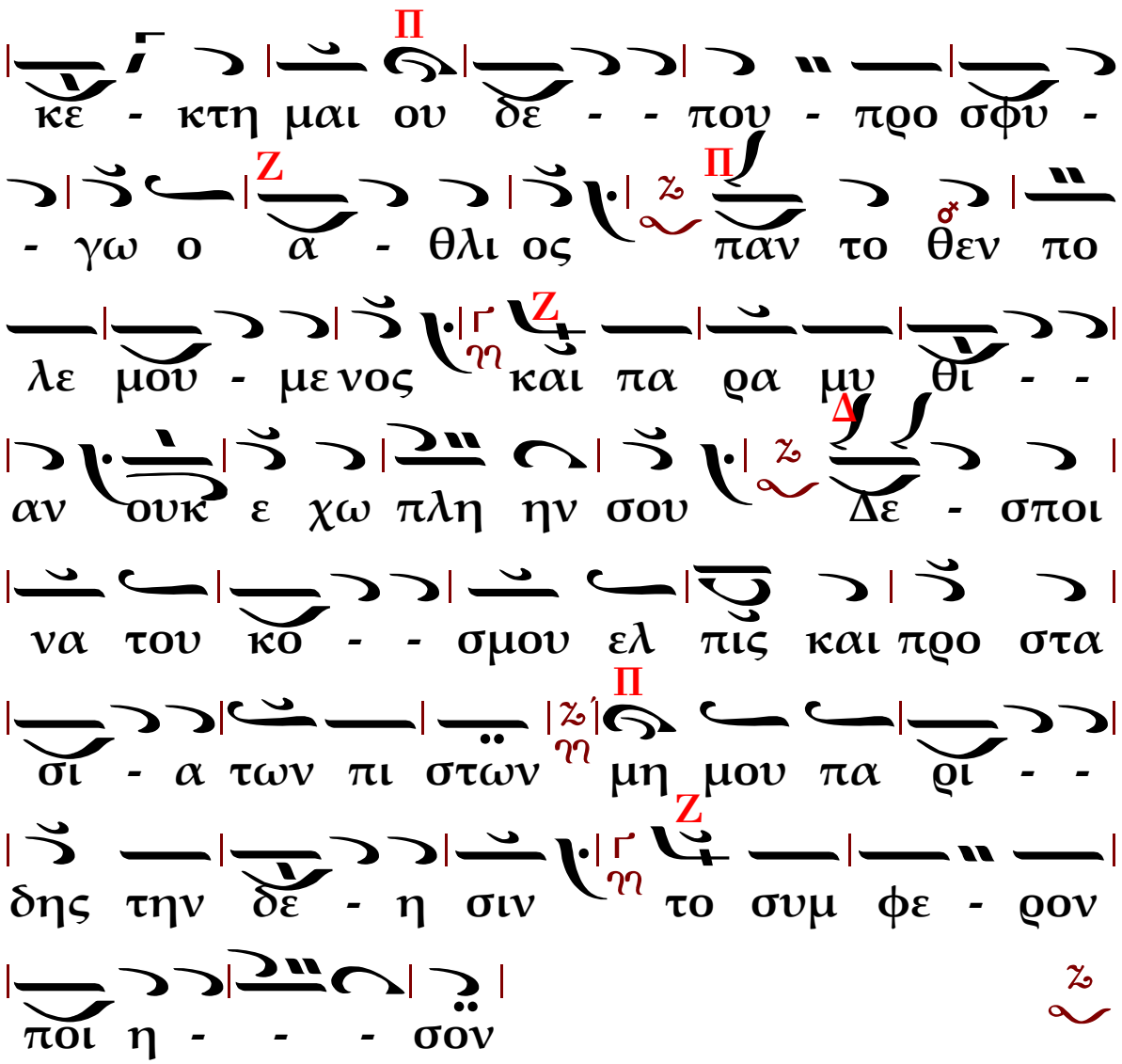

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

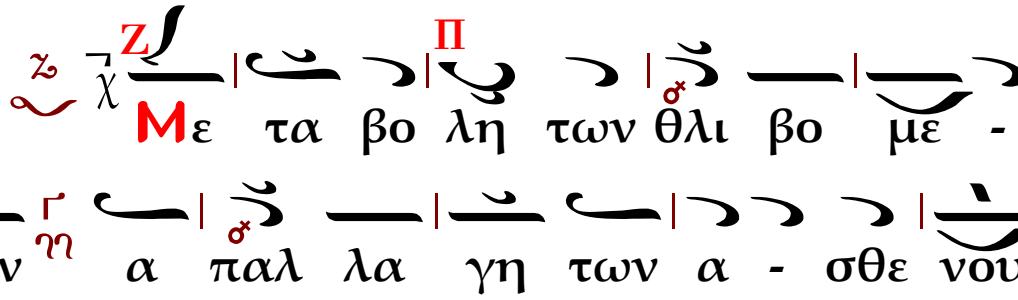

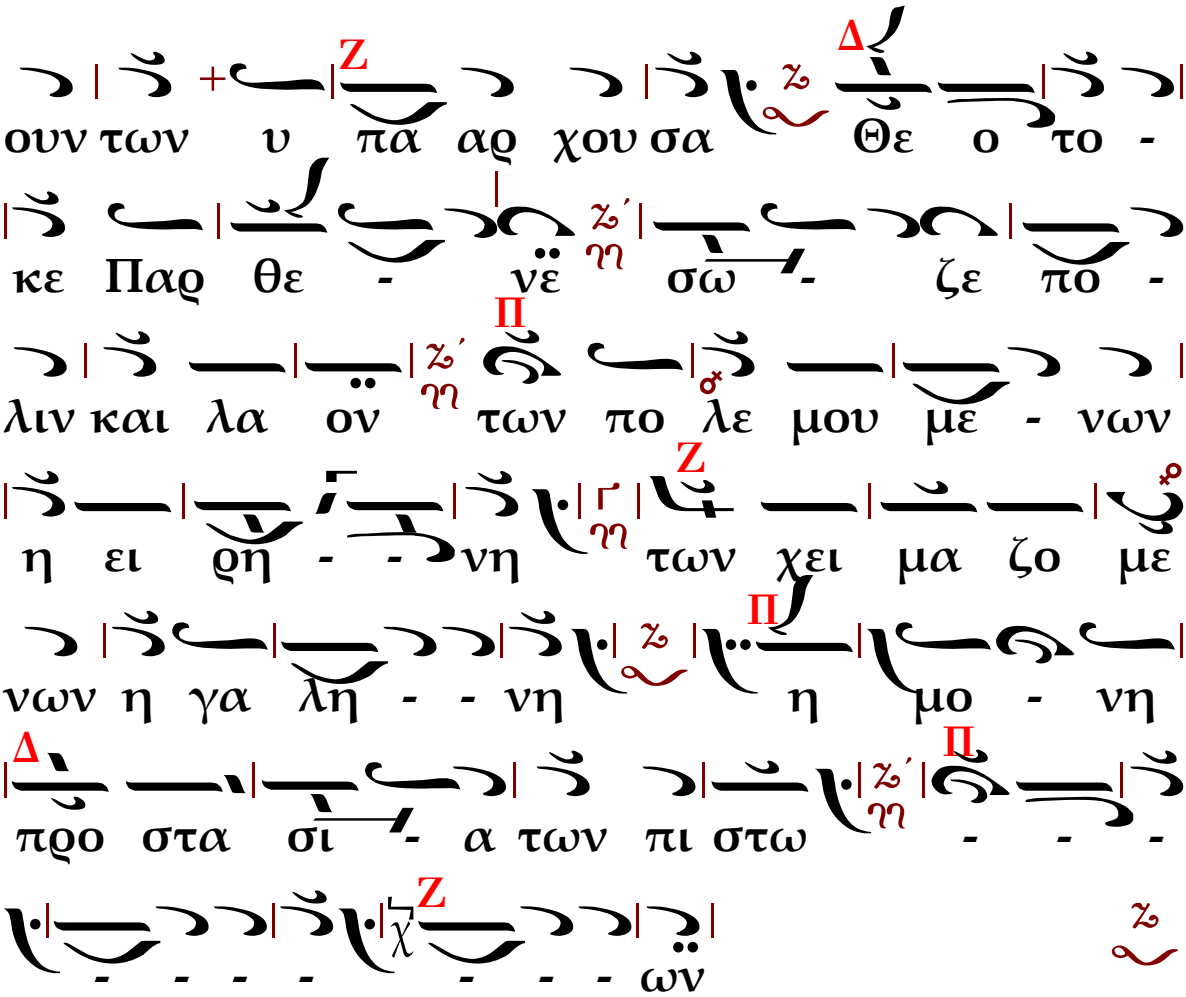

ΕΙΔΟΜΕΝ ΤΟ ΦΩΣ

Ἦχος Δι

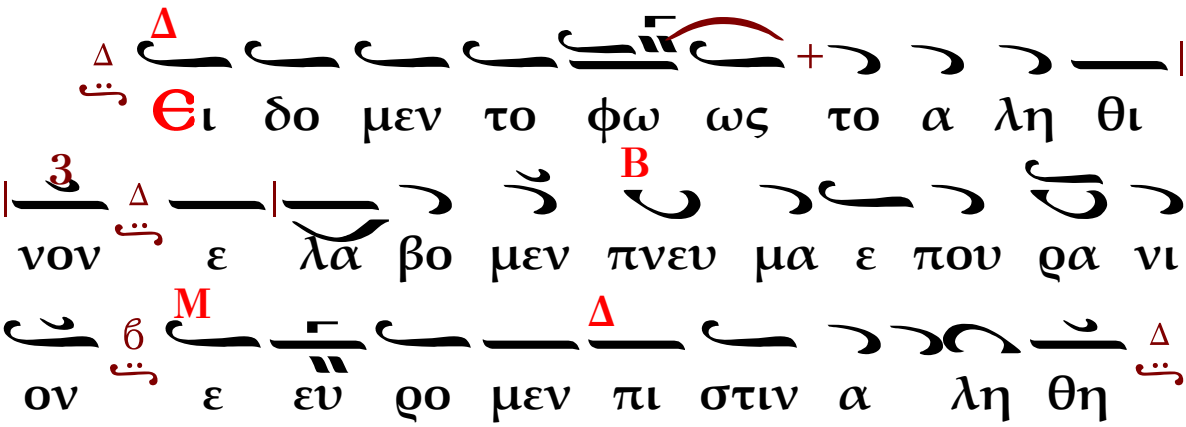

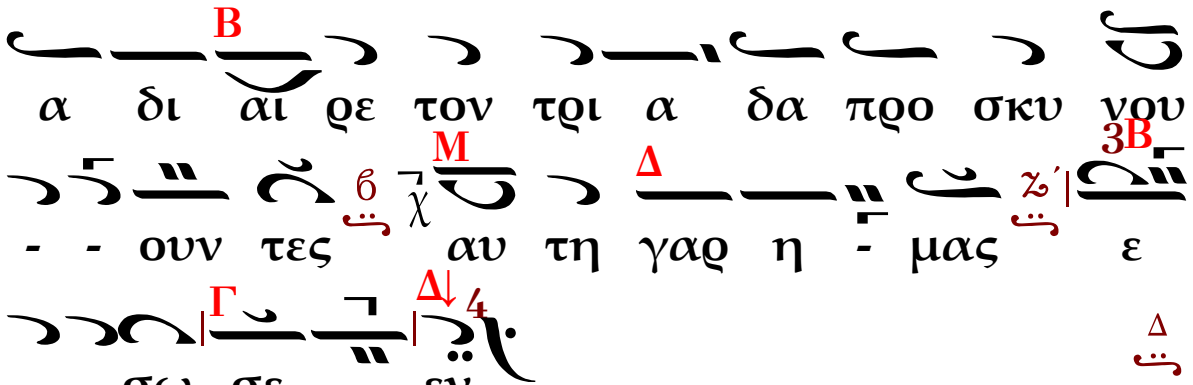

ΙΕΡΕΥΣ: Πάντοτε νῦν καὶ ἀεί....

ΠΛΗΡΩΘΗΤΩ ΗΧΟΣ Β΄

Ἦχος Δι

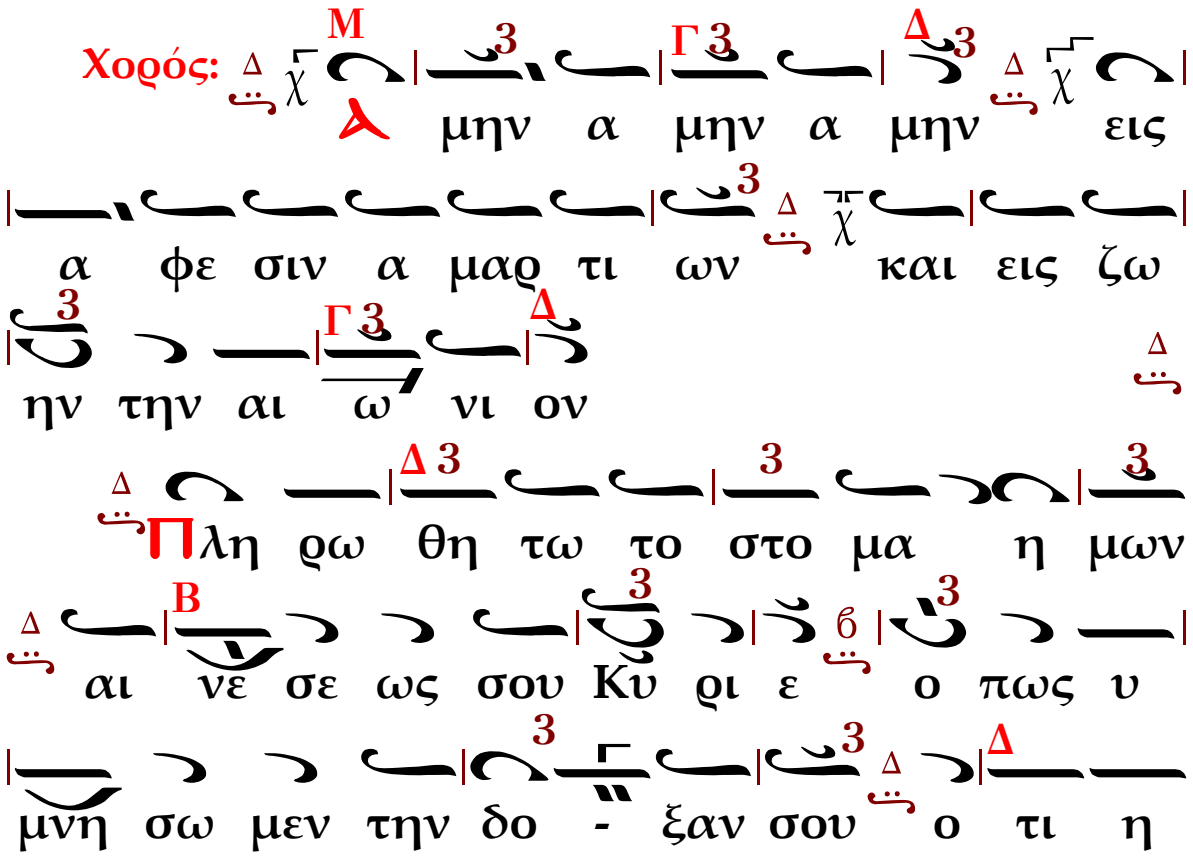

ξι ω σας η μας των α γι ων σου με

τα σχεῖν μυ στη ρι - - - ων τη ρη

σον η μας εν τω σω α γι α σμω

ο λην την η με - - ραν με λε τᾶν την

δι και ο σῦ νην σου Αλ λη λου ι α

Αλ λη λοῦ ι α Αλ λη λου - ι α

- -

ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...

Ἦχος Δι

Ει - η το ο νο μα Κυ ρι - ου

ευ λο γη με νον α πο του νυν και

ε ως του αι ω - - - νο ος

Το ο νο μα Κυ ρι ου ει - - η

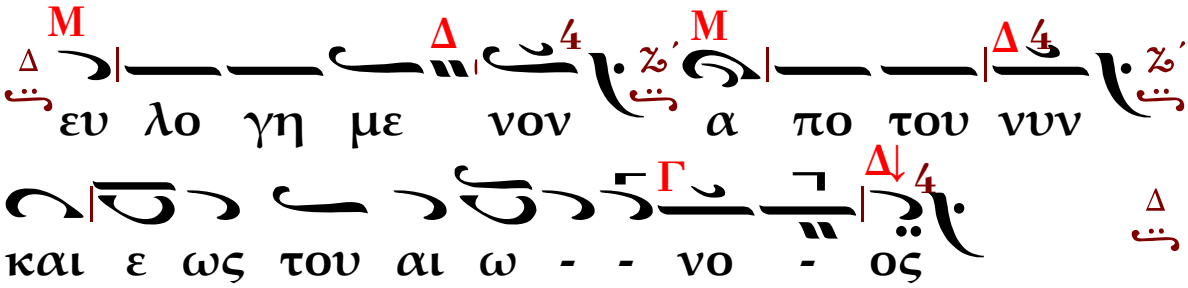

ΤΟΝ ΕΥΛΟΓΟΥΝΤΑ

Ἦχος Δι

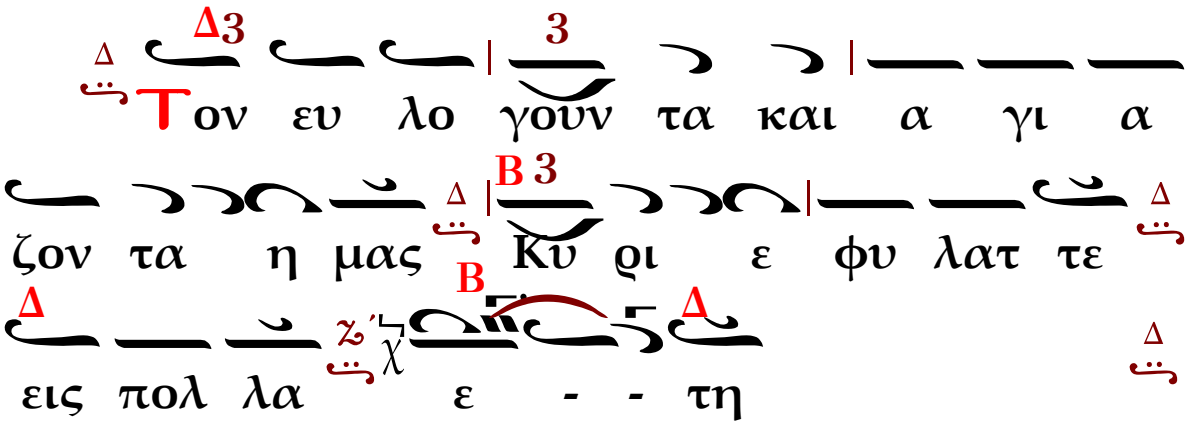

ΤΟΝ ΔΕΣΠΟΤΗΝ..

Ἦχος Δι

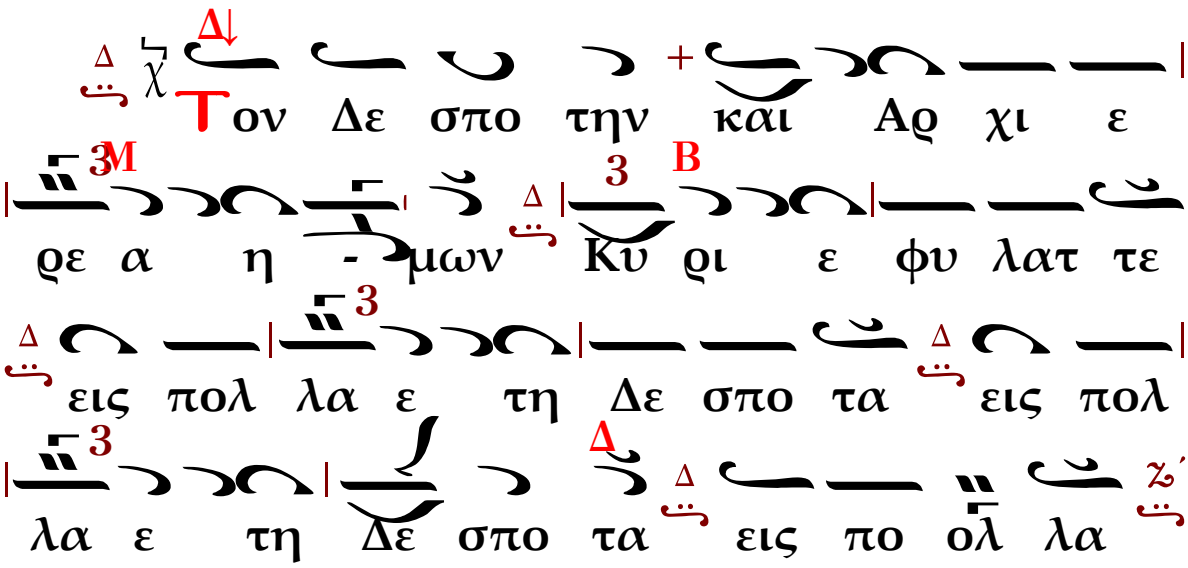

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΗΚΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΣ
e-mail: zikosk@gmail.com
tel: 6937257237